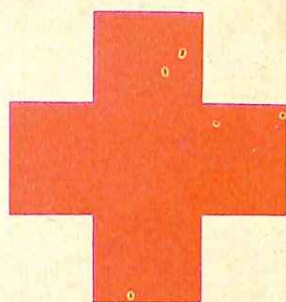

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1972

Στίχοι : ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μουσική : Π. Ε. ΠΡΕΑΡΗ

ΤΗΣ ΔΑΦΝΗΣ ΤΑ ΚΛΩΝΑΡΙΑ. (ΕΜΒΑΤΗΡΙΟΝ)

Ζωηρά.

1. Τῆς δάφνης ξανὰν θι-σαν τὰ κλω-νά-ρια ἐ-
2. Ὁ θάρβα-ρος ἐχ-θρός τῶρ' ἄς τό μάθη κι' ἄς

πά-νω στῆς Ἡ-πείρου τίς πλά-γες — τὰ νέ-α νά σο-
φύγη ντροπια-σμενός ταπει-νός — ἢ δάφνη στήν Ἑλ-

λί-σουν πάλλη-κά-ρια ποῦ ἀπ' ὅ-λες τῆς Ἑλ-λάδας τίς με-
λά-δα δέν ξε-ρά-θη τῆς λευτε-ρίας δέχσθ' ὅση Ἀλγε-ρι-

ριές — τραβοῦν μ' ὁρ-μή (τραβοῦν μ' ὁρμή) μέ θάρρος καί μ' ἐλ-
νός — κρα-τεῖ ἡ Ἑλ-λάδα (κρατ' ἡ Ἑλ-λάδα) κλῶνο ἐ-λίας μ' ἄ

πί-δα γὰρ νά δο-ξά-βουν τή γλυκεῖά Πατρί-δα, τραβῶν μ' ὁρ-
ξέ-ρει νά σπέρνη κε-ραυνούς μέτ' ἄλλο χε-ρι κρατεῖ ἡ Ἑλ-

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Γραφεῖα Συντάξεως : Λυκαβηττοῦ 1.

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 — 1941 • Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 29ον • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1972 • ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 1

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, Σωτῆρος 21

Διευθύνσεις συμφώνως Α. Ν. 1092, ἄρθρον 6 : Διεύθυνσις Περιοδικῶν : ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Δώρα δ' Ἰστρία 22. • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου : ΤΡΥΦΩΝ ΤΣΟΥΚΑΣ, Παισιανίου 10

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 2 (Διὰ τὰ Σχολεῖα 1,50) — Ἔτησίᾳ συνδρομὴ Ἑσῶτ. Δρχ. 12. Ἐξῶτ. 10 σελλ. ἢ 2 δολλ.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ : Παρακαλοῦμεν θερμῶς : α) τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλωνται ἀποσπᾶσιν Ε. Ε. Σ. Ν., Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Σελίς	Page
Ε.Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ : Ἡ 28 Ὀκτωβρίου '40.....	2
Ε.Π. FOTIADIS : «The 28th October 1940»	2
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Ἀπονομὴ διπλωμάτων εἰς Ἀ/φὰς ἐν Ἀμα- λιάδι — Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐπί- τιμος δημότης Ἀμαλιάδος. Τελετὴ εἰς Πύργον.....	3
EDITORIAL : Award of Diplomas to H.R.C. Nurses in Amalias.....	3
» Ὁ κ. Κ. Γεωργακόπουλος ἐπίτιμος Προε- δρος τῆς Ἑλλήν. Κοινότητος Ἀδδῆς Ἀμ- πέμπα. Ὁ Χρυσὸς Σταυρὸς τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰς τὸν κ. Ντημπαῖκη.....	3
» Mr. C. Georgacopoulos Honorary Pre- sident of the Hellenic Community in Addis Ababa. — The Gold Cross, of the H.R.C. to Dr. Debakey.....	3
» Εὐρωπαϊκὴ Διάσκεψις τῶν Νέων τοῦ Ε.Σ. ἐν Βάρνα.....	4
» Varna Conference for European Red Cross Youth.....	4
Γ. ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗ : Ποίημα.....	5
G. PERGIALITIS : Poem.....	5
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Διεθνὲς Συνέδριον Κοινωνικῆς Προνοίας.....	6
EDITORIAL : International Conference of Social Wel- fare.....	6
ΠΕΤΡΟΥ ΧΑΡΗ : Ἡ ἀνταπόδοσις (Δραμὰκι μονό- πρακτο).....	7
PETROS HARIS : The Repayment (a little drama in one act).....	7
Θ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ : Ποίημα.....	8
TH. CONSTANDINOU : Poem.....	8
ΠΑΛΑΙΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ : Ἀστρονομικά.....	9
OLD COLLABORATOR : Astronomy.....	9
ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ : Λύκος χορευτῆς.....	10
GR. XENOPOULOS : Wolf Dancer.....	10
Α. ΜΕΤΑΞΑ : Ἐνα θρανίον σὰς γράφει.....	11
A. METAXA : A Pupil's Desk is writing to you.....	11
Α. ΒΑΡΕΛΛΑ : Οἱ ἐχθροί.....	12
A. VARELLA : The Enemies.....	12
J. FABRE : Τὰ τρία μανταρίνια (Διασκευὴ Σ. ΠΑ- ΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ).....	13
J. FABRE : The three Mandarins (Adapted by S. PA- NAGIOTOPoulos).....	13
Δ. Ι. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ : Ἡ συγκέντρωσις τοῦ μυαλοῦ στὴν ἐργασία.....	14
D.I. MAGRIOTIS : Concentration of Mind on Wor- king.....	14
Σ. ΓΡΑΝΙΤΣΑ : Λογικὴ τῶν ζώων.....	15
H. YGEIA (Κείμενα Α. ΜΠΑΖΑ).....	15
Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ : Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ περι- βάλλον.....	19
N. DIMITROCALLIS : Man and Environment.....	19
Κ. Α. ΣΦΑΕΛΛΟΥ : Τὸ δάσος.....	20
K.A. SPHAELLOU : The Forest.....	20
ΚΙΝΗΣΙΣ — ΔΡΑΣΙΣ Ε.Ε.Σ. καὶ Ε.Ε.Σ.Ν.....	22
H.R.C. and H.J.R.C. Movement — Activities.....	22
ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν. (Εἰ- κόνας).....	28
H.J.R.C. : Activites (Pictures).....	28
Ι. ΣΤΑΜΑΤΟΓΛΟΥ : Τὸ ταξίδι μιᾶς σταγόνας.....	30
I. STAMATOGLU : The Travelling of a Drop.....	30
Ι. ΒΕΡΝ : Τὸ Αἰγαῖον ἀνάστατο.....	31
J. VERN : The Aegean Sea in Alarm.....	31
Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ — Π. ΠΡΕΑΡΗ — Α. ΒΩΤ- ΤΗ : Στίχοι — Μουσικὴ στὰ ἐσώφυλλα.....	
S. PANAGIOTOPoulos — P. PREARIS — A. VOTTIS : Verses — Music Inner covers.....	

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ : Δελφοί. Φωτογραφία τοῦ καλλιτέχνη κ. Ν. ΜΗΤΣΑ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΘΕΑ

ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85

ΑΡΙΘ. 36199

“ΝΥΝ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΑΓΩΝ”

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1939 — πρὸ 33 ἐτῶν — ἐκηρύσσεται ὁ δεῦτερος παγκόσμιος πόλεμος. Ὁ λεγόμενος Ἀξὼν, ἡ τρομερὰ ἐκείνη συμμαχία, παγκοσμίου χαρακτῆρος, συμμαχία σιδήρου Γερμανίας, Ἰταλίας, Ἰαπωνίας, μετὰ πρῶτην καὶ κυρίαν δύναμιν τὴν Γερμανίαν, ἐσάρωνεν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν Εὐρώπην. Τέλος ἔρχεται καὶ ἡ ὥρα τῆς Ἑλλάδος: Τὴν 28ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, ἐν ἔτος καὶ ἑνα μῆνα μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἀγριωτάτου τῶν πολέμων. Ἡ Εὐρώπη εἶναι συντετριμμένη εἰς τοὺς πόδας τῆς Γερμανίας. Καὶ ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἐπιτίθεται δολίως. Εἰς τὰς 3 τὸν πρωὶ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ '40 ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας, ὁ Γκράτσι, ἐπισκέπτεται ἀπροειδοποιητῶς εἰς τὴν Κηφισίαν, εἰς τὸν ἀπείριτον οἶκόν του, τὰ Προεδρεῖον τῆς Κυβερνήσεως Ἰωάννην Μεταξᾶν. Καὶ ἐπιδίδει εἰς αὐτὸν τὸ τελεσίγραφον τῆς ἀμέσου ἐμβολῆς τῶν νυκτίων ἐπιδρομῶν εἰς τὴν ἐλευθέραν γῆν: Μὴν σωτηρίᾳ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἦτο ἂν, κατ' οὐσίαν, παρεδίδοτο. Ὁ Μέγας Γέρον, πὺν κρατεῖ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὡς ἄλλος Αἰνείας τὰ ὄσια τοῦ Γένους, ἀπορρίπτει τὸ θρασύστομον ἔγγραφον. Εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Προέδρου, πὺν ἔχει τώρα περράσει τὸ ἐβδομηκοστόν, ἐξυπνοῦν αἱ ἱερὰ μνήμαι τοῦ Ἑθνους: Τὰ Μηδικὰ, ὁ Λεωνίδας, ὁ Νικηφόρος ὁ Α', ὁ τελευταῖος Αὐτοκράτωρ, οἱ πολέμαρχοι τοῦ Μεσολογγίου, — ἡ μακρὰ ἐκείνη ἄλυσις ἡγήτορων, οἱ ὅποιοι θὰ θέτουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλευθέρου βίου τὴν ὕλην τὴν ζωὴν, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὸν θάνατον, ὅταν ἡ ζωὴ παύει νὰ εἶναι ἡθικὴ καὶ πνευματικὴ ζωὴ, ἀφοῦ θὰ ἔχη χάσει τὸ περιεχόμενον πὺν τὴν ἐξαιλάσει ἀπὸ τὰ ἄλλα ἔμβια ὄντα: Τὴν ἀξιοπρέπειαν.

Καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια εἶναι κατὰ τοὺς Ἕλληνας ὅ,τι ἐξανθρωπίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅ,τι καθιστᾷ τὴν ζωὴν ἀξίαν τῆς ζωῆς, ὅ,τι μεταβάλλει τὴν ζωὴν εἰς βίον, ὅ,τι δηλαδὴ ἐκ πνευματικῶν εἰς τὸ «ἐνθάδε». Καὶ πρῶτοι οἱ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαοὺς θὰ προσέξουν τοῦτο, πρῶτοι αὐτοὶ θὰ ὀμιλήσουν διὰ τὴν HUMANITAS — τὴν ἀνθρώπιναν — εἰς τὴν πλήρη καὶ τελείαν τῆς ἐννοίας —, πρῶτος ἐπίσης ὁ κατ' ἐξοχὴν πολιτικὸς λαὸς τῶν Ῥωμαίων θὰ ἀνακαλύψῃ ὅ,τι προχωροῦμεν πρὸς τὴν HUMANITAS μετὰ ὄργανον τὰς HUMANITATES, ἡγουν τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, τὰς ἑλληνικὰς σπουδὰς, τὰς ἀνθρωποποιούσας ἑλληνικὰς σπουδὰς. Διὸ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι γίνονται οἱ πρῶτοι μαθηταὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ οἱ μεσεύοντες πρὸς τὸν ἐξανθρωπισμὸν τῆς Δύσεως. Ὁ δὲ Χριστιανισμὸς ἀκεραιώνει καὶ ὑψώνει εἰς τὸ ἀπόλυτον τὴν ἀρετὴν

τῆς ἀξιοπρεπείας, διὰ τοῦτο καὶ ἡ κορυφαία προσωπικότης τῶν αἰώνων συνοψίζεται εἰς τὸν Θεάνθρωπον, τὸν ΕΝΑ τοῦτον παιδευτὴν καὶ πλάστην ψυχῶν, τὸν ἀλιέα τῶν ἐξηθροπισμένων ἀνθρώπων.

Αὐτὰ τὴν τραγικὴν ἐκείνην 3ην πρωινὴν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ὑπερήσπισεν ἐνώπιον τοῦ ἐκπροσώπου τῶν ἐπιδρομῶν ὁ Ἕλλην Πρόεδρος καὶ ἐξηθλίωσεν αὐτὸν ψυχικῶς καὶ τόσον, ὥστε, ὅταν, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, συνέγραψεν ὁ Πρέσβυς ἀπομνημονεύματα νὰ εἴπῃ, ὅτι πρῶτην φορὰν εἰς τὸν βίον του εἶχεν ἐξουθενωθῇ ἐνώπιον τοῦ μαθήματος Ἀξιοπρεπείας πὺν ἐδιδάχθη ἀπὸ τὸν Φορέα τῆς μακρᾶς, μακροτάτης ἑλληνικῆς συνευδήσεως. Καὶ ὁ ἀκατάβλητος γηραιὸς Πρόεδρος, ὅταν ἀπέλθῃ ὁ «ἐλεεινός» πρέσβυς, θὰ διατάξῃ μετὰ τὴν ἄτρομον καὶ ἀτάραχον ψυχὴν τὰ δέοντα καὶ θὰ συντάξῃ πρὸς τοὺς Πανελλήνους τὸ ἀθάνατον ἐκεῖνο διάγγελμα, τοῦ ὁποῖου κατὰληξις ἦτο ὁ τελευταῖος στίχος τοῦ παιάνος τῶν Σαλαμινομάχων: «Νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών». Τὴν ῥήτραν αὐτὴν, ῥήτραν ὠνυγίον, παμπάλαιον χρόνον θὰ ἐνθυμίσῃ εἰς τὸ Γένος ὁ Πρόεδρος ὡς τὴν ὑποχρεοῦσαν δύναμιν τῆς ἐθνικῆς ιστορίας. Καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ κηρύξῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὅτι ἡ Δόξα εἶναι ὑπὲρ τὴν Νίκην, ὅτι ὁ ἀγὼν καὶ ὁ ὑπὲρ τῶν ὁσίων θάνατος εἶναι ὑπεράνω τῆς Νίκης, ὑπεράνω ἅρα τῆς ἐν τέλει, τυχόν, κάμψεως ὑπὸ τοῦ συντριβόντος ἀριθμοῦ καὶ τοῦ κατακαιόντος σιδήρου, — ὅτι, λοιπόν, ἡ ἀρχονσα δύναμις εἶναι ἡ περίσσεια τῆς ἀξιοπρεπείας ἀνεξαρτήτως τῆς πιθανῆς συμφορᾶς. Συμφορὰ ὑπῆρξε τὸ Κούγκι. Ἀλλὰ σώτεια τῆς ἀξιοπρεπείας συμφορὰ. Συμφορὰ τὸ Μεσολόγγι. Ἀλλὰ καὶ ἡθικὴ περίσσεια τῆς Ἐπαναστάσεως. Συμφορὰ τὸ Ἀρκάδι. Ἀλλὰ ἐκρίνε τὴν ἔπειτα Κρητικὴν ἐλευθερίαν.

Καὶ ὑπὸ τὴν κραταιὰν τριπλὴν ἡγεσίαν — τὸν Βασιλέα Γεώργιον τὸν Β', τὸν Πρόεδρον Ἰωάννην Μεταξᾶν, τὸν Ἀρχιστράτηγον Ἀλέξανδρον Παπάγον — θὰ ἀγωνισθοῦν ὑπὲρ τῆς προσωπικῆς, τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς ἀξιοπρεπείας οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἀγωνισθοῦν εἰς μυθικὴν ἀμιλλαν ὅλαι αἱ ἡλικίαι. Οἱ σύγχρονοι, ὅσα καὶ ἂν διαβάσουν, ὅσα καὶ ἂν ἀκούσουν, δὲν ἡμποροῦν νὰ συλλάβουν τὸ ἡθικὸν μέγεθος τοῦ ὑπὲρ πάντων ἐκείνου ἀγῶνος, ἀγῶνος φυλετικοῦ κατὰ κυριολεξίαν. Μόνον ὅσοι ἔζησαν τότε εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουν συνείδησιν τοῦ πράγματος εἰς ἑκτασιν, ἑντασιν καὶ βάθος. Καὶ φυλάττουν ἀχραντὸν τὴν συνείδησιν αὐτὴν «στὸ ἅγιον βῆμα τῆς ψυχῆς» των!

ΑΠΟΝΟΜΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΕΘΕΛ. ΑΔΕΛΦΑΣ ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε. Ε. Σ. κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΗΜΟΤΗΣ ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ

Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ τέως Πρωθυπουργὸς κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν εἰς τὸ Κέντρον Παιδικῆς Χαρᾶς Πύργου.

Τὴν 1 Ἰουλίου ἐ.ε. εἰς τὴν Ἀμαλιάδα ἐγίνε τελετὴ ἀπονόμης Διπλωμάτων εἰς Ἑθελοντὰς Ἀδελφὰς παρουσία τοῦ εἰδικῶς μεταβάντος ἐκεῖ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου, τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Νομάρχου Ἡλείας, τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ πλήθους κόσμου. Ἐν ἀρχῇ ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως κ. Ἰω. Ἡλιόπουλος, ὅστις ἐξῆρε τὴν προσωπικότητα τοῦ Προέδρου κ. Γεωργακοπούλου, ἀναφερθεὶς εἰς τὸ πολυσχιδὲς φιλανθρωπικὸν τοῦ ἔργον καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἀφίξεώς του.

Ἐν συνεχείᾳ ὁμιλήσεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Τμήματος τοῦ Ε.Ε. Σταυροῦ κ. Ἀθ. Χάρβαλος ἀναφερθεὶς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ιδρύσεως τοῦ τμήματος τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ καὶ εἰς τὸ ἔργον του.

Μετὰ ταῦτα ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ κ. Γεωργακόπουλος, ὅστις ἐτόνισεν ὅτι συνδέεται μετὰ τὴν Ἡερίαν Ἡλείαν, καθ' ὅσον κατέγεται ἐκ Καλαβρυτῶν, αὐτὴ δὲ φιλοξενεῖ Καλαβρυτινοὺς ἐκεῖ συμπατριώτας του, οἱ ὅποιοι εὐτυχοῦν. Ἐπίσης ἐτόνισεν τὴν συγκίνησιν του διὰ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς πόλεως ὑπὲρ αὐτοῦ, τέλος δὲ ἀνέφερε χαρακτηριστικὰ παραδείγματα αὐτοθυσίας ἐθελοντῶν ἀδελφῶν κατὰ τοὺς ἀγῶνας τῶν ὑπὲρ τῶν πασχόντων συνανθρώπων των, ὡς ἐπίσης καὶ

τὰς ἀρετὰς αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ κοσμοῦν τὸν σημερινὸν χριστιανὸν καὶ Ἕλληνα διὰ νὰ προσδεύσῃ.

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΗΜΟΤΗΣ

ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κ. Ἡλιόπουλου ἀνεγνώσθη ἐν μέσῳ ζωηρῶν χειροκροτημάτων, ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου διὰ τῆς ὁποίας ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γεωργακόπουλος ἀνεκηρύχθη ἐπιτιμὸς δημότης Ἀμαλιάδος.

Κατόπιν, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Σεβ(τός) Μητροπολίτης Ἀθανάσιος, ὁ ὁποῖος ἐχαρακτήρισε τὸν κ. Γεωργακόπουλον ὡς σεβαστὸν πνευματικὸν του πατέρα, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκμυστηρεύεται τὴν ψυχὴν του, τονίσας ἐπὶ πλέον ὅτι πολλὰ ὀφείλει ἡ Ἡεῖα εἰς αὐτόν, διότι δίδει τὸ παρὼν του διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τῶν εὐαγῶν ιδρυμάτων τῆς κ.λ.π.

Ἀργὰ τὸ ἐσπέρας εἰς ἀκτὴν Κουρούτας καὶ εἰς τὸ ἐξαοικὸν κέντρον Ρεμούνδου εἰς χιλιόμετρικὴν Τράπεζαν (κατὰ ἐπιτυχὴ χαρακτηρισμὸν τοῦ κ. Γεωργακοπούλου) παρεκάθησαν εἰς δεῖπνον οἱ ἐπίσημοι φιλοξενούμενοι, αἱ ἀρχαί, ἱατροὶ κ.λ.π., τὸ ὁποῖον παρέθεσεν ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος Ἀμαλιάδος. Κατ' αὐτὸ ὁμιλήσεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου κ. Ἀγγελος Κατσιλιέρης, ὅστις ἐξῆρε τὴν

προσωπικότητα τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ τοὺς ἀγῶνας του ὑπὲρ τῶν πασχόντων.

Τέλος ὁμιλήσεν καὶ ἡγεμὸν τῆς προσγενομένης τιμᾶς πρὸς τὸ πρόσωπόν του, τονίσας ὅτι οἱ ἱατροὶ τῆς Χώρας εἶναι τὸ δυναμικὸν διὰ τοῦ ὁποῖου κινεῖται ὁ Ε.Ε. Σταυρός.

★

Ο Κ. Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΕΝΕΚΑΙΝΙΑΣΕ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΧΑΡΑΣ ΠΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΑΠΕΝΕΙΜΕ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΙΣ ΕΘΕΛ. ΑΔΕΛΦΑΣ

Τὴν 2 Ἰουλίου ἐτελέσθησαν εἰς τὸν Πύργον τῆς Ἡλείας τὰ ἐγκαίνια τῆς πρώτης Παιδικῆς Χαρᾶς, παραλλήλως δὲ τελετὴ ὁρκωμοσίας καὶ εἰσόδου εἰς τὴν ἑλληνικὴν Ἑρυθροσταυρικὴν οἰκογένειαν Ἑθελοντῶν Ἀδελφῶν τῆς πόλεως.

Τόσον τὰ ἐγκαίνια τῆς Παιδικῆς Χαρᾶς ὅσον καὶ ἡ ὁρκωμοσία τῶν Ἀδελφῶν ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. Μετὰ τὸν ἀγιασμὸν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀθανασίου ὁμιλήσεν ὁ σεπτὸς ἱεράρχης, ὅστις εἶναι καὶ Πρόεδρος τοῦ ἐν Πύργῳ τοπικοῦ Τμήματος τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ ὁ Δήμαρχος Λετρίνων κ. Γ. Ψαρρός.

Ἀκολούθως ὁ κ. Γεωργακόπουλος παρεκάλεσε τὸν Σεβ. Ἱεράρχην νὰ ἐπιδώσῃ τὰ πτυχία εἰς τὰς Ἀδελφὰς καὶ ἔδωκε, συμβολικῶς, τὴν πρῶτην κίνησιν εἰς τὰ ὄργανα τῆς Παιδικῆς Χαρᾶς.

Κατὰ τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ Νομάρχης Ἡλείας, κ. Ἀθ. Βισβίκης, αἱ Διοικητικαί, Στρατιωτικαὶ καὶ Δημοτικαὶ Ἀρχαί, ἀπαξάπαντες οἱ Ἐκπαιδευτικοί, Διευθυνταὶ Τραπεζῶν κ.λ.π. Ὁργανισμῶν, ὁ Σχολιατρός κ. Ἀθ. Κόκκαλης καὶ ὁ Ἰατρός κ. Φ. Γαληνός, οἱ ὅποιοι ἐτιμήθησαν μετὰ μίαν καὶ διπλωματὰ ὡς διδάξαντες, στελέχη τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ ἐπιλεκτὰ μέλη τῆς κοινῆς Πύργου.

Εἰς ἐπίσημον δεῖπνον παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ Ἡελιακοῦ Σπουδαστηρίου Μπερτσάτου - Τσίκα ὁμιλήσεν ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Μπερτσάτος, μετ' αὐτὸν δὲ, ἐκ μέρους τῶν ἀποφοίτων, ἡ δις Βουρλούμη.

Ἀκολούθως, παρακληθεὶς ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γεωργακόπουλος ἔλαβε τὸν λόγον ἀπευθύνωνται πρὸς τοὺς νέους ἀκαδημαϊκοὺς πολίτας καὶ εὐχόμενος εἰς αὐτοὺς (Συνέχεια στὴ σελίδα 21)

Ο Κ. Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΔΔΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῆς ἐν Ἀδδῖς Ἀμπέμπα Ἑλληνικῆς Κοινότητος ἀνεκήρυξε τὴν 7 Ἰουνίου 1972 Ἐπίτιμον Πρόεδρόν της τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κωνστ. Γεωργακόπουλον.

Εἰς ἀποσταλὲν ἡμῖν ἀπόσπασμα τῶν Πρακτικῶν τῆς Συνεδρίας ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς :

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἀναφέρεται ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν μεγίστην ἠθικὴν καὶ ἔθνη-κὴν προσωπικότητα τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κωνσταντίνου Γεωργακοπούλου. Συνεχίζων ὁ κ. Πρόεδρος λέγει, ὅτι αἱ πρόσφατοι ἐνέργειαι τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὑπὲρ τῆς Κοινότητος αποτελοῦν μίαν εἰσέτι ἀπόδειξιν τοῦ κατ' ἐπανάληψιν ἐπιδειχθέντος θερμότητος ἐνδιαφέροντός Του δι' αὐτὴν καὶ ἀποκαλύπτουν τὰ ἰδιόζοντα αἰσθη-ματα ἀγάπης καὶ πατριτικῆς στοργῆς μεθ' ἧς περιβάλλει τὴν ἐν-ταῦθα Ἑλληνικὴν Παρουσίαν καὶ τὸν Ἀπόδημον Ἑλληνισμόν γε-νικώτερον.

Διὰ πάντα ταῦτα, κατόπιν εἰ-σηγήσεως τοῦ κ. Προέδρου, ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῆς Κοι-νότητος ἀνακηρύττει ὁμοφώνως τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Πρόε-δρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Κύριον Κωνσταντίνον Γεωργακόπουλον εἰς Ἐπίτι-μον Πρόεδρον τῆς Κοινο-τήτος εἰς ἐκδήλωσιν ἐλαχίστου φόρου τιμῆς διὰ τὰς ὑπερτάτας ὑπὲρ αὐτῆς ὑπηρεσίας Του.

Ἡ Διοίκσις τῆς Κοινότητος ἀνήγγειλε εἰς τὸν τιμηθέντα τὴν ἀπόφασίν της διὰ τῆς κάτωθι ἐπι-στολῆς :

Ἐξοχώτατε,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀνα-φέρωμεν Ὑμῖν μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως καὶ ἔθνη-κῆς ὑπε-ρηφανείας, ὅτι ἡ Διοικοῦσα Ἐπι-τροπὴ τῆς ἡμετέρας Κοινότητος, κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 6ης Ἰουνίου 1972 ἀνεκήρυξε Ὑμᾶς Ἐπίτιμον Πρόεδρον τῆς Κοινότητος εἰς ἐκδήλωσιν ἐλα-χίστου φόρου τιμῆς διὰ τὰς ὑπερ-

τάτας ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἑλ-ληνισμοῦ τῆς Αἰθιοπίας γενικώ-τερον ὑπηρεσίας Ὑμῶν.

Ὑποβάλλομεν συνημμένως, ἀπόσπασμα ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος τῆς 6ης-6-1972 ἀνα-φερομένου εἰς τὴν ἀνακήρυξιν

Ὑμῶν εἰς Ἐπίτιμον Πρόεδρον αὐτῆς.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ,

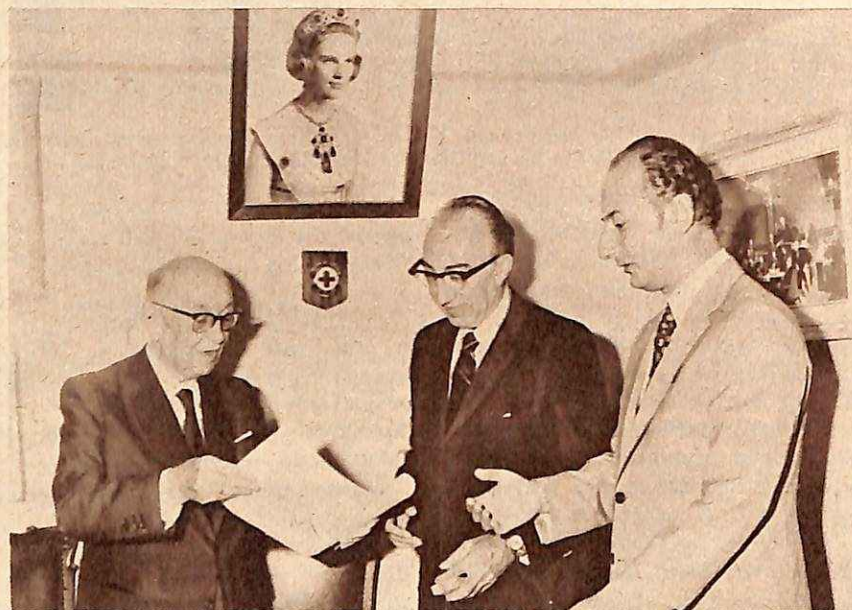
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ν. ΓΕΩΡΓΑΚΑΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ: Ν. ΒΟΖΙΚΗΣ

Ἡ ὡς ἄνω ἐπιστολὴ συνοδεύεται ἀπὸ ἀντιγράφου τῶν πρακτικῶν τῆς Συνεδρίας, ἡ ὁποία ἐγένετο τὴν 6)6)72.

*

Ο ΧΡΥΣΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΕΤΑ ΔΑΦΝΗΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΣΗΜΟΝ ΚΑΡΔΙΟΧΕΙΡΟΥΡΓΟΝ Κ. ΝΤΗΜΠΑΚΗ

Ὁ διάσημος καρδιολόγος κ. Ντημπακὴ παραλαμβάνων τὸ δίπλωμα ἀπὸ τὸν Πρόε-δρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον. Παρ' αὐτὸν ὁ κ. Γ. Πούλιας.

Τὴν 6 παρελθόντος Σεπτεμβρίου ὁ εὐρισκόμενος εἰς τὰς Ἀθήνας διά-σημος καρδιοχειρουργὸς καὶ πρύ-τανις τοῦ Πανεπιστημίου Μπέυ-λορ τῶν Η.Π.Α. καθηγητῆς κ. Μάικ Ντημπακὴ, ἐπεσκέφθη, συ-νοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὄφηγητοῦ κ. Γ. Πούλια, μαθητοῦ του καὶ ἤδη διευθυντοῦ τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Ε.Ε.Σ., τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἑλλη-νικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κ. Γεωρ-γακόπουλον.

Ὁ κ. Πρόεδρος, προσφωνῶν τὸν ἐπιφανῆ ἐπιστήμονα κατὰ τὴν ἐπί-δωσιν τῆς τιμητικῆς διακρίσεως, ἐτόνισεν ὅτι ὁ κ. Ντημπακὴ φιλο-

ξενεῖται σήμερον εἰς τὴν χώραν ἡ ὁποία ἐθεοποίησε τὸν Ἀσκληπιὸν καὶ τὸν Ἱπποκράτην. Ἀ'Επειδὴ, ὡς Χριστιανοὶ πού εἴμεθα — προσέ-θεσεν ὁ κ. Πρόεδρος — δὲν δυ-νάμεθα νὰ μιμηθῶμεν τοὺς ἀρχαίους προγόνους μας, ἀρκούμεθα εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς ἀνωτέρας διακρίσεως τὴν ὁποίαν διαθέτει ὁ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.»

Ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητῆς ἀπε-δέχθη πρόσκλησιν τοῦ Ε.Ε.Σ. ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὰ προσεχῆ ἐγκαίνια τῆς νέας χει-ρουργικῆς Κλινικῆς αὐτοῦ Καρδίας, Θώρακος καὶ Ἀγγείων.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΝ ΒΑΡΝΑ

(9 - 20 Ἰουλίου 1972)

Ἀπὸ 9 - 20 Ἰουλίου 1972 συνήλθεν εἰς Βάρναν τῆς Βουλγαρίας ἡ Διάσκεψις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἑυρωπαϊκῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν διὰ τὰ ζητήματα τῆς καλυτέρας ἐκπαιδεύσεως τῶν νέων εἰς τὰ θέ-ματα δραστηριότητος τῶν ἐρυθροσταυρικῶν ὁργα-νώσεων τῆς νεότητος. Κάθε Ἐθνικὴ Ὁργάνωσις ἀπέ-στειλε πέντε ἀντιπροσώπους, δύο ἐνηλίκους καὶ τρεῖς νέους.

Συμμετέσχον 120 ἀντιπρόσωποι ἀπὸ 23 Ἑυρω-παϊκῆς χώρας καὶ ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, τὴν ἐδρεύουσαν εἰς Γενεύην τῆς Ἑλβετίας.

Τὴν Χώραν μας ἀντιπροσώπευσαν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Νεότητος κ. Π. Γεωργοῦντζος, ἡ γυμνα-σιάρχης κ. Μ. Φέρλα - Ἀναγνωστοπούλου καὶ οἱ τελειόφοιτοι Γρηγ. Ὀλύμπιος τοῦ Πειραματικοῦ, Βασ. Παπαλάμπρου τῆς Ἰονιδείου Σχολῆς καὶ Στ. Τσικλητήρας τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν.

Τὰ μέλη τῆς Διασκέψεως διεχωρίσθησαν ἀνὰ δέκα εἰς δώδεκα ομάδας ἐργασίας, ἐκάστη δὲ ὁμάς με πρόεδρον καὶ γραμματέα ἰδικὸν της προέβη εἰς με-λέτην θεμάτων καὶ τὰ συμπεράσματα συνεζητήθησαν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ὁλομελείας.

Τὰ συζητηθέντα θέματα ἀνήκον εἰς δύο κύκλους δραστηριοτήτων τῶν νέων. Εἰς τὸν πρῶτον κύκλον ἀνεζητήθησαν αἱ καλυτέραι μέθοδοι διὰ τὴν ἀρτιω-τέραν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων εἰς τὰ ζητήματα τῆς ὑγείας καὶ τὰ ἀποτελεσματικώτερα προγράμματα 1) διὰ τὴν πρόληψιν τῶν ἐπιζημιῶν συνεπειῶν ἐκ τῆς μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος ἐξ ἐργοστασίων, ὑπο-νόμων, καυσαερίων, ἀπορρίψεως ἀχρηστών ἀντικει-μένων κ.λ.π. 2) διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῆς ἐπεκτάσεως κακῶν συνηθειῶν μερικῶν νέων (εἰς ὠρισμένα ἰδίως κράτη), ὡς τῆς χρήσεως ναρκωτικῶν, καὶ διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τῶν παρεκτραπέντων νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν. 3) διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ὁδοῆς ὀδικῆς κνυλοφορίας καὶ τῆς περιθάλψεως τῶν θυμάτων της καὶ 4) διὰ τὴν ὑπο-βοήθησιν τῶν νεαρῶν οἰκογενειακῶν ζευγῶν νὰ ὑπερ-νικήσουν τὰς πρῶτας δεσχερείας τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς. Εἰς τοὺς Ἑλλήνας ἀναγνώστας ἴσως μερικὰ θέματα ἐκ τῶν ἀνωτέρω φανοῦν ἀσυνήθιστα. Ὡς ἔχουν ὁμως ὅπ' ὄψει των ὅτι κάθε ἔθνος ἔχει δια-φορετικὰ συνθήκας, ἔθιμα καὶ κοινωνικὸν σόστημα καὶ ἀντιμετωπίζει προβλήματα, τὰ ὁποία εἰς τὸν ἰδικὸν μας τόπον ἢ δὲν ὑπάρχουν ἢ ἔχουν ἄλλην μορ-φήν.

Εἰς τὸν δεύτερον κύκλον τῶν συζητηθέντων θε-μάτων συνεζητήθησαν 1) τὰ ὑπάρχοντα προγράμ-ματα δραστηριότητος καὶ ὁ τρόπος τῶν βελτιώσεώς των, 2) ἡ ἐνεργότερα συμμετοχὴ τῶν νέων εἰς τὰ προγράμματα τῆς δράσεως τοῦ Ε.Σ. διὰ τὴν διά-δοσιν τῶν ιδεωδῶν τοῦ Ε.Σ. 3) Ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ νεότης θὰ ἠδύνατο νὰ συμβάλῃ καλύτερον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης.

Τὸ νόημα τῆς Διασκέψεως αὐτῆς ἦτο νὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς νέους ἡ εὐθύνη νὰ συζητήσουν τὰ ζητήματα αὐτὰ πέραξ κοινῆς τραπέζης με τὸν νεανικὸν των ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν φαντασίαν των, μήπως ἔτσι ἐξευρεθοῦν ἀποτελεσματικώτεροι μέθοδοι καὶ περισ-σότερον πρωτότυποι ἰδέαι διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον οἱ ἐνηλίκες μετεῖχον τῶν συζητήσεων μᾶλλον ὡς παρατηρηταὶ καὶ σύμβουλοι, ἐκφέροντες τὰς παρα-τηρήσεις των μόνον ὅπου προέκυπτον ζητήματα ἢ διὰ νὰ παράσχουν στοιχεῖα.

Οἱ τρεῖς Ἑλληνες νέοι ἐρυθροσταυρεῖται συμμετέ-σχον μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Διασκέψεως, καὶ ὡς προκύπτει ἀπὸ ἀνακοινώσεις ξένων ἐνηλίκων συνέδρων πρὸς τοὺς ἰδικούς μας ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀντιπροσωπείας, αἱ ἀπόψεις καὶ αἱ πα-ρατηρήσεις ποὺ διέτύπωναν ἦσαν καλῶς ὑπολογι-σμέναι, λογικαί, σαφεῖς, καὶ ἐδείκνυν ὅτι ἀνεμέτρων ὁρθῶς καὶ τὰ προβλήματα καὶ τὰς δυνατὰς λύσεις των. Ἐγνώριζον καλῶς τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὴν γαλλι-κὴν. Εἰς ἐκ τῶν τριῶν ὠρίσθη ὡς γενικὸς γραμμα-τεὺς, συνθέσας τὰ πορίσματα τῶν δώδεκα ὁμάδων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καὶ ἀπαγγείλας τὴν ἐκθεσίαν του εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς ὁλομελείας ἀγγλιστί. Ἐτερος δὲ προέβη εἰς προσφώνησιν εὐχαριστήριον κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς λήξεως εἰς ὠραίαν γαλ-λικὴν, ἀπὸ στήθους, ὁ μόνος ὁμιλήσας ἄνευ χειρο-γράφου. Ἡ ἀντιπροσωπεία μας διένειμεν εἰς τὰ μέλη τῆς Διασκέψεως ἐκθεσίαν τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, ἐκ τῆς ὁποίας οἱ ξένοι ἔμεναν κατάπληκτοι, διότι εἶδον ὅτι οἱ νέοι τῆς Ὁργανώσεώς μας ἀνέρχονται εἰς ἡμῖν ἑκατομύριον καὶ τὸ περιοδικὸν μας ἔχει κνυ-λοφορίαν ἄνω τῶν τριακοσίων χιλιάδων τευχῶν κατὰ μῆνα, πρᾶγμα ποὺ μᾶς φέρει ὡς πρῶτην Ὁργάνωσιν εἰς τὴν Ἑυρώπην.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΑΛΕΠΟΥ ΚΑΙ ΛΕΟΝΤΑΡΙ

Λέει ἡ ἄλεπούς ὅ' ἔνα λιοντάρι
με κανχημά της καὶ καμάρι:

—Κοῖμα στὴν τόση σου καρδιά,
τὴ δύναμὶ σου καὶ τὸ θρόνο!
Νὰ μὴ γεννᾶς πολλὰ παιδιὰ,
παρὰ ἕνα μόνο.... κάθε χρόνο!

—Ἐνα, μ' ἀτρέφωτο λιοντάρι,
ποδοῖ σπαθὶ του καὶ κοντάρι
τόνα καὶ τ' ἄλλο του... ποδάρι!

(Κατὰ τὸν ΑἰΣΩΠΟ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Είς την Χάγην 'Ολλανδίας έπρα-
γματοποιήθη από 13-19 Αυγούστου
1972, τὸ 16ον Διεθνὲς Συνέδριον
Κοιν. Προνοίας.

Τὸ Συνέδριον διοργανώνεται ἀνά
διετίαν (1964 εἰς 'Αθήνας) ἀπὸ
τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον Κοιν. Προ-
νοίας, τὸ ὁποῖον ἐδρεύει εἰς Ν.
'Υόρκην, με σκοπὸν νὰ δώσῃ τὴν
εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ἀσχολουμένους
με κοινωνικὰς δραστηριότητας —
ἄτομα καὶ ὁργανώσεις — νὰ συ-
ναντηθοῦν, νὰ ἀνταλλάξουν ἀπόψεις
ἐπὶ τοῦ τομέως των, τῶν ἀποτε-
λεσμάτων των καὶ τὸ καθορισμὸν
νέων στόχων.

Τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον Κοινω-
νικῆς Προνοίας εἶναι μία παγκό-
σμιος ἀνεξάρτητος 'Οργάνωσις με
μόνιμον μορφή χωρὶς κρατικόν, πο-
λιτικόν, ἢ θρησκευτικὸν χαρακτήρα.
Δὲν ἀναλαμβάνει ἀπ' εὐθείας δρά-
σιν, ἀλλὰ εἶναι ἀφιερωμένον εἰς
τὴν ἐξέτασιν τῶν προβλημάτων παγ-
κοσμίως, τὴν ἐρευναν καὶ τὴν ἐξα-
γωγὴν συμπερασμάτων. Εὐρίσκεται
εἰς συνεχή ἐπαφὴ με τὰ 'Ηνω-
μένα 'Εθνη καὶ Διεθνεῖς 'Οργανι-
σμοὺς καὶ ἔχει θέσιν εἰδικευμένου
συμβουλευτικοῦ ὁργανισμοῦ.

Θέμα τοῦ 16ου Συνεδρίου ἦτο
«'Η ἀνάπτυξις προγραμμάτων Κοι-
νωνικῆς Πολιτικῆς ὑπὸ συνθήκας
ταχυτάτων ἀλλαγῶν — 'Ο ρόλος
τῶν Κοιν. 'Υπηρεσιῶν», ἔλαβον δὲ
μέρος εἰς αὐτὸ 85 κράτη με 3.100
Συνέδρους.

Παρά τὸν μεγάλον ἀριθμὸ τῶν
συνέδρων τὸ Συνέδριον διεξήχθη ἀ-
νέτως εἰς εἰδικὸν νεόκτιστον οἶκον.

'Η ὁργάνωσις τοῦ Συνεδρίου ἦτο
ἀρίστη, Πρόεδρος τῆς 'Οργανω-
τικῆς 'Επιτροπῆς ἦτο ὁ Γεν. Γραμ-
ματεὺς τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ 'Ολ-
λανδίας κ. Α. Van Emden.

'Ομίλησαν διαπρεπεῖς ἐπιστήμο-
νες καὶ συνεζητήθησαν καθ' ὁμάδας
διάφορα προκαθορισθέντα θέματα
σχετικὰ με τὸ θέμα τοῦ Συνεδρίου.
'Εγένοντο ἐπισκέψεις 'Ιδρυμάτων
καὶ δραστηριοτήτων Κοινωνικῶν
ὑπηρεσιῶν τῆς 'Ολλανδίας καὶ πα-
ρουσιάσθησαν κινημ./καὶ ταινία δια-
φόρων κρατῶν με πρωτοποριακὰς
δραστηριότητας εἰς τὴν Κοιν. Πρό-
νοαν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Συνε-
δρίου ἀπενεμήθη τὸ βραβεῖον René
Sand εἰς τὴν δίδα Julia Hender-
son. Τὸ βραβεῖον τοῦτο, καθιερω-
θὲν ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου

Κοιν. Προνοίας, δίδεται κατὰ τακτὰ
διαστήματα εἰς προσωπικότητας αἱ
ὁποῖαι ἔχουν συμβάλει εἰς τὴν ἀνά-
πτυξιν τῶν ἰδανικῶν τῆς Κοιν.
Προνοίας.

Τὸ Συνέδριον παρηκολούθησαν
ἀντιπρόσωποι τῶν 21 Διεθνῶν 'Ορ-
γανώσεων αἱ ὁποῖαι εἶναι μέλη τοῦ
Συμβουλίου, ὅπως ἡ Unicef, τὸ
Συμβούλιον τῶν 'Εκκλησιῶν, ἡ
XEN, ἡ 'Ενωσις τῶν Συνδέσμων
τῶν 'Ερυθρῶν Σταυρῶν.

'Εκ μέρους τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυ-
ροῦ τὸ συνέδριον παρηκολούθησαν
σαράντα περίπου ἡγετικά στελέχη
εἰς τὸν τομέα τῆς Κοινωνικῆς Προ-
νοίας προερχόμενοι ἐκ 19 χωρῶν.

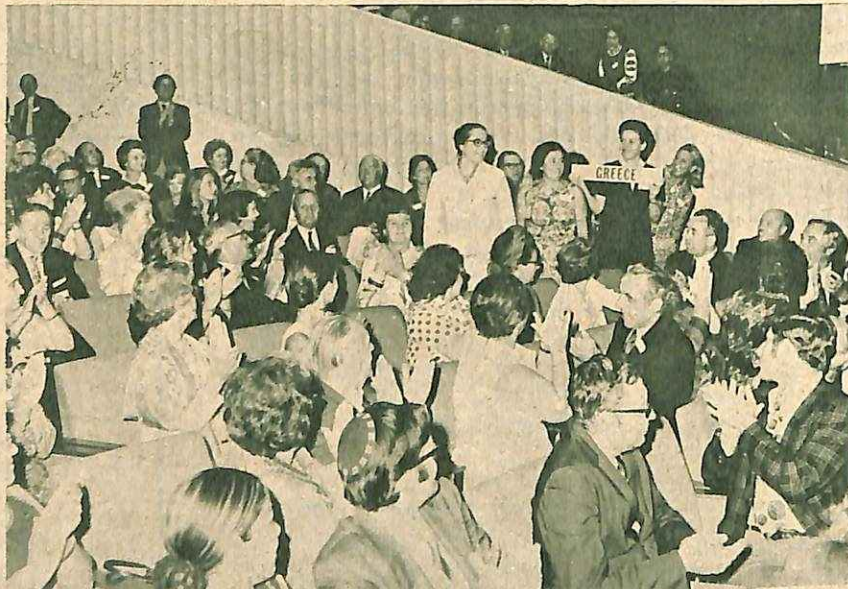
'Η Ligue ἀντεπροσωπεύθη ἀπὸ
τὴν κ. Μ. Hickey ἀντιπρόεδρον
τῆς Συμβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς
'Υγείας καὶ Κοινωνικῶν 'Υπηρε-
σιῶν, τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς
Ligue κ. Η. Beer, καὶ τὴν 'Υπεύ-
θυνον τοῦ Γραφείου Κοινωνικῆς
Προνοίας δίδα Monique Esnard.

'Ο κ. Beer ὁμίλησεν πρὸς τοὺς
ἀντιπροσώπους τῶν 'Εθνικῶν 'Ερυ-
θρῶν Σταυρῶν εἰς μίαν εἰδικὴν συ-
νάντησιν ἡ ὁποία διοργανώθη ὑπὸ
τοῦ 'Ολλανδικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ,
τονίσας τὴν ἀνάγκην συνεργασίας
τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ με τὰς ἄλλας
κοινωνικὰς ὁργανώσεις διὰ τὴν κα-
λυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῆς Κοινό-
τητος. «Πρέπει νὰ εὕρωμεν μεθό-
δους, ἐτόνισεν, διὰ νὰ ἐξυπηρετή-

σωμεν ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερα
ἄτομα διὰ τῆς κινητοποιήσεως ὅσο
τὸ δυνατόν περισσοτέρων 'Ερυθρο-
σταυριτῶν».

Εἰς τὴν συνάντησιν ἐπίσης ὁμί-
λησαν ἡ κ. Μ. Hickey καὶ ὁ Βοη-
θὸς Διευθυντῆς Δημοσίων Σχέσεων
τοῦ 'Ολλανδικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ
περὶ τῶν δραστηριοτήτων τοῦ ἐν
λόγῳ 'Εθνικοῦ Συνδέσμου.

Μετὰ τὰς ὁμιλίας παρετέθη εἰς
τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν 'Εθνικῶν
Συνδέσμων γεῦμα εἰς τὰ Κεντρικὰ
Γραφεῖα τοῦ 'Ολλανδικοῦ 'Ερυθροῦ
Σταυροῦ ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.
Μετὰ τὸ γεῦμα οἱ ἀντιπρόσωποι
ἐπεσκέφθησαν τὴν Κεντρικὴν 'Απο-
θήκην 'Εφοδίων διὰ τὴν ἀντιμετώ-
πισιν ἐπείγουσάν ἀναγκῶν. 'Επίσης
τὴν Κεντρικὴν βιβλιοθήκην τοῦ 'Ολ-
λανδικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, ἡ ὁποία
δανείζει βιβλία καὶ περιοδικὰ εἰς
τοὺς αἰτούντας ἀσθενεῖς, ἀναπήρους,
ἡλικιωμένους κλπ. Τὰ βιβλία καὶ
τὰ περιοδικὰ ἀποστέλλονται εἰς τὸν
'Ερυθρὸν Σταυρὸν ἀπὸ διαφόρους
δωρητάς. Εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς
πλατείας ὑπάρχουν μεγάλα γραμ-
ματοκιβώτια με τὸ Σῆμα τοῦ 'Ερυ-
θροῦ Σταυροῦ, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ πο-
λῖται ρίπτουν περιοδικὰ καὶ βιβλία
ποὺ δὲν χρησιμοποιοῦν πλέον. 'Ο
Ε.Σ. συλλέγει δι' αὐτοκινήτων τὰ
βιβλία αὐτὰ δις τῆς ἐβδομάδος, καὶ
τὰ ἀποστέλλει ταχυδρομικῶς ἀναλό-
γως τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν αἰτούντων.
Τὰ βιβλία ἐπιστρέφονται εἰς τὸν
Ε.Σ., ἐνῶ τὰ περιοδικὰ κρατοῦνται.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Συνέδριον Κοινωνικῆς Προνοίας. Διακρίνονται εἰς τὸ
βάθος αἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Ε. Ε. Σταυροῦ: ἡ δις Σταυρ. Παπαμικρούλη (ἀριστερὰ με
λευκὸ φόρεμα) καὶ ἡ δις Μ. Μαλικούτη (με τὴν 'Ελληνικὴν πινακίδα).

ΠΕΤΡΟΥ ΧΑΡΗ

τῆς 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν

Η ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙ

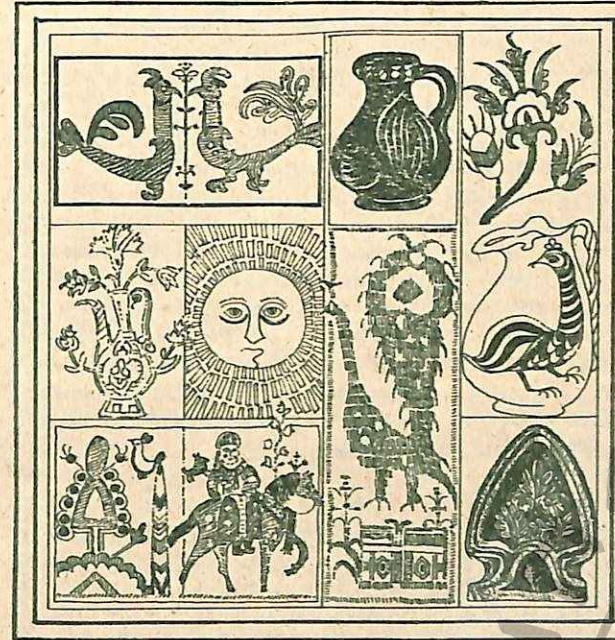
ΔΡΑΜΑΤΑΚΙ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟ

Κα ANNA
ΠΡΟΣΩΠΑ : ΚΟΥΛΑ, 10 χρονῶν, κόρη της
MARIA, 11 χρονῶν, υπηρέτρια

(Δωμάτιο παιδικό. 'Ενα κρεβάτι, μιὰ μικρὴ ντου-
λάπα κ' ἓνα τραπεζάκι γιὰ γραφεῖο. 'Όταν ὑψώνεται
ἡ αὐλαία, στὴ σκηνὴ βρίσκονται ἡ Κούλα κ' ἡ μαμὰ
της καὶ κουβεντιάζουν στὸ πόδι).

ΣΚΗΝΗ I

Κα 'Αννα. —'Ός καὶ τῆς Μαρίας σ' ἔκαν' ἡ
χαρὰ σου νὰ τὸ πῆς. Βλέπεις πὼς τὸ καλὸ δὲν κρύ-

Σχ. ΠΕΤΡΟΥ ΖΑΜΠΕΛΗ

βεται; 'Ενῶ ἂν ἔλεγες κακὸ μάθημα, θάτρεχες νὰ
τὸ πῆς σ' ὅλους;

Κοὺλα, με τὰ μάτια κάτω καὶ με μετριοφροσύνη.
—Μὰ κακὸ ἦταν ποὺ τόπα;

Κα 'Αννα. —'Όχι! κάθε ἄλλο! 'Ισα-ἴσα ἤθελα νὰ
σοῦ πῶ ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ γινώρισμα τοῦ καλοῦ: νὰ μὴν
μπορῆς νὰ τὸ κρατήσης στὸ στόμα σου, νὰ θέλῃς νὰ τὸ
μάθῃ ὅλος ὁ κόσμος. (Χτυποῦν τὴν πόρτα). 'Εμπρός!
('Η πόρτα ἀνοίγει καὶ μπαίνει ἡ Μαρία μ' ἓνα γράμμα
στὸ χέρι).

ΣΚΗΝΗ II

Μαρία. —'Ενα γράμμα, κυρία. (Τὸ δίνει τῆς
Κας 'Αννας καὶ φεύγει).

Κα 'Αννα, ἀνοίγοντάς το προσεκτικά. —'Απὸ
ποῖον νᾶναι ἄραγε; Τὸ γράψιμό του δὲν τὸ γνωρίζω.

(Δὲν προφταίνει νὰ τὸ βγάλῃ ἀπὸ τὸ φάκελλο κ' ἡ
Μαρία ξαναγυρίζει).

ΣΚΗΝΗ III

Μαρία. —'Επισκέψεις, κυρία, ἦρθαν. 'Η θεία με
τὴ νονὰ τῆς κυρίας Κούλας μοῦ φαίνεται πὼς εἶναι.
Τοὺς εἶπα πὼς ἔρχομαι νὰ σᾶς τὸ πῶ... Δὲν ἤξερα ἂν
θέλατε, μά...

Κα 'Αννα. —Καλέ, καλὰ ἔκανες. 'Εἴνοι εἶναι;
(Φεύγει ξεχνώντας τὸ γράμμα στὸ τραπεζάκι τῆς
Κούλας. 'Η Μαρία ἀκολουθεῖ τὴν κυρία της).

ΣΚΗΝΗ IV

Κοὺλα, κάθεται τώρα μπρὸς στὸ γραφεῖο της καὶ
παίρνει τὸ γράμμα στὰ χέρια σὰ νὰ τὸ περιεργάζεται.
—'Η μαμὰ εἶπε πὼς τῆς εἶναι ἄγνωστο τὸ γράψιμό
του. Μὰ ἐγὼ τὸ ξέρω... δὲν τὸ βλέπω πρώτη φορὰ...
'Όχι ὅμως ἐδῶ. Αὐτὸ τὸ θυμᾶμαι καλά. Εἶναι γρά-
ψιμο ποὺ τόχω δεῖ στὸ σχολεῖο. Μὰ ποῦ; Καὶ τί
θέλει ἐδῶ γράμμα ἀπ' τὸ σχολεῖο μου; 'Α! με κάνει
ν' ἀνησυχῶ. Με τὸ νὰ γνωρίζω τὸ γράψιμό του, μοῦ
φαίνεται πὼς γιὰ μένα εἶναι κι ὄχι γιὰ τὴ μαμὰ.
'Αλλὰ γιὰ νὰ δοῦμε. Μπορεῖ νὰ τῷστεῖλαν γιὰ μένα
στ' ὄνομα τῆς μαμᾶς. (Τὸ κοιτάει). 'Όχι ὅμως κάτι
θάγραφε ἀπέξω. 'Ενῶ αὐτὸ ἴσα-ἴσα στὰ χέρια τῆς
μαμᾶς λείει πὼς πρέπει νὰ πάῃ. Περίεργο! Δὲν μπορῶ
νὰ ἡσυχάσω, ἂν δὲ δῶ τί γράφει. Γιατί νομίζω πὼς
ὅλο γιὰ μένα θὰ μιλάῃ αὐτὸς ποὺ τόγραψε. (Με μεγα-
λύτερη ἀνησυχία, ποὺ φαίνεται στὸ πρόσωπο καὶ στίς
κινήσεις της). Μήπως τῆς γράφουν τῆς μαμᾶς τίποτα
γιὰ τὸν ἐλεγχό μου! 'Α! αὐτὸ εἶναι! Τὴ ἤθελα νὰ πῶ
στὰ κορίτσια πὼς δὲν θὰ τὸν δείξω στὸ σπίτι μου;
'Εγὼ φταίω γιὰ ὅλα. Καλὰ νὰ τὰ πάθω. ('Ησυχά-
ζοντας). Καλέ, κοιτάξε πὼς μ' ἔκανε ἡ ἐνοχὴ μου!
Τὶ κατάφερα νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ μυαλό μου, τί τρο-
μάρα νὰ πάρω! 'Αλλὰ καὶ μ' ὅλο ποὺ δὲν πιστεύω
τώρα σ' ὅλ' αὐτὰ, γιὰ νὰ ἡσυχάσω ἐντελῶς πρέπει
νὰ δῶ τί λέει τὸ γράμμα καὶ νὰ γελᾶσω με τίς ἰδέες
ποὺ μοῦ κατέβηκαν. (Βγάζει ἀπὸ τὸ φάκελλο τὸ γράμμα
κι ἀρχίζει τὸ διάβασμα). «Κυρία 'Αννα: δὲν θὰ ξεύ-
ρετε βέβαια — μπράβο σ' ὅποιον τόγραψε! καὶ τὰ
δυὸ βε με ἐψίλον τάχει — ὅτι ἐπήραμε ἐλέγχους,
ἀφοῦ ἡ Κούλα, ἡ κόρη σας, σᾶς τὸν κρύβει...». Τί;
'Όστε δὲ γελᾶσθηκα; Εἶναι δυνατό; Αὐτὸ εἶναι. (Κοι-
τάζοντας τὸ γράμμα). Τῆς ἀνορθόγραφης τῆς Εἰ-
ρήνης εἶναι τὰ γράμματα. Φαντάσου καὶ πόσα ἄλλα
θὰ ξεσκιαπάζῃ παρακάτω. Μὰ τί ὠφελεῖ νὰ τὰ δια-
βάσω; 'Ο καιρὸς μου εἶναι λίγος. Κάθε στιγμὴ μπορεῖ
νὰ με φωνάξουν ἀπὸ μέσα. (Βήματα ἀπὸ τὸ διά-
δρομο). Νάτο κιόλα! ('Ανοίγει ἡ πόρτα καὶ μπαίνει
ἡ Μαρία).

Κ ο ύ λ α, μόνη της. — Ἡ καρδιά μου πήγε νὰ σπά-
ση ὅσο ἔλειπε ἡ μαμὰ ἀπὸ μένα. (Σηκώνει τὸ στυπό-
χαρτο, γιὰ νὰ πάρῃ τὸ φάκελλο ποὺ ἄφησε, μὰ μένει
μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα). Χάθηκα! Ἡ μαμὰ ἐδὼ θὰ
ἦταν καὶ τὰ διάβασε ὅλα. Τώρα τί νὰ κάνω; Νᾶξερ-
α, ὅτι τὸ πήρε μόνο, χωρὶς νὰ τῷχει διαβάσει ἀκόμα,
ἔτσι γιὰ νὰ μὴ χαθῇ, θάτρεχα νὰ τῆς τῷπαιρνα μὲ
κάθε τρόπο. Γιατί ὅμως προχωρῶ τόσο; Μπορεῖ νὰ
μὴν τῷχει πάρει ἡ μαμὰ. Γιὰ νὰ ρωτήσω τὴ Μαρία
μὴ δὲν κατᾶλαβε τὴς εἶπα προτίτερα καὶ τὸ πήρε
αὐτή. (Φωνάζει). Μαρία, Μαρία! Ἐλα δώ μιά στιγμὴ,
σὲ παρακαλῶ. (Ἡ Μαρία φάνει τρεχάτη).

ΣΚΗΝΗ Χ

Μαρία. —Μὲ φωνάζατε;
Κούλα. —Μήπως πῆρες κανένα γράμμα τώρα ἀπὸ δῶ;
Μαρία. —Ὁχι, κυρία Κούλα.
Κούλα. —Ἡ μαμά μήπως ἤρθε ἐδῶ, ὅταν ἐγὼ ἤμουνα στὴ σάλα; (Ἡ Κα' Ἄννα ὅμως φτάνει στὴν ὥρα καὶ δίνει τὴν ἀπάντησι τῆς Μαρίας).

ΣΚΗΝΗ ΧΙ

Κα Ἀννα. —Ναί, ναι, ἐδῶ ἤμουνα. Ἐγραψα στὸ γραφεῖο σου μιὰ σημείωσι καὶ τὸ βρῆκα. (Στὴ Μαρία). Πήγαινε τώρα, Μαρία ἐσύ, καὶ θὰ τῆς πῶ ἐγὼ τῆς Κούλας γιὰ τὸ γράμμα. (Μόλις φεύγει ἡ Μαρία). Τὰ συγχαρητήριά μου, κυρία! Φαντάζομαι τι ὥρατος ποὺ θάναί ὁ ἐλεγκτής σου, γιὰ νὰ μὴν τολμᾶς νὰ μᾶς τὸν δείξης. Οἱ ξένοι ἔπρεπε νὰ μᾶς τὸ γράψουν γιὰ νὰ τὸ μάθουμε. Κι αὐτὸ λίγο καὶ θὰ τὸ ἀπόφουγες, μὰ ἡ ἐκδίκησι, ἡ ἀναπαλῶσι ποὺ θέλησες νὰ κάνης σὲ ξεσκέπασε. (Ἡ Κούλα κλαίει). Κλάψε τώρα καὶ μετάνιωσες, γιὰ νὰ κάνης ἀπὸ δῶ καὶ πέρα στὸ κακὸ καλὸ!

Αὐλαία

Ὁ θρησκευτικὸς λυρισμός

«Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου»

Χειροκροτήματα εύκολα ἀπ' τὸ πλῆθος
ἀδιάντροπα οἱ κενόδοχοι ζητᾶνε,
καὶ σκύλους βάζουν καὶ τοὺς ἀλυσχτᾶνε
τὸ φούσκωμα, κι ὅλοι τοὺς ἄδειος πίθος.

Ἔνα ἀπὸ δαύτους, ποὺ ὁ Σατὰν συνήθως
 μὲ νύχια μαύρα ἀρπάζει, ὅπως πηδᾶνε
 «κλάουν» στὸ τσίρκο οἱ γύρω νὰ γελάνε,
 θέλει τὸν Κύριο νὰ γενῇ καὶ : λίθος

δὲν θὰ βρεθῇ τὸ πόδι νὰ χτυπήσῃ,
τοῦ λείει, στὸ γέισο τοῦ ἱεροῦ ὡς τὸν σταίνει
προτρέποντάς τον κάτω νὰ πεθῇ.

Ἔτσι εἰν' γραπτό, καὶ θὰ σ' ἀναγνωρίσῃ
Μεσσία του ὁ Ἰσραὴλ. Κι ὁ Ἰησοῦς : γραμμένη,
«τὸν Θεόν σου οὐκ ἐκπειράσεις», ρῆτρα μένει.

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ*

Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν θέσιν τοῦ ἐντὸς τοῦ κόσμου, ἂν δὲν γνωρίσῃ πῶς εἶναι ὁ κόσμος αὐτός, ποὺ δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ σύνορα οὔτε τοπικὰ οὔτε χρονικά. Δι' αὐτὸ κάθε ἐνυδροσταυρίτης πρέπει νὰ ξέρῃ τὰ κύρια χαρακτηριστικά τοῦ οὐρανοῦ.

Εἰς τὸ στερέωμα διακρίνομεν τρεῖς ομάδας ἀστέρων. Α' Τὰ ἀεῖ φανῇ ἄστρα, αὐτὰ ποὺ κεῖνται εἰς τὸν Βορρᾶ καὶ περιστρέφονται γύρω ἀπὸ τὸν πολικὸν ἀστέρα ὡς ἓνας τροχὸς καὶ δὲν δύνουν ποτέ. Τὰ ἄστρα αὐτὰ ἀνήκουν εἰς τοὺς ἐξῆς ἀστερισμοὺς: 1) τῆς Μικρᾶς ἄρκτου, ἑπτὰ. Εἰς τὸ τέλος τῆς οὐρᾶς εἶναι ἀκίνητος εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ὁ Πολικὸς ἀστήρ. 2) τῆς Μεγάλης ἄρκτου, ἑπτὰ 3) τῆς Κασσιόπης, πέντε. Ἡ Κασσιόπη κεῖται ἀπέναντι τῆς μεγάλης ἄρκτου καὶ ἔχει μορφήν κεφαλαίου μὴ ἢ σίγμα. 4) μεταξὺ τῆς μεγάλης καὶ τῆς μικρᾶς ἄρκτου κεῖται ὁ Δράκων πρὸς τὴν ὀφιοειδὴς σειρὰ 15 ἀστρων ποὺ καταλήγει εἰς τετράγωνον κεφαλῆν. Β' Οἱ δώδεκα ἀστερισμοὶ ποὺ κεῖνται ἐπάνω εἰς τὴν ζώνην ποὺ ἀκολουθεῖ ὁ ἥλιος εἰς τὸν οὐρανὸν κατὰ τὴν πορείαν του ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴν εἰς τὴν Δύσιν. Ἡ ζώνη αὕτῃ λέγεται ἐκλειπτικὴ. Εἰς τὴν ἐκλειπτικὴν εἶναι τοποθετημένοι εἰς ἀνάλογον ἀπόστασιν ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλον οἱ δώδεκα ἀστερισμοί, τοὺς ὁποίους οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουν ζώδια, διότι ἔχουν μορφήν ζώων. Τὰ δώδεκα αὐτὰ ζώδια πρέπει νὰ τὰ ἀναγνωρίζῃ κάθε ἄνθρωπος, διότι μὲ τὴν θέσιν αὐτῶν ἀναγνωρίζομεν καὶ τὰ πλησιέστερα πρὸς αὐτὰ ἄστρα. Αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ἀποστηθίσῃ καθεὶς σὺν πολὺν μαθήσει. Ἰδοὺ αὐτά: Κριὸς - Ταῦρος - Δίδυμοι. Καρκίνος - Λέων - Παρθένος. Ζυγὸς - Σκορπιὸς - Τοξότης. Αἰγόκερως - Ὑδροχόος - Ἰχθύες. Τὰ δώδεκα ζώδια ἀντιστοιχοῦν πρὸς τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ ἔτους. Κάθε μῆνα ὁ ἥλιος ἀνατέλλει μαζί μὲ δια-

* Ἐλάβομεν ἀπὸ διαφόρους ἀναγνώστας μας ἐπιστολάς, τῶν ὁποίων τὴν δημοσίευσιν δὲν ἐπιτρέπει ὁ χώρος. Τὸ περιεχόμενον διακρίνεται διὰ τὸν ἐθνολογισμὸν τῶν ἀναγνώστων μας, οἱ ὁποῖοι μᾶς στέλλουν καὶ ἰδικὰς τιν παρατηρήσεις καὶ πληροφωρίαι. Εἶναι καταφανὲς τὸ ἐνδιαφέρον τῶν νέων μας διὰ τὸν οὐράνιον κόσμον. Εὐχαριστοῦμεν τοὺς ἐπιστολογράφους μας διὰ τὰς ἐπιστολάς των καὶ τοὺς συγχαίρομεν διὰ τὸν ἐξῆλόν των, ὁ ὁποῖος εὐχόμεθα καὶ τοὺς δόνησθαι αὐτοὺς νὰ γίνουν ἐπιστημονικοὶ ἐρευνῆται. Τὸ περιοδικὸν μας μὲ τὰς Ἀστρονομικὰς τὸν εἰδήσεις αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν ἐπιδιώκει, νὰ ἐξυπνήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ἑλλήνων νέων διὰ τὴν γνῶσιν τοῦ ἐνάστερον οὐρανοῦ καὶ τὴν διείσδυσιν εἰς τὰ μυστικά τῆς Δημοσυργίας τοῦ κόσμου.

φορητικὸν ἀστερισμὸν. Τὸν Μάρτιον ἀνατέλλει μὲ τὸν Κριόν, τὸν Ἀπρίλιον μὲ τὸν Ταῦρον καὶ οὕτω καθέξης. Δηλαδή ἔτσι ἀνέτελλε τότε πὺν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καθώρισαν τὰ ὀνόματά των, πὺν εἶχαν παραλάβει ἀπὸ τοὺς Χαλδαίους. Αὐτὴν τὴν τάξιν ἀκολουθεῖ καὶ ὁ Καζαμίας, πὺν γράφει διὰ τὸν Ὀκτώβριον: «ὁ ἥλιος ἀνατέλλει μὲ τὸν Σκορπιόν», ἐνῶ πραγματικῶς ἀνατέλλει μὲ τὴν Παρθένον.

"Όταν κατορθώσωμεν νά ἀναγνωρίζωμεν τοὺς ἀειφανεῖς ἀστέρας καὶ τὰ ἄστρα τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, πολὺ εὐκόλῃ θὰ μάθωμεν μὲ τὴν βοήθειαν ἑνὸς χάρτον τοῦ οὐρανοῦ τοὺς ὑπολοίτους ἀξιολόγους ἀστερισμοὺς τοῦ στερεώματος πὺν εἶναι πλησίον τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ζωδίου.

Μένει τώρα ἡ τρίτη σειρά τῶν ἀστέρων. Αὐτοὶ εἶναι οἱ πλανῆται. Κατὰ σειράν ἀποστάσεως αὐτῶν ἀπὸ τὸν ἥλιον αὐτοὶ εἶναι : 1) Ἑρμῆς, 2) Ἀφροδίτη, 3) Γῆ, 4) Ἀρης, 5) Ζεὺς, 6) Κρόνος, 7) Οὐρανός, 8) Ποσειδῶν καὶ 9) Πλούτων. Οἱ τρεῖς τελευταῖοι εἶναι ὁρατοὶ μόνον διὰ τηλεσκοπίον. Οἱ ἄλλοι εἶναι ὁρατοὶ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀλλὰ δὲν ἔχουν δρόμον καὶ θέσιν σταθερά, ὅπως ἔχουν οἱ ἀπλανεῖς, ἀλλὰ προχωροῦν πότε γοργά, πότε γοργόρα, ἄλλοτε ἐπιταχύνουν τὴν πορείαν των, ἄλλοτε τὴν ἐπιβραδύνουν. Διὰ τὰ τοῦς ἀνευρίσκωμεν φροντίζομεν νὰ ἴδωμεν εἰς ποῖον ζῶδιον εὐρίσκονται πλησίον κάθε φορὰν, διότι εὐκολὰ ἀλλάζουν θέσιν.

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν Ἀνατολὴν δεσπόζει τὸ συγκρότημα τῶν ἀστερισμῶν Πηγᾶσον, Ἀνδρομέδας, Περσέως πὺν ἀποτελοῦν συνεχέιαν ὁ εἰς τοῦ ἄλλου. Δεξιὰ τῆς Ἀνδρομέδας εἶναι ὁ Κ ρ ι ὁ ς καὶ δεξιὰ τοῦ Περσέως ὁ Τ α ὕ ρ ο ς μετὸν πρώτον μεγέθους Λαμπαδιαν. Πρὸ κάτω ἀπὸ τὸν Λαμπαδιαν καὶ ἀριστερὰ εἶναι ὁ πληνίτης Κ ρ ὀ ν ο ς, πὺν ἀνατέλλει κατὰ τὴν 9 μ.μ. εἰς τὰ ΒΑ τοῦ ὁρίζοντος. Κατὰ τὴν 4ην πρωϊνὴν ἀνατέλλει ἡ Ἀ φ ε ρ ο δ ί τ η πλησίον τοῦ ζωδίου Λέοντος καὶ μάλιστα Ν τοῦ ἄλφα, τοῦ λεγομένου Βασιλίσκου πρὸς τὰ ΑΒΑ τοῦ ὁρίζοντος. Μετὰ τὴν πρώτην Ὀκτωβριον ἡ Ἀφροδίτη ἐπιβραδύνει τὴν ἀνατολὴν τῆς κατὰ δύομίση λεπτὰ τῆς ὥρας καθ' ἑκάστην. Ὁ Ἐ ρ μ ῆ ς κατὰ τὸν Ὀκτώβριον παραμένει ἀόρατος ἀνατέλλων μετὰ τὸν ἥλιον. Ὁ Ἀ ρ η ς εὐρίσκεται εἰς τὸν ἀστερισμὸν τῆς Παρθένου προπορευόμενος τοῦ ἥλιου πολὺ ὀλίγον, διὸ καὶ εἶναι ἀόρατος εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνός, ἐπειδὴ ὅμως προχωρεῖ γοργότερον ἀπὸ τὸν ἥλιον, κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνός γίνεται ὁρατός ἐπ' ὀλίγον πρὸ τῆς ἀνατολῆς κατὰ τὰ ΑΝΑ τοῦ ὁρίζοντος. Ὁ Ζ ε ὗ ς λάμπει τὸ βράδυ μετὸ πρῶτον σκότος πρὸς τὰ ΝΑ. Νέαν Σελήην ἔχομεν τὴν 7ην. Τὴν 13ην ἡ αὐξοῦσα μῆνη 6 ἡμερῶν, περὶ νυκτίως τοῦ Διός. Τὴν 22αν ἔχομεν Πανσέληνον καὶ τὸν μεσονύκτιον τῆς 25ης περὶ τὴν τέσσαρας μοίρας (ὀκτὼ φεγγάρια) βορείως τοῦ Κρόνου.

ΠΑΛΑΙΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ

ΛΥΚΟΣ ΧΟΡΕΥΤΗΣ

(Μιά παράξενη ιστορία)

του ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Είς τὰς Τραγάνας τῆς Τριφυλίας, ἐπρόκειτο νὰ γίνη γάμος. Τὴν παραμονὴν ἔστειλαν εἰς τὸ γειτονικὸν χωριὸ καὶ προσεκάλεσαν δύο νταουλιτσηδες νὰ ἔλθουν κατὰ τὴν ἀπαράβατον συνθήκειαν νὰ λαμπρύνουν τὴν ἐορτὴν. Οἱ μουσικοὶ ἐδέχθησαν τὴν συμφωνίαν καὶ τὴν ἰδίαν ἔσπεραν ἐξεκίνησαν μὲ τὰ ὄργανά των διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς Τραγάνας. Πρὶν εἰσελθόντες εἰς τὸ χωριὸν ἔσταμάτησαν εἰς ἓνα μύλον, ἐν τέταρτον μακρὰν τοῦ χωριοῦ, παρὰ τὴν μεγάλην ρεματιὰν τῆς Λαφίνας. Ἐκεῖ ἀπεφάσισαν νὰ διανυκτερεύσουν οἱ νταουλιτσηδες καὶ τὴν πρωΐαν νὰ ὑπάγουν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου θὰ ἐγίνετο ὁ γάμος. Εἰσῆλθον λοιπὸν εἰς τὸν μύλον, ἀπέθεσαν κατὰ γῆς τὰ ὄργανά των, — ὁ μὲν γέρο-Μῆτρος τὸ νταούλι του, ὁ δὲ μικρὸς Τάσος τὸν ζουρνά του, — καὶ χωρὶς πολλὰς διατυπώσεις, ἀπεκοιμήθησαν.

Ὀλίγον μετὰ τὴν εἰσοδὸν των εἰς τὸν μύλον, λύκος πειναλὸς διερχόμενος ἐκεῖθεν, εἰσῆλθε καὶ αὐτὸς ἀπαράτητος καὶ ἤρχισε νὰ λείχη μὲ ἡδονὴν τὸ πάτωμα, τὸ ὁποῖον καθίστα ἀρκετὰ ὀρεκτικὸν ἢ κατὰ χυμένη κόνις τοῦ ἀλεύρου. Οἱ λύκοι τῆς Τριφυλίας εἶναι μὲν ὀλίγοι, ἀλλὰ τολμηροὶ καὶ ἐπικίνδυνοι, εἰσέρχονται δὲ κορυφὰ καὶ μέσα εἰς τὰς οἰκίας μετ' ἀπιστεῦτον θράσους. Ὁ μικρὸς ὀργανοπαίκτης Τάσος ἐξυπνᾷ καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης, τὸ εἰσερχόμενον ἀπὸ τὴν θύραν, διακρίνει τὸν λύκον. Φαντάζεσθε τὸν τρόμον του! Ἐν τούτοις πλησιάζει σιγὰ - σιγὰ τὸν κοιμώμενον σύντροφόν του, τὸν τραβᾷ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τοῦ ψιθυρίζει:

— Λύκος, Μῆτρο, λύκος!
 — Ὁ γέρον ἐξυπνᾷ.
 — Τί εἶναι, ρε σὺ; δὲν μ' ἀφήρεις νὰ κοιμηθῶ;
 — Λύκος, Μῆτρο, λύκος... ἀμάν!
 Ὁ γέρον σηκώνεται σιγὰ - σιγὰ καὶ βλέπει τὸν λύκον πραγματικῶς. Δὲν τὰ χάνει ὅμως. Ἀρπάζει τὸ νταούλι του καὶ ἀρχίζει νὰ τὸ κτυπᾷ μὲ τόσην δύναμιν καὶ μανίαν, πὺν

ὄχι λύκος, ἀλλὰ καὶ διάβολος ἤμποροῦσε νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν. Ἐντρομος ὁ λύκος ὁρμᾷ πρὸς τὴν θύραν. Ἀλλὰ ὁ φόβος τὸν ζαλίζει, κάμνει ἐν ἀδέξιον κίνημα, προσκόπτει κατὰ τῆς θύρας, τὴν ὠθεῖ ἐκ τῶν ἔσω πρὸς τὰ ἔξω, καὶ ἡ θύρα κλείεται... κλείουσα μέσα καὶ τὸν λύκον.

Ἀπὸ ἐδῶ ἀρχίζει τὸ γλέντι. Τὸ

νταούλι κτυπᾷ λυσσώδως καὶ ὁ λύκος χορεύει παρὰ τὴν θύραν εἰς μάτην ζητῶν νὰ ἐξελθῇ. Ὁ μικρὸς Τάσος κλαίει:

— Θὰ μᾶς φάη, Μῆτρο, θὰ μᾶς φάη.

— Τὸ ζουρνά, Τάσο μ', τὸ ζουρνά ἐσύ! τοῦ λέγει ὁ σύντροφός του. Καὶ ὁ μικρὸς ἀρπάζει τὸν ζουρνά του καὶ ἀρχίζει νὰ συνοδεύη μὲ τὰς σπαρακτικὰς θρηνηδίας τοῦ ὀργάνου του τοὺς βροντώδεις κρότους τοῦ νταουλιού. Καὶ ὁ λύκος χορεύει ἀπὸ τὸν φόβον του ἑξαλλος, καὶ οἱ νταουλιτσηδες παίζουν ἀπὸ τὸν φόβον των ἑξαλλοι, καὶ ἡ πρωτότυπος αὐτὴ συναυλία καὶ ὁ χορὸς, παρατείνονται ἐπὶ ὀκτὼ ὡρας, ὡς τὸ πρῶτ'. Ὀλόκληρος παννυχὶς ἀμοibaίου τρόμον καὶ ἀγωνίας, Ἄλλοιμον ὅμως ἂν ἐκουράζοντο οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι καὶ ἔπανον ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν τὴν τρομερὰν μουσικὴν των! Ἀφορὸς πλέον ὁ πειναλὸς χορευτὴς θὰ ἐπέπιπτεν κατ' αὐτῶν καὶ θὰ τοὺς κατεσπάραιε.

Φυσικὰ εἰς τὸ χωριὸν τῆς νύμφης εἰς μάτην ἐπερίμεναν τοὺς μουσικοὺς.

Ἐξημέρωσαν, ὅλα ἔτοιμα, ἦλθε μεσημέρι καὶ ἀκόμη οἱ νταουλιτσηδες νὰ φανοῦν! Καὶ ξεύρετε, γάμος χωρὶς νταούλια εἶναι πρᾶγμα πὺν δὲν γίνεται στὰ χωριά! Γὰρ αὐτὸ ἦσαν πολὺ θυμωμένοι οἱ ἄνθρωποι κατὰ τῶν μουσικῶν πὺν τοὺς ἐγέλασαν. Καὶ ὅλοι τοὺς ἐπερίμεναν ἐν τοσούτῳ.

— Ἐρχονται, ἔρχονται! φωνάζουν ἑξαφνα κατὰ παιδιὰ πὺν ἄκουσαν ἀπὸ μακριὰ ἀσθενὴ κρότον νταουλιού...

Περιμένουν ἀκόμη, περνᾷ μισὴ ὥρα, περνᾷ μία ὥρα, τίποτε! Καὶ οἱ κρότοι τοῦ νταουλιού ἑξακολουθοῦν ν' ἀκούωνται ἀπὸ τὴν ἰδίαν πάντοτε ἀπόστασιν.

Ἐπιτέλους δὲν ἐχρειάσθη καὶ πολλὴ φιλοσοφία διὰ νὰ τὸ ἐννοήσουν: οἱ νταουλιτσηδες κάπου ἄλλου εἶδον πλέον συμφεροντικὴν ἐργασίαν καὶ ἔμειναν. Ἐξῆλθον λοιπὸν οἱ χωρικοὶ διὰ νὰ τοὺς εἶδουν — καὶ ὅπου τοὺς εἶδον νὰ τοὺς δειρουν. Ὁδηγηθέντες ἀπὸ τοὺς ἡχους, ἔφθασαν μέχρι τοῦ μύλου. Τὴν διάβολο! ἐδῶ μέσα γίνεται τὸ γλέντι; εἶπαν καὶ ὠθησαν μὲ ἀπορίαν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀγανάκτησιν τὴν θύραν. Ὁ λύκος ἐπετάχθη μὲ ταχύτητα ἀστραπῆς... Ἡ μουσικὴ ἔπαισεν ἀμέσως. Οἱ χωρικοὶ δὲν ἐνόησαν εὐθὺς τί συνέβαινε καὶ ἀρχισαν νὰ ὑβρίζουν τοὺς μουσικοὺς.

— Τί διάβολο, ρέ, βαράγατε δῶ μέσα μοναχοὶ σας;

Καὶ ὁ μικρὸς Τάσος, ὅλος φοῦρκα, δεικνύων τὸν φεύγοντα λύκον:

— Νά, γιὰ κεῖνόν ἐκεῖ τὸ φουκαρὰ τὰ βαράγαμε, τζάμπα!

Καὶ ἐδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι ἐξηγήσεις, καὶ οἱ ἀπὸ τὰ δόντια τοῦ λύκου ὡς ἐκ θαύματος σωθέντες νταουλιτσηδες ὠδηγήθησαν ἐν πομπῇ στὸ χωριό.

Δὲν ἐγνώσθη ἂν, μετὰ τὴν φρικτὴν παννυχίδα ἐκείνην, εἶχαν ἀκόμη δυνάμεις νὰ βροντήσουν τὰ λαλούμενα εἰς τὸν γάμον... Τὸ τέλος τοῦ λεβέντη λύκου πὺν εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν του τὰ νταούλια ὅλη τὴ νύχτα, τὸ γνωρίζομε. Κουρασμένος, ζαλισμένος ἀπὸ τὸν χορὸ, ἔπεσεν ὁ δυστυχὴς ἐμπροσθεν ἐνός ἀγροφύλακος, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπυροβόλησε καὶ τὸν ἀφῆσε νεκρόν.

Φαίνεται, παιδιὰ μου, ὅτι τιμωροῦνται πάντοτε οἱ — εἴτε ἄνθρωποι, εἴτε λύκοι — εἶναι ἀκρατεῖς καὶ ἀπληστοὶ εἰς τὰς διασκέδασεις των καὶ λησμονοῦν ὅτι ἐν παντὶ πᾶν μέτρον ἄριστον!

1896

Ἀπὸ τὰ κείμενα τῆς ἐκλιπούσης συνεργατικῆς μας
 ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΜΕΤΑΞΕ
 (Θείας Λένας)

Ἡ θεία Λένα ὡς γράφει:

ΕΝΑ ΘΡΑΝΙΟ ΣΑΣ ΜΙΛΕΙ...

«Καλωσόρισες στὴν τάξι, καλὸ μου παιδί. Εἶμαι τὸ καινούργιο σου θρανί. Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένο νὰ δέχωμαι κάθε πρῶτῃ Ὀκτωβρίου στὴ ράχη μου νέα παιδιὰ καὶ ν' ἀλλάζω ἔτσι γνωριμίες. Θὰ περάσουμε μαζί ἓναν ὀλόκληρο σχολικὸ χρόνον καὶ πρέπει νὰ γνωριστοῦμε κάπως. Καὶ πρῶτα - πρῶτα σοῦ εὔχομαι νὰ μὴ σέ φιλοξενήσω περισσότερον ἀπὸ ἓνα

χρόνον, γιατί αὐτὸ σημαίνει πὺς δὲ θὰ εἶσαι καλὸς μαθητής.

Τὴν ξέρεις τὴν παροιμία: «Ἄνθρωπος ἀγράμματος, ξόλο ἀπελέκητο». Ἐ λοιπὸν, καὶ ἐγὼ ἀκόμα πὺν εἶμαι ξόλο, πελεκημένο βέβαια, καὶ ἔχω μάθει ἀπ' τοὺς δασκάλους σου τόσα χρόνια πὺν κάθομαι ἐδῶ. Ἐσύ, πὺν φαίνεσαι καλὸ καὶ ἐξυπνο παιδάκι, θὰ τὰ μαθαίνεις ὅλα ὅσα θὰ σοῦ λένε καὶ αὐριο πὺν θὰ μεγαλώσης, θὰ γίνης ἓνας σπουδαῖος καὶ σοφὸς ἄνθρωπος. Λίγη μελέτη καὶ προσοχὴ χρειάζεται. Λίγο σκύψιμο πάνω μου καὶ τίποτ' ἄλλο. Ἐγὼ θὰ σέ βαστάζω ὀπομενετικά καὶ μὲ ἀγάπη. Τὸ μόνο πὺν θὰ μοῦ κακοφανῇ εἶναι νὰ χαράξης ἐπάνω μου μὲ τὸ

σονγιαδάκι σου τ' ὄνομά σου ἢ νὰ μὲ πληγώνης μὲ διάφορες καρικατοῦρες, χωρὶς νὰ προσέχης στὸ μάθημά σου. Αὐτὸ θὰ σημαίνει πὺς δὲν μπορείς νὰ παρακολουθήσης τὸ δάσκαλό σου. Ὅσο πὺν καλοδιατηρημένο μ' ἀφήσης γιὰ νὰ καθίσῃ ἐπάνω μου, τὸν ἄλλο χρόνον, ἓνας ἄλλος μαθητής, τόσο πὺν πολὺ καλὸ παιδί θὰ φαίνεται πὺς εἶσαι. Γιατὶ στ' ἀλήθεια εἶναι ἀφάνταστο τὸ τί τραβάω ἀπὸ τοὺς κακοὺς μαθητές. Μὲ χαράζουν, μὲ πληγώνουν χωρὶς λόγο, γιὰ νὰ περάσουν τὴν ὥρα τους, λὲς καὶ φταῖω ἐγὼ πὺν δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν τὸ μάθημα καὶ τὰ βάζουν μαζί μου. Καὶ ἂν καμμιά φορὰ, ἀπάνω στὰ νεῦρα σου ἢ στὴν ἀπογοήτευσί σου μὲ χτυπήσης ἢ καὶ μὲ γρατζουνίσῃς ἀκόμα — λιγάκι ὅμως — ἐγὼ δὲ θὰ σοῦ παραπονεθῶ ποτέ. Γιατὶ ἔχω μάθει, τόσα χρόνια τώρα, πὺς καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ξέγνοιαστον μαθητῆ ἀκόμα, ἔχει καὶ αὐτὴ τὰ βάσανα καὶ τίς στενοχώριες τῆς. Θὰ τὰ ὑπομεινόμενα ὅλα μαζί, σὰ δυὸ καλοὶ φίλοι. Καὶ τὸ δάκρυ σου ἀκόμα ἂν κυλήσῃ στὴ φρεσκομπογιατισμένη μου σανίδα, θὰ τὸ δεχτῶ μὲ καλωσύνη καὶ θὰ τὸ κρύψω μ' ἀγάπη. Τὸ μόνο χατήρι πὺν δὲ θὰ μπορέσω νὰ σοῦ κάνω, εἶναι νὰ κρύψω ἀπὸ κάτω μου κανένα βιβλίον πὺν θὰ τὸ 'χης βάλει γιὰ ν' ἀντιγράψῃς στὸ Διαγωνισμό. Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τὸ καταδεχτῇς ποτέ. Καὶ νὰ ξέρης πὺς... σὰν εὐσυνείητο θρανί πὺν εἶμαι, θὰ σέ μαρτυρήσω. Θὰ σοῦ τὸ ρίξω κάτω στὸ πάτωμα, γιὰ νὰ σέ δῇ ὁ δάσκαλος καὶ νὰ μὴν τὸ ξανακάνης. Καὶ μὴν ξεχνᾷς, καλὸ μου παιδί, πὺς ὅσα χρόνια καὶ ἂν περάσουν, θὰ θυμάσαι πάντα μὲ νοσταλγία τὸ παλιὸ μαθητικὸ σου θρανί. Καλὴ σου χρονιά, λοιπὸν, καὶ καλὴ δύναμι!».

Ἐτσι, παιδιὰ μου, μίλησε ἓνα θρανί σ' ἓνα παιδάκι, πὺν πῆγε γιὰ πρῶτῃ φορὰ στὴ νέα του τάξι.

Μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ στοργή,
 Ἡ Θεία Λένα

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ

Γενάρης 1940. Κάπου στην Τρεμπισίνα. Οί επιχειρήσεις είχαν σταματήσει για λίγο κι από τις δύο πλευρές τού μετώπου. Μα το κρύο και το χιόνι εξακολουθούσαν. Τα δάχτυλα τού διμοιρίτη, που βγήκε να κάνει έναν περίπατο ως την πηγή, ήταν κοκκαλιασμένα. Σε απόστασι δύο μέτρων ένα γκρίζο πέπλο τού έκρυβε τα δέντρα και την πλαγιά. Μα ο διμοιρίτης ήξερε τόν δρόμο στο μονοπάτι και μετρούσε τα βήματά του. Προχωρούσε μέσα στην πυκνή ομίχλη με σίγουρο βήμα διασχίζοντας τὸ πηχτὸ ἀέρω τείχος της. Ἡ πηγή, λίγο πὺλ κάτω, ἀκούγονταν γάργαρη, φλύωρη κι ἀδιάφορη στὴ μοναξιά της.

Ὁ στρατιώτης πλησίασε, ἔσκυψε, ἔπλυνε πρῶτα τὸ πρόσωπό του, ἀνάσανε βαθιά κ' ὕστερα ἤπνε κρύο νερό μέσα στὶς δυὸ του παγωμένες χουφτές. Ἔτσι, ὅπως τὸ ἔκανε κάποτε καὶ στὴ βρύσι τοῦ χωριοῦ του, δέπλα στὸ μεγάλο πλάτανο τῆς πλατείας, σὰν ἦταν παιδί. Ἀλήθεια, πόσοι αἰῶνες πέρασαν ἀπὸ τότε; Ἀναστράφηκε, κάθησε σὲ μιὰ πέτρα κ' ἔτριψε τὰ δάχτυλα γιὰ νὰ νοιώσει μέσα του τὸ αἷμα νὰ κυκλοφορή.

Πίνδος: Γυναίκες πὺλ καθαρίζουν χιόνια

Ὑστερα μὲ ἀργὲς κινήσεις ἔβγαλε μέσα ἀπὸ τὸ πορτοφόλι του τὴν φωτογραφία ἐνὸς μικροῦ παιδιοῦ. Τὴν ἔβλεπε, τὴν παρατηροῦσε καὶ χαμογελοῦσε μελαγχολικά. Τὸ παιδάκι χαμογελοῦσε κ' ἐκεῖνο μέσα ἀπὸ τὴ ζελατίνα, μὲ δυὸ ἄσπρα δοντάκια, ἀραιὰ φτωχά, καὶ δυὸ ματάκια φωτεινά, ὅπου μέσα τους εἶχε κρυφτὴ παίζοντας ὁ ἥλιος.

Ὁ διμοιρίτης κοίταξε γύρω. Ἡ ομίχλη σκέπαζε τὰ πάντα. Οἱ σιλουέττες τῶν δέντρων φάνταζαν σταχτιές κι ἀδιόρατες πίσω της. Δὲν τὸν ἔβλεπε κανένας, κι ἂν τὸ ἤθελε πολὺ τοῦ ἐπιτρεπόταν ἀνέμνη καὶ νὰ κλάψῃ. Κανείς δὲν θὰ μπορούσε νὰ πῇ πὺλ εἶδε τὸν διμοιρίτη νὰ χαμογελά μὲ τὸ ἀγνό του παιδικὸ χαμόγελο κι ὁ στρατιώτης νὰ λὲι ὁλόενα Μαρίνα μου, Μαρίνα μου, σὰν νὰ ἔλεγε: ἤλιε μου, ἤλιε μου. Ἡ φωνή του εἶχε ἀπόγνωση κι ἀπελπισία. Τὰ μάτια του ἔσπυζαν καὶ τὰ δάκρυα φύτρωναν στὶς κόγχες τους. Τ' ἄφησε νὰ βροῦν τὸν δρόμο τους. Κύλησαν στὰ μάγουλά του, ἔπεσαν στὴ γλαϊνὴ του καὶ ἔσπυζαν τὴν καρδιά του, πὺλ ἀπὸ καιρὸ εἶχε σκληρύνει σὰν πέτρα. Καὶ ξαφνικά ὁ ἥλιος ἔσπρωξε τὰ σύννεφα, τὰ σκόρπισε, φάνηκε ἡ κορυφή τῆς ἀπέναντι πλαγιάς, ἡ μέρα ἡσυχάζεισε κι ὁ τόπος ἀλλάρωσε ἀπὸ τὸ βῆρος τῆς καταχνιάς. Ἀλάφρωσε κ' ἡ δικιά του ψυχὴ κ' ἦταν πολὺ καλύτερα ἔτσι..

Τινάχτηκε ὀρθιος καὶ πρότεινε τὸ ὅπλο του. Ἡ καρδιά του χτυποῦσε δυνατά. Κάποιος πλησίαζε σιγασφύριζοντας, ἀπὸ τὴν ἀντίθετη πλευρά, τὴν ἐχθρική. Τὰ ἐχθρικά χαρακτηριστικά

ἦταν τόσο κοντὰ τους, πὺλ ἀκούγαν τοὺς στρατιώτες νὰ μιλοῦν. Ἡ φωτογραφία ἔπεσε κάτω.

— Ἀλτ! φώναξε μὲ θυμωμένη φωνή, μόλις εἶδε τρία μέτρα ἀντίκρου τοῦ ἑνὸς Ἱταλὸ νὰ πλησιάσῃ μ' ἕνα κουβά. «Κόζα βολέτε κουτ!», ρώτησε ὁ διμοιρίτης μὲ τὰ λίγα ἱταλικά πὺλ ἤξερε. Δηλαδή: Τὶ θέλεις ἐδῶ;

Ὁ Ἱταλός, τρομοκρατημένος, εἶχε σηκώσει ψηλά τὰ χέρια μὰ μὲ τὸν κουβά. Μὰ ὥστόσο ἀποκρίθηκε ἡρεμὰ:

— Ἀκουα! (νερό)!

— Εἶδες, φίλε μου; σκέφτηκε σὰν μηχανὴ ὁ Ἕλληνας. Ἱταλοὶ καὶ Ἕλληνες πίνουμε ἀπὸ τὴν ἴδια πηγὴ νερό. Ἔτσι εἶναι. Ἡ πηγὴ δὲν δίνει τὸ νερό της μόνο στοὺς Ἀλβανούς, τοὺς Ἱταλούς ἢ τοὺς Ἕλληνες. Τὸ δίνει σ' ὅλους. Χωρὶς διάκρισι. Μπορεῖς νὰ τοῦ στερήσης τὸ νερό, κι ἂς εἶναι κ' ἐχθρός;

Τοῦ ἔγνεψε μὲ τὸ ὅπλο πάντα στὸ χέρι νὰ γεμίσει τὸν κουβά του. Ὁ Ἱταλός εἶπε ἕνα χαρούμενο «γκράτσια» — δηλαδή εὐχαριστῶ — κ' ἔσκυψε στὴν πηγή.

— Κορόντο Μουσσολίνι, τρὰ λὰ λὰ, κανείς σας ντὲν τὰ μείνει, τρὰ λὰ λὰ, ἄρχισε νὰ τραγουδᾷ χαμογελώντας.

Ὁ διμοιρίτης ξεχάστηκε κι ἄρχισε νὰ γελά. Τοῦ φάνηκε τόσο ἀστεῖο νὰ τραγουδᾷ ὁ Ἱταλός τὸ κορόντο Μουσσολίνι! Ὁ Ἱταλός ξεθαρεύτηκε. Ἐβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα στοργιγυλὸ ψωμάκι καὶ τὸ πρόσφερε στὸν Ἕλληνα στρατιώτη.

— Βολέντε οὔνα πανιότα; (θέλεις ψωμί;) τὸν ρώτησε καλὸ-καρδὰ.

Ὁ διμοιρίτης δίστασε λιγάκι. Δὲν ἤθελε νὰ τὸ πάρῃ. Μὰ ἡ ἀλήθεια ἦταν πὺλ πεινούσε πολὺ. Οἱ προμήθειες ἔφταναν μὲ μεγάλη δυσκολία σὲ κεῖνα τὰ ὑψόμετρα καὶ τὸ συσσίτιο ἦταν λιγοστό. Ἐλιές, φασόλια, χαλβὰς καὶ λίγο ξερό ψωμί.

— Γκράτσια, εἶπε ὕστερα ἀπὸ τὸν μικρὸ του διαταγμὸ κι ἄπλωσε τὸ χέρι νὰ τὸ πάρῃ.

Ὑστερα ἔβγαλε κ' ἐκεῖνος ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα κουτὶ τσιγάρα.

— Πάρε, τοῦ εἶπε μὲ τὴν σειρά του.

Οἱ δυὸ ἐχθροὶ κοιτάζονταν στὰ μάτια, ἐξεταστικά. Ὁ Ἱταλός ἦταν ὁμορφὸ παιδί μὲ καστὰνὰ μάτια. Τοῦ ἔγνεψε πὺλ ἦταν μουσικὸς κ' ἔκανε μὲ τὰ δάχτυλά του πὺλ παίζει πιάνο.

— Ἀα! εἶπε ὁ Ἕλληνας καὶ τοῦ ἔκανε παντομίμα πὺλ εἶναι μαρκαδό.

Ὑστερα ὁ Ἱταλός κάθησε κάτω κι ἄρχισε νὰ μιλά. Βέβαια ὁ διμοιρίτης δὲν τὰ καταλάβαινε ὅλα, μὰ εἶχε μάθει λίγα ἱταλικά ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ κατάλαβε πὺλ τοῦ ἔλεγε γιὰ τὸν πόλεμο. Γιατὶ πολεμάμε; τὸν ρωτοῦσε. Δὲν ξέρω.

— Ἐγὼ ξέρω, τοῦ εἶπε ὁ Ἕλληνας σοβαρά. Περὶ μιὰ πάτρια. (Γιὰ τὴν πατρίδα μου!)

Ἐκείνη τὴν ὥρα λυτήθηκε πὺλ δὲν ἤξερε ἱταλικά γιὰ νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ, νὰ τοῦ πῇ γιὰτὶ πολεμοῦσαν οἱ Ἕλληνες καὶ γιὰτὶ νικοῦσαν. Γιατὶ θὰ ἔχαναν τὰ ἱερά τους καὶ τὰ σπῖτα τους, γιὰτὶ θὰ ἔχαναν τὴ λευτεριά τους. Ἐνῶ ἐκεῖνοι, οἱ Ἱταλοὶ, δὲν εἶχανε κανένα λόγο. Τοὺς ἀνάγκασαν νὰ ἐπιτεθοῦν στοὺς Ἕλληνες χωρὶς αἰτία, γι' αὐτὸ κι ὅλα δὲν πολεμοῦσαν μὲ πίστι.

Ὁ ἥλιος εἶχε διαλύσει πὰ τὰ σύννεφα κι ὅλα ἦταν καθαρά τριγύρω. Ὁ Ἱταλός πρόσεξε τὴν φωτογραφία πὺλ ἦταν πεσμένη στὸ χῶμα.

— Ε, εἶπε στὸν Ἕλληνα, λὰ φωτογραφία!

Ὁ διμοιρίτης ἔσκυψε, τὴν πῆρε ἀπὸ κάτω, τοῦ τὴν ἔδειξε μὲ καμάρι καὶ εἶπε:

— Μία φίλια (ἡ κόρη μου).

— Κόμε σὶ κι ἄμα; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον ὁ Ἱταλός στρατιώτης. (Πὺλ τὴ λένε;)

— Μαρίνα!

— Μαρίνα! φώναξε ὁ «ἐχθρός» καὶ σήκωσε τὰ χέρια του καὶ τὰ ἔβαλε στὴν καρδιά του.

Ὑστερα φάχτηκε, ἔβγαλε μιὰ φωτογραφία κ' ἐκεῖνος καὶ τὴν ἔδειξε στὸν ἀντίπαλό του. Ἦταν ἕνα παιδάκι πὺλ χαμογελοῦσε. Τὰ δοντάκια του ἦταν ἀραιὰ καὶ στὰ μάτια του εἶχε κρυφτὴ ὁ ἥλιος.

— Μία Μαρίνα! Μία φίλια! εἶπε συγκινημένος ὁ Ἱταλός (ἡ Μαρίνα μου, ἡ κόρη μου!)

— Τὶ σύμπτωσι, Θεέ μου, ψιθύρισε στὰ ἑλληνικά ὁ διμοιρίτης. Τὶ σύμπτωσι νὰ ἔχουμε κ' οἱ δυὸ κοριτσάκια. Νὰ ἔχουν τὸ ἴδιο ὄνομα. Νὰ μοιάζουν τόσο πολὺ. Νὰ εἶναι καὶ τὰ δυὸ κατὰξανθα!

Κοίταξε τὸν Ἱταλὸ σχεδὸν μὲ ἀγάπη. Τὸν ξανακοίταξε. Τὶ

μοῦ ἔκανε ὁ χριστιανὸς αὐτὸς γιὰ νὰ τὸν πολεμᾷ; σκέφτηκε. Καὶ τὶ τοῦ ἔκανα ἐγὼ νὰ μὲ πολεμᾷ; Εἶναι κι αὐτὸς πατέρας, ἔχει παιδί. Ἀσφαλῶς κάθε βράδυ θὰ τοῦ παίζῃ πιάνο γιὰ ν' ἀποκοιμηταί. Τὸ δικό μου πὰ μὰ τὸ νανορίζει ἡ μάνα του. Μπαίνω στὸ σπῖτι, τὴν βλέπω νὰ τὸ ἔχῃ ἀγκαλιὰ καὶ νὰ τοῦ τραγουδᾷ «κοιμήσου, ἀγγελουδί μου», καὶ δὲν χορταίνω νὰ τὶς βλέπω καὶ τὶς δυὸ μαζί. Γιατὶ ἀλήθεια οἱ ἄνθρωποι κάνουν τοὺς πολεμούς;

Σταμάτησε νὰ σκέφτεται. Δὲν μπορούσε ἄλλο. Κάθησε κι αὐτὸς κάτω δέπλα στὸν Ἱταλὸ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά. Ἡ πηγὴ βροσκόταν ἀνάμεσά τους. Ἦταν τὸ σῶγο. Χωρὶς νὰ νοιάζεται γιὰ τίποτα, κυλοῦσε τὰ νερά της γρήγορη, τραγουδιστή, ἀδιάφορη. Ἀκούγε κι αὐτὴ τοὺς δυὸ... ἐχθρούς.

Ὁ Ἱταλός μιλοῦσε ἀκατάπανστα. Ἡ φωνὴ του ἦταν τραγουδιστὴ καὶ πρόσχαρη. Ὁ διμοιρίτης κατάλαβε πὺλ τοῦ ἔλεγε οἱ τὸ σπῖτι του εἶναι σὲ μιὰ λίμνη κοντὰ στὸ Μιλάνο. Ἀχ καὶ νὰ τελειῶνε ὁ πόλεμος. Νᾶρθῃς κ' ἐσύ, τοῦ ἔλεγε, θὰ σὲ περιμένω μὲ τὸ παιδί σου καὶ τὴ γυναῖκα σου. Νὰ παῖξουν οἱ δυὸ Μαρίνες μαζί, ἐπάνω στὴ μεγάλη βεράντα πὺλ βλέπει στὴ λίμνη καὶ τὴν λούζει ὁ ἥλιος πρωτὶ, μεσημέρι, βράδυ.

Ὅταν τελειώσε ὁ Ἱταλός, ἄρχισε νὰ μιλά ὁ Ἕλληνας. Ἦξερε πὺλ ἦταν σὰν νὰ μιλά στὸν ἑαυτό του, γιὰτὶ ὁ ἀντίπαλός του δὲν καταλάβαινε γρη ἑλληνικά. Μὰ ἤθελε νὰ μιλήσῃ, νὰ τὰ πῇ, νὰ ξεσπάσῃ.

— Βέβαια, ὁ πόλεμος δὲν εἶναι καλός. Μὰ αὐτὸς ὁ πόλεμος ὁ δικός μας εἶναι ἱερός. Ἐκατάλαβε; Θέλουν νὰ μᾶς πάρουν τὰ χῶματά μας, τὴν πατρίδα μας. Νὰ κάνουν δικὸ τους τὸν ἥλιο καὶ τὴ θάλασσά μας. Θέλουν νὰ κάνουν σκλάβοι τὴ Μαρίνα μου. Μπορῶ νὰ τ' ἀφήσω νὰ γίνουν ὅλ' αὐτά; Ποτέ. Γι' αὐτὸ πολεμῶ. Καὶ πολεμῶ μὲ τὴν ψυχὴ μου. Ὅχι πὺλ μ' ἄρεσι, μὰ εἶμαι υποχρεωμένος ἀπὸ τὸν ἴδιό μου τὸν ἑαυτό, σ' αὐτὰ πὺλ πιστεύω, νὰ τὸ κάνω. Ἐσὺ δὲν μοῦ φταῖς σὲ τίποτα. Μήπως σὲ ἤξερα, κἂν, ὅτι ὑπάρχεις; Ἐχω κ' ἐγὼ ἕνα πα δι ὅπως κ' ἐσὺ, ἔχω κ' ἕνα μικρὸ κηπάκι, γεμάτο γιασμιά καὶ μπουνκαμβύλλιες. Ἐκεῖ παίζει ἡ Μαρίνα. Ἐκεῖ λερώνει τὰ χέρια της κ' ἔρχεται ἡ μητέρα της θυμωμένη καὶ τὴν πλένει. Ἀμα τελειώσῃ ὁ πόλεμος, πολὺ θὰ χαρῶ νὰ ἔρθῃς νὰ μᾶς δῆς. Φαίνεται καλὸς ἄνθρωπος. Σὲ συμπαύωσα.

Κανείς ἀπὸ τοὺς δυὸ «ἐχθρούς» δὲν πρόσεξε, ὅτι τὴν ὥρα πὺλ μιλοῦσαν ἄρχισε καὶ πὰ μὰ νὰ πνικρῶνῃ τὸ πούσι. Ὅταν τὸ πρόσεξαν εἶχε κιόλας ἐγκατασταθῇ ὁλόγυρα κ' ἐκρυβε πὰ μὰ πείσμα τὸν ἥλιο, τὰ δέντρα καὶ τὶς ἀντικρινὲς πλαγιές. Νάτην καὶ πὰ μὰ ἡ καταχνιά, ἡ σκοτεινιά, ὁ πόλεμος!... Ὁ Ἕλληνας σηκώθηκε κ' ἔδωσε τὸ χέρι του στὸν Ἱταλὸ πάνω ἀπὸ τὴν πηγή.

— Πρέπει νὰ πηγαῖω, τοῦ εἶπε. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὸ ψωμί. Ὁ Ἱταλός ἔκανε τὸ ἴδιο.

— Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ τσιγάρα. Σκοῦζα πὺλ λὰ γκονέρα. (Συγγνώμη γιὰ τὸν πόλεμο).

Ὁ διμοιρίτης σήκωσε τοὺς ὤμους σὰν νὰ ἔλεγε: Τὶ νὰ γίνῃ; Μήπως φταῖς ἐσύ; Ἄλλοι θὰ ἔπρεπε νὰ ζητήσουν συγγνώμη.

— Φιλιά στὸ παιδί σου, ὅταν τὸ δῆς μὲ τὸ καλὸ, τοῦ εἶπε ἑλληνικά.

Ὁ Ἱταλός χαμογέλασε, πῆρε τὸν κουβά κι ἀπομακρύνθηκε μέσα στὴν ομίχλη. Χάθηκε.

Ὁ Ἕλληνας προχώρησε σκεπτικός. Κάποια στιγμή τοῦ πέρασε ἡ ἰδέα μήπως ὁ Ἱταλός τοῦ τὴν φέρῃ πιστόλατα. Γύρισε λοιπὸν ἀπὸτομα πίσω. Ἀλλὰ ὄχι. Ὁ Ἱταλός οὔτε κἂν φανόταν. Κι ἄλλωστε, θυμήθηκε, πὺλ ἦταν ἄσπλος. Εἶχε ἔρθῃ μὲ τὸν κουβά νὰ πάρῃ νερό. Μόνο ἐκεῖνος εἶχε ὅπλο. Μὰ ὀρίστε πὺλ οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή δὲν διανοήθηκε νὰ τὸν σκοτώσῃ καθὼς τὸν εἶχε ἀπέναντί του. Χάθηκε πάρα πολὺ.

— Εἴμαστε ἄνθρωποι, μωρέ. Εἶμαι ἄνθρωπος. Ἐχω καρδιά, πὺλ νὰ τὸ κάνουμε;

Τὴν ἄλλη μέρα δόθηκε ἐντολὴ γιὰ ἐπίθεσι. Ἀπὸ τὸ πρῶτὸ ἄρχισαν τὰ πολυβόλα καὶ τὸ τονφεκίδι. Ὁ διμοιρίτης ὀχτήθηκε στὴ μάχη μὲ πείσμα. Πολεμοῦσε μὲ λύσσα. Ὀπλιζέ τὸ τουφέκι του καὶ προχωροῦσε. Ὅλο προχωροῦσε. Κι ὅλο μολογούσε κ' ἔλεγε:

— Πολεμῶ γιὰ τὴν πατρίδα μου. Γι' αὐτὴν πολεμῶ. Πολεμῶ γιὰ τὸ παιδί μου. Γι' αὐτὸ πολεμῶ. Παναγία μου, ἀξιώσε μας νὰ νικήσουμε, νὰ γυρίσω στὸ παιδί μου. Μὰ ἂς μὴν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος πὺλ θὰ σκοτώσω τὸν πατέρα τῆς Μαρίνας. Ἀς ἐγὼ ἐκεῖνος ἐγὼ! Ἀς μὴ σκοτωθῇ ὁ πατέρας τῆς Μαρίνας! Ἀς μὴ σκοτωθῇ!

ΤΑ ΤΡΙΑ ΜΑΝΤΑΡΙΝΙΑ

Σ' ἕνα χωριὸ ἦτανε τρεῖς ἀδελφοῦλες, ἡ Λεωνία, ἡ Μάρθα κ' ἡ Παυλίνα. Μιὰ μέρα ἡ μητέρα τους, πὺλχε πᾶει στὴν πόλη, τοὺς ἔφερε τρία μανταρίνια. Πρῶτὴ φορὰ βλέπανε τέτοιο φρούτο. Τὸ χροῖμα του, τὸ σχῆμα του κ' ἡ μυρωδιά του τὶς ἔκανε νὰ χοροπηδήσουν ἀπὸ τὴ χαρὰ τους.

Ἦταν ἀργά, κ' ἡ μητέρα τὶς ἔβαλε νὰ κοιμηθοῦν λέγοντάς τους ὅτι τὴν ἄλλη μέρα θὰ καίανε ὅ,τι ἤθελε ἡ καθεμιὰ τὸ μανταρίνι της.

Ἡ Μάρθα πολλὲς φορὲς θέλησε νὰ σηκωθῇ μέσα στὴ νύχτα καὶ νὰ πᾶν νὰ κόψῃ τὸ φρούτο της, ἀλλὰ φοβήθηκε μήπως τὴν ἴδουν καὶ τὴ μαλώσουν.

Ἡ Λεωνία εἶδε τὸ δικὸ της στὸν ὕπνο της.

Ἡ Παυλίνα ἀγρύπνησε λίγο λογαριάζοντας πὺλ θὰ μπορούσε νὰ διαθέσῃ τὸ δῶρο τῆς μαμᾶς της.

Σημέρωσε ἐπὶ τέλους καὶ τότε καθένα ἀπὸ τὰ κοριτσάκια πῆρε τὸ μανταρίνι του καὶ τράβηξε γιὰ τὸ σχολεῖο. Ὅταν γυρίσανε στὸ σπῖτι ἡ μητέρα τοὺς εἶπε:

— Γιὰ πέστε τώρα, τί ἔκανε κάθε μιὰ σας τ' ὠραῖο φρούτο πὺλ τῆς ἔδωσα;

— Ἐγὼ, μητέρα, εἶπε ἡ Μάρθα, τῶραγα μοιμᾶς στὸ διάλειμμα. Ἦταν ὑπέροχο!

Μιλοῦσε κ' ἔγλυψε τὰ χεῖλη της, λὲς κ' εἶχε μείνει ἀκόμα σ' αὐτὰ ἡ γεύσι τοῦ μανταρινοῦ.

— Σὺ, Λεωνία;

— Τόσο ὠραῖο μοῦ φάνηκε, μαμὰ, πὺλ δὲν τὸ ἔφαγα ἀμέσως ὅλο. Κράτησα τὸ μισὸ καὶ τὸ μεσημέρι, ἀπὸ ἔδωσα δυὸ φέτες στὴ Μάρθα, πὺλ δὲν εἶχε πὰ τὸ δικὸ της, τὸ ἔφαγα μὲ τὴν ἡσυχία μου.

— Καὶ σὺ, Παυλίνα;

— Ἡ γεϊτόνισσά μας ἡ Ἀννούλα εἶναι, ἔρετε, ἄρρωστη. Σκέφτηκα πὺλ θὰ τῆς ἔκανε καλὸ τὸ μανταρίνι, καὶ τῆς τὸ πῆγα. Δὲν ἤθελε νὰ μοῦ τὸ στερήσῃ, καθὼς εἶπε, ἡ καμπένη, μὰ ἐγὼ ἔπρεμα. Ἐβλεπα μὲ τί λαχτάρα τὸ κοιτοῦσε. Τ' ἄφησα λοιπὸν ἀπάνω στὸ κρεβάτι κ' ἔφυγα τρέχοντας...

Ὅταν ἐτελειώσαν κ' οἱ τρεῖς ἀδελφοῦλες τὴ μικρὴ τους ἱστορία, ἡ μητέρα εἶπε:

— Ἡ Μάρθα δὲν ἔκανε παρὰ μόνο τὸ κέρι της. Δὲν ἀξίζει λοιπὸν νὰ τὴν παίνεω, πρέπει μάλιστα νὰ τὴν μαλώσω, γιὰτὶ ἀπὸ ἔφαγε ὅλο της τὸ μερικὸ, ζήτησε κ' ἕνα μέρος ἀπὸ κεῖνο τῆς ἀδερφῆς της, δίνοντας ἕνα δαῖγμα λαμαργίας. Ἡ Λεωνία, μὲ τὸ νὰ φυλάξῃ γι' ἀργότερα τὸ μισὸ, εἶδε πὺλ εἶχε τὴ δύναμι νὰ συγκρατηθῇ, καὶ μὲ τὸ νὰ δώσῃ δυὸ φέτες στὴ Μάρθα, πὺλ εἶναι εὐγενεσὴ καὶ καλοσυνάτη. Ἐκείνη όμως πὺλ εἰδείχτηκε ἀνώτερη κι ἀξίζει κάθε ἔπαινο εἶναι ἡ Παυλίνα. Προτίμησε νὰ προσφέρει τὸ μανταρίνι της στὴν ἄρρωστη γεϊτονοπούλα ἀπὸ τὸ νὰ τὸ φᾶ, κι οὔτε τὴν περιέργεια δὲν εἶχε νὰ δοκιμάσῃ τὴ γεύσι του μὲ μιὰν ἔστω φέτα. Ἀπ' ὅλες τὶς καλὲς πράξεις, παιδιά μου, πὺλ οἱ ἄγγελοι γράφουν στ' ὁμορφὸ βιβλίο τους, γιὰ νᾶρθῃ ἡ μέρα πὺλ καθένας μας θὰ κερδῇ κατὰ τὰ ἔργα του, οἱ πὺλ καλὲς εἶναι αὐτὲς πὺλ κάνει κανείς ὅταν, ἀδιαφορώντας γιὰ τὸν ἑαυτό του, φροντίζει νὰ προσφέρει ὅ,τι μπορεῖ στοὺς συνανθρώπους του.

(Διασκευὴ) ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΥΑΛΟΥ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Μερικοί άνθρωποι δεν κατορθώνουν να επιτύχουν στο επάγγελμά των κ' εν γένει στην ζωή των, παρά τα таланτά και τις μεγάλες ικανότητες που έχουν. Ποιός είναι ο λόγος; Εάν τους προσέξουμε τους ανθρώπους αυτούς, τότε θα ιδούμε ότι υφίστανται τις συνέπειες μιας άρρώστιας που είναι πολύ διαδεδομένη στις ημέρες μας. Και αυτή είναι το ότι το μυαλό τους δεν μπορούν να το συγκεντρώσουν, δυσκολεύονται να το συγκεντρώσουν σε μία ώριμη ιδέα, σε μία ώριμη υπόθεση. Ένθ, επί παραδείγματι, μία βασική ιδέα βρίσκεται στην συνείδησί τους, δύο ή τρεις άλλες τριγυρίζουν γύρω από αυτήν, κ' έτσι εξασθενούν την προσοχήν. Μερικές φορές μάλιστα, οι δευτερεύουσες αυτές ιδέες δεν έρχονται μόνες των, αλλά τις προκαλεί ο ίδιος ο ενδιαφερόμενος, πράγμα που είναι θλιβερό για μία σοβαρή εργασία που απαιτεί μεγάλην αυτοσυγκέντρωση. Άλλες φορές, οι δευτερεύουσες αυτές ιδέες έρχονται απόροιστες, χωρίς να τις θέλεις. Μπαίνουν στον εγκέφαλο, γαντζώνονται από αυτόν και τον βασανίζουν.

Δύο φαινόμενα λοιπόν ψυχολογικά χαρακτηρίζουν την διανοητική αυτήν διασποράν: αδυναμία προσοχής και παρασιτικές ιδέες, που γίνονται «έμμενες».

Θα σάς δώσω μερικά παραδείγματα για να γίνωμε περισσότερο αντιληπτοί.

Π ρ ω τ ο ν π α ρ ά δ ε ι γ μ α : Ένας μαθητής πρόκειται να δώσει εξετάσεις και είναι ανάγκη να μελετήσει πολύ για να προπαρασκευασθῇ καλά. Έχει σκοπόν να διαβάσει πολλά κεφάλαια της ιστορίας και να προετοιμάσῃ ὅλη την αυριανή εργασία του.

Τὸν βλέπουμε να κάθεται στο γραφείο του. Τὰ χέρια του γυρίζουν τις σελίδες τοῦ βιβλίου, τὰ μάτια του παρακολουθοῦν τις γραμμές. Ἀλλά ὅλη αὐτή ἡ εργασία γίνεται μηχανικῶς. Ὁ μαθητής μας διαβάζει χωρίς ὅμως να κατορθώνει να συγκεντρώσῃ ὅλην του την προσοχή σ' ἐκεῖνο που διαβάζει.

Δ ε ύ τ ε ρ ο ν π α ρ ά δ ε ι γ μ α : Ένα κορίτσι κεντά με την βελόνα του. Ἡ εργασία αὐτή δεν απαιτεῖ ιδιαίτερη ἐπιδεξιότητα σε μίαν ἔμπειρη γυναῖκα. Χρειάζεται ὅμως κάποια προσοχήν, ὥστε τὸ κέντημα να γίνεται σύμφωνα με τὸ σχέδιον. Ἐνθ ὁμως ἡ βελόνα γλιστρά ἀνάμεσα στο κέντημα, αἱ σκέψεις τοῦ κοριτσιοῦ περιπλανῶνται. Ἡ φαντασία του ταξιδεύει. Κι ὅταν ἔξαφνα ξαναγυρίσῃ στο κέντημά της, βλέπει ὅτι δεν ὑπελόγησε καλά τοὺς κόμπους κ' ἔκαμε σφαλῆ δουλειά, διότι τὸ μυαλό της δεν ἦταν συγκεντρωμένο στην εργασία που ἔκαμνε.

Τ ρ ί τ ο ν π α ρ ά δ ε ι γ μ α : Κάποιος είναι γνωστός για τις γκάφες που παθαίνει ἐξ αἰτίας τῆς ἀφηρημάδας του. Δεν κατορθώνει να παρακολουθήσῃ τις συζητήσεις στις ὁποῖες λαμβάνει μέρος. Ὅταν τοῦ ὁμιλοῦν ἡ σκέψις του βρίσκεται ἄλλοῦ.

Κι αὐτή ἡ περίπτωσι ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψι συγκεντρώσεως.

Ἄλλος πάλιν, λόγῳ ἀπροσεξίας, κάμνει διαρκῶς λάθη.

Με αὐτὰ τὰ παραδείγματα που ἀναφέραμε, θέλωμε να ὑπογραμμίσωμε τί δυσάρεστες συνέπειες ἔχει στὴ ζωή τὸ να μὴ μπορῇ κανεὶς να συγκεντρώσῃ τὴν προσοχή του σ' ἐκεῖνο που κάμνει. Παραλύει τὴν ἐνεργητικότητά του, καταστρέφει τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας του καὶ ἐλαττώνει τις ἐλπίδες τῆς ἐπιτυχίας του.

Ἡ διανοητικὴ διασπορά κουράζει τὸν ἐγκέφαλο καὶ προκαλεῖ νευρασθένειαν. Καὶ ὅπως λέγουν οἱ ἰατροί, ὁ νευρασθενικὸς ἔχει χάσει τὸν ἑλεγχὸ τῆς σκέψεώς του. Καταδυναστεύεται ἀπὸ ἓνα πλῆθος δευτερευουσῶν ιδεῶν που τὸν ἐμποδίζουν να ἀκολουθήσῃ τὴν βασικὴν ιδέα που θέλει να πραγματοποιήσῃ.

Ἀντιθέτως, ἡ συγκέντρωσι τοῦ μυαλοῦ διευκολύνει τὴν ἐργασίαν, τελειοποιεῖ τὴν μνήμην, βοηθεῖ στὴν ἀπόκτησι πείρας καὶ στὴν ἀντιμετώπισι δυσκόλων περιστάσεων.

ΣΤΕΦ. ΓΡΑΝΙΤΣΑ

ΛΟΓΙΚΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Ἡ ἄλεπού σκέφτεται, τὸ ἴδιο καὶ ἡ κίσσα, ἔτσι τουλάχιστον πιστεύει ὁ λαός. «Ἡ πονηρὴ ἄλεπού πιάνεται με τὰ τέσσερα», δηλαδὴ ἡ ἄλεπού, γιὰ νᾶχη λιγώτερες πιθανότητες να συλληφθῇ στὴν παγίδα, συγκεντρώνει τὰ τέσσερα πόδια της καὶ πηδάει. Ἐτσι ἔχει λιγώτερες πιθανότητες να συλληφθῇ. Κάποιος χασομέρης, κάτοχος τῆς λογικῆς, ἀνέλυσε αὐτὴ τὴν ἐνέργεια σε συλλογισμούς. Ὅριστε: Ἡ ἄλεπού σκέφτεται ὡς ἑξῆς:

Μεῖζων πρότασις: Ὅταν ἔχω λιγώτερα πόδια, ἔχω λιγώτερες πιθανότητες να συλληφθῶ.

Ἐλάσσων: Ὅταν συγκεντρώνω τὰ τέσσερα πόδια, εἶναι σὰν να ἔχω ἓνα.

Συμπέρασμα: Ἄρα ἔχω λιγώτερες πιθανότητες να συλληφθῶ.

Βλέπετε, εἶναι πλήρης ὁ συλλογισμός, μεῖζονα καὶ ἐλάσσονα πρότασι, καὶ ἀνήκει στὸν ἐπαγωγικὸ (:) συλλογισμό.

Ἡ κίσσα ἐπειδὴ εἶναι πονηρὴ παθαίνει τὸ ἐξῆς: Ἄμα δὴ μιὰ κλωστή γύρω ἀπὸ τὰ χωράφια, φεύγει. Ἐνθ δὲν φοβάται τὴν κλωστή, γιατί τότε πονηρεύεται;

Ἰδοὺ ὁ συλλογισμός της:

Μεῖζων: Ὁ ἄνθρωπος ὅταν στήνῃ παγίδες, ἀφνὴν σημάδια.

Ἐλάσσων: Τώρα ἔχει σημάδι.

Συμπέρασμα: Ἄρα, μοὺ στήνει παγίδα.

Η ΥΓΙΕΙΑ

ὑπὸ ΑΘΗΝΑΣ Β. ΜΠΑΖΑ
Ἱατροῦ Ὑγιεινολόγου - Διγτοῦ Ὑπουργείου
Κοινωνικῶν Ὑπουργείου

Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Με ὕψος τὸ νέο σχολικὸ ἔτος!

Ἀρχίζοντας ἐφέτος τὸ τρίτο ἔτος τῆς ἐπικοινωνίας μας, σᾶς εὐχομαι ὕψος, χαρὰ καὶ καλὴ προόδο στὰ μαθήματά.

Τὸ καλοκαίρι πέρασε καὶ μαζί μ' αὐτὸ τελείωσαν οἱ διακοπὲς που μᾶς ἔδωσαν ἀνεστῆ ξενουσιά. Τώρα χρειάζεται να συγκεντρώσωμε τὴν προσοχή μας καὶ να βάλωμε τάξι καὶ πειθαρχία διὰ να μπορέσωμε να συνηθίσωμε πάλι στὰ σχολικά μας καθήκοντα.

Ἐνα θέμα στὸ ὁποῖο πρέπει να δώσωμε ιδιαίτερη σημασία εἶναι ἡ κυκλοφορία στὸς δρόμους ἢ διαδρομὴ με τὰ πόδια ἀπὸ τὸ σπίτι στὸ σχολεῖο καὶ πάλι στὸ σπίτι, τὸ πέρασμα ἀπὸ τὸ ἓνα πεζοδρόμιο στὸ ἄλλο, ἡ διαδρομὴ με ποδήλατο, τὸ ἀνέβασμα καὶ κατέβασμα στὸ λεωφορεῖο καὶ ἀκόμα τὰ παιχνίδια κοντὰ στοὺς δρόμους.

Τι πρέπει να ἔχωμε ὅτε ὅταν κυκλοφοροῦμε με τὰ πόδια στοὺς δρόμους, δηλαδὴ ὅταν εἴμεθα πεζοί;

Οἱ δρόμοι εἶναι γιὰ τὰ αὐτοκίνητα καὶ ἄλλα τροχοφόρα γιὰ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὑπάρχουν τὰ πεζοδρόμια, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει να βαδίζωμε πάντοτε, καὶ μόνον ὅταν θέλωμε να περάσωμε στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο θὰ πρέπει να διασχίσωμε τὸ δρόμο καθέτως καὶ ὄχι λοξά, γρήγορα καὶ σταθερά.

που θὰ μᾶς γυμνάζει καὶ θὰ μᾶς εὐχαριστῇ συγχρόνως. Θὰ μᾶς ἐκκουράζῃ ἀπὸ τὴ σχολικὴ μας ἐργασία γιατί θὰ εἶναι μιὰ ἄλλη εὐχάριστη, που ἀνακουφίζει καὶ τονώνει τὸ νευρικὸ σύστημα. Ἐπίσης, πολλὰς φορές, ἡ ἀσκησης βοηθεῖ να διορθωθῶν μερικὰ σωματικὰ ἐλαττώματα, ὅπως π.χ. ἡ κύφωσις, ἡ σκολίωσις καὶ ἄλλα. Ἐκτός ἀπ' αὐτὰ ἡ συναναστροφή με τ' ἄλλα παιδιὰ στὸ παιχνίδι μᾶς προετοιμάζει γιὰ τὴ ζωὴ μας στὴ μεγαλύτερη κοινωνία, ὅταν θὰ μεγαλώσωμε.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Τὸν τελευταῖο καιρὸ μεγάλη συζήτηση γίνεται στὶς ἐφημερίδες, τὰ περιοδικὰ, τὸ ραδιόφωνο καὶ τὴν τηλεόρασι γιὰ τὴν ἀνάγκη «προστασίας τοῦ περιβάλλοντος». Ὁ ἄνθρωπος, υποστηρίζουν πολλοὶ ἐπιστήμονες, γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ τὶς διαφορὲς ἀνάγκες του, πολλὲς φορές μάλιστα καὶ χωρὶς καμμιὰ ἀνάγκη, καταστρέφει συνεχῶς τὸ «περιβάλλον». Ἡ καταστροφὴ δὲ αὐτὴ γίνεται τόσο ἀσυλλόγιστα καὶ ἡ κατάστασι ποὺ δημιουργεῖται εἶναι τόσο ἐπικίνδυνη, ὥστε ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια ἡ ὑπαρξὴ ζωῆς ἐπάνω στὴ γῆ θὰ εἶναι ἀδύνατη. Γιὰ νὰ μὴ συμβῇ αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθοῦν, καὶ μάλιστα σύντομα, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα «προστασίας τοῦ περιβάλλοντος».

Τὶ ἐννοοῦμε ὅμως ὅταν λέμε περιβάλλον; Κάθε ζωντανὸ

πλάσμα, μᾶς λένε οἱ ἐπιστήμονες, εἴτε ζῶν εἶναι εἴτε φυτὸν δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει σὲ ὅποιοδήποτε μέρος τῆς γῆς. Ζῆ, ἀναπτύσσεται καὶ εὐδοκμεῖ σὲ μιὰ ὠριμένη περιοχὴ, ὅπου ἐπικρατοῦν οἱ κατάλληλες συνθῆκες. Στὶς συνθῆκες αὐτὲς εἶναι προσαρμοσμένος ἀπὸ τὴ φύσι ὁ ζωντανὸς ὁργανισμὸς, τὸ ζῶο δηλαδὴ ἢ τὸ φυτὸ, καὶ γι' αὐτὸ μπορεῖ καὶ ζῆ. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ «τὸ περιβάλλον», ποὺ περιλαμβάνει ὅ,τι ζωντανὸ καὶ ὅ,τι ἄψυχο ὑπάρχει σ' αὐτὴ: ζῶα, φυτὰ, νερά (ποτάμια, βάλτους, λίμνες), τὸ ἔδαφος, τὸν ἀτμοσφαιρικὸ ἀέρα, τὸ κλίμα (θερμοκρασία, ὑγρασία, ξηρασία, ἀνέμους, βροχές). Κάθε μικρότερη ἢ μεγαλύτερη περιοχὴ, στὴν ὁποία ἐπικρατοῦν οἱ ἴδιες κλιματικὲς συνθῆκες, ὅπου ζοῦν τὰ ἴδια φυτὰ καὶ ζῶα, μὲ τὰ ποτάμια τῆς, τὶς λίμνες τῆς, τοὺς βάλτους τῆς, ἀποτελεῖ καὶ ἓνα «περιβάλλον», μὲ τὰ ζῶα του, τοὺς τῆς, ἀπὸ τὰ φυτὰ της, τὶς λίμνες της, τοὺς βάλτους της, ἀπὸ τὰ ποτάμια της, τὴν ἀτμοσφαιρικήν της, ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἄνθρωπο. Ζῶα καὶ φυτὰ ἐπιδροῦν μεταξύ τους καὶ ἐξαρτῶνται τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ ἀπὸ τὸ φυσικὸ περιβάλλον, ὥστε ἀνάμεσά τους ἐπικρατεῖ μιὰ ἰσορροπία. Ἄν ἡ ἰσορροπία

αὐτὴ διαταραχθῇ, τότε τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι ἡ ἐξαφάνισι ἐνὸς ἢ περισσοτέρων ζώων ἢ φυτικῶν εἰδῶν.

Αὐτὴ λοιπὸν τὴ φυσικὴ ἐξάρτησι καὶ τὴν ἰσορροπία ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὰ ζῶα, τὰ φυτὰ καὶ τὸ περιβάλλον, ὅπου ζοῦν, καταστρέφει ὁ ἄνθρωπος καὶ μάλιστα ἀπόρροια καὶ ἀσυλλόγιστα. Ἔτσι, πολλὲς φορές καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἡ αἰτία, ἀπὸ τὴν ὁποία πολλὰ ζωικὰ εἶδη ἔχουν ἐξαφανισθῇ κατὰ τὰ τελευταῖα ἑκατὸ χρόνια, καὶ πολλὴ περισσώτερα ἀπειλοῦνται σήμερα μὲ ἐξαφάνισι. Ὅταν π.χ., ὁ ἄνθρωπος κόβει ἓνα δάσος γιὰ νὰ μεταβάλλῃ τὴν ἔκτασί του σὲ καλλιεργήσιμους ἀγρούς, καταστρέφει τὸ περιβάλλον. Μέσα στὸ δάσος ἐκεῖνο ζοῦν διάφορα ζῶα καὶ πουλιά, τὰ ὁποῖα ὅταν δὲν ὑπάρχει πιά τὸ δάσος, δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν στὴν περιοχὴ ἐκεῖνη καὶ φεύγουν γιὰ ἄλλες περιοχές, ὅπου, ἴσως θὰ μπορέσουν νὰ ζήσουν.

Ὅταν ἀποξηραίνουμε λίμνες ἢ βάλτους εἴτε γιὰ νὰ δημιουργήσουμε νέες ἐκτάσεις γιὰ καλλιέργεια εἴτε καὶ γιὰ νὰ ἐξαφανισθοῦν τὰ ἔλη, καταστρέφουμε τὸ περιβάλλον. Μέσα στὶς λίμνες ζοῦν ψάρια καὶ ἄλλα ὑδρόβια ζῶα, μέσα στοὺς βάλτους ζοῦν βατράχια, φίδια καὶ ἄλλα, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν τροφὴ γιὰ διάφορα ζῶα καὶ πουλιά. Ὅταν οἱ βάλτοι ἀποξηρανθοῦν, ἐξαφανίζονται καὶ οἱ βάτραχοι καὶ τὰ φίδια καὶ τὰ κουνούτσια. Μαζί τους ὅμως ἐξαφανίζονται καὶ οἱ πελαργοὶ καὶ τὰ χελιδνία ἀπὸ τὴν ἴδια περιοχὴ.

Τέτοιες καταστροφὲς πολλὲς φορές εἶναι ἀναγκαῖες. Ὅταν βέβαια δὲν ἔχουμε μεγάλες πεδιάδες γιὰ καλλιέργεια, κατ' ἀνάγκη θὰ κόψουμε ἓνα δάσος γιὰ νὰ δημιουργήσουμε νέα χωράφια. Καὶ ὅταν οἱ βάλτοι γίνονται αἰτία νὰ μᾶς βασανίζουν οἱ πυρετοὶ, βέβαια, θὰ τοὺς ἀποξηράνουμε, γιὰ νὰ προστατεύσουμε τὴν υγεία μας. Σὲ πάρα πολλὲς ὅμως περιπτώσεις οἱ καταστροφὲς ποὺ γίνονται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, μπορεῖ καὶ νὰ μὴ γίνων. Ἀπὸ πολλοὺς ποταμούς, π.χ., στοὺς ὁποίους χύνονται τὰ ἀπόβρυγα πολλῶν ἐργοστασίων, ἐξαφανίστηκαν τὰ ψάρια καὶ ἄλλα ὑδρόβια ζῶα, γιὰ τὴν ἐκκένωση τοῦ μολυσμένου, δηλητηριασμένου. Ἡ θάλασσα μολύνεται συνεχῶς ἀπὸ τὸ πετρέλαιο καὶ ἔτσι ἐλαττώνεται καθημερινὰ ὁ ζωικὸς καὶ φυτικὸς κόσμος τῶν θαλασσῶν. Ἀπὸ τὶς χιλιάδες τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ ἐκατομμύρια τῶν μηχανῶν, ποὺ λειτουργοῦν μὲ βενζίνη, πετρέλαιο, κάρβουνο κ.λπ., ξεχύονται συνεχῶς στὴν ἀτμόσφαιρα διάφορα βλαβερὰ ἀέρια, τὰ καυσαέρια, ποὺ κάνουν τὸν ἀτμοσφαιρικὸ ἀέρα ὅχι μονάχα ἀκατάλληλο, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνο γιὰ ἀνθρώπους, ζῶα καὶ φυτὰ. Σὲ πολλὲς βιομηχανικὲς περιοχές, ὅπου ὁ ἀέρας εἶναι πολὺ μολυσμένος, ἀκόμη καὶ τὰ δέντρα τῶν πάρκων καὶ τῶν δημοσίων κήπων κιτρνίζουν καὶ ξεραίνονται.

Ὅλα αὐτὰ εἶναι καταστροφὲς τοῦ περιβάλλοντος, ποὺ μπορεῖ καὶ νὰ μὴ γίνωνται. Φθάνει νὰ ληφθοῦν τὰ κατάλληλα μέτρα, ὅπως ὑποδεικνύουν οἱ διάφοροι ἐπιστήμονες. Γι' αὐτὸ τὰ διάφορα κράτη ἀρχίσαν νὰ λαμβάνουν τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος. Πολλὰ ἐργοστάσια ὑποχρέωθηκαν νὰ καθαρίζουν τὰ ἀκαθάρτα νερά τους, προτοῦ νὰ χυθοῦν στοὺς ποταμούς. Ἔτσι δὲν εἶναι πιά ἐπικίνδυνα γιὰ τὰ ψάρια καὶ τὰ ἄλλα ζῶα, ποὺ ζοῦν στὸν ποταμὸ. Ἄλλα ἐργοστάσια ὑποχρεώθηκαν νὰ καθαρίζουν τὰ ἀέρια, ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὶς μηχανές, προτοῦ νὰ ξεχυθοῦν στὴν ἀτμόσφαιρα, ὥστε νὰ μὴ γίνωνται βλαβερὰ καὶ ἐπικίνδυνα.

Ἐνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα μέτρα γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος θεωρεῖται ἡ ἀναδάσωση. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο παντοῦ ἔχουν νομοθετηθῇ αὐστηρά μέτρα γιὰ τὴν προστασία τῶν δασῶν καὶ τὴ δημιουργία νέων.

Τὰ μέτρα αὐτὰ, λένε οἱ εἰδικοί ἐπιστήμονες, εἶναι καλὰ, ἀλλὰ δὲν φθάνουν. Χρειάζεται περισσώτερη προσπάθεια καὶ μάλιστα σὲ παγκόσμιον κλίμακα. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ πιὸ ἔξυπνο ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα, ἀλλὰ καὶ τὸ πιὸ καταστροφικὸ. Σ' αὐτὸν ἀνήκει ἡ εὐθύνη νὰ διατηρήσῃ ὅ,τι τοῦ ἐχάρισε ἡ Φύσις. Ἀφοῦ δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ τὸ ξαναφτιάξῃ, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ καταστρέψῃ. Ἄς φροντίσῃ τοῦλάχιστον νὰ τὸ διατηρήσῃ — καὶ μπορεῖ νὰ τὸ διατηρήσῃ — γιὰ τὸ καλὸ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δικῆς του.

στὰσι ἀπ' αὐτὰ, ὁὕτως ὥστε δὲν σταματῶσιν ἀπότομα, νὰ μὴ πέσετε ἐπὶ τὰς τοὺς.

● Μὴν φορτώνετε τὸ ποδὶνὰς σας μὲ ἄλλων ἐπιβάρυνσι, γιὰ τὴν δυνάμει καὶ ἐπικίνδυνον ἢ δόλην.

● Μὴν πύκνεσθε ἀπὸ ἄλλο ὄχημα διὰ νὰ σὲς ρυμουλκήσῃ: εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνον!

Πορὲ παιχνίδια στοὺς δρόμους

● Ὅταν κατεβαίνετε ἀπὸ λεωφορεῖον, νὰ περνᾶτε ἀπέναντι ἀπὸ τὸν φῶγν, κοιτάζοντες κατὰ τὸ δρόμον ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ.

● Μὴν παίζετε κοντὰ σὲ σταματημένα αὐτοκίνητα ἢ τρακτέρ.

● Ὁ δρόμος δὲν εἶναι βλῆπει, καὶ δὲν ἔχετε ποτε θὰ ἐκινήσῃ. Ἄς διαβάσωμε λοιπὸν μὲ προσοχὴ τοὺς κανόνας αὐτοὺς τῆς δ.δ.κ.τ.ς ὅπως λέγεται κ.υ.κ.ο.ρ.λ.α.ς καὶ ἂς μάθωμε πὺς νὰ περπατᾶμε ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ, ὅπως μαθαίνομε νὰ περπατᾶμε καὶ τότε ἄλλα πράγματα. Ἡ μόρφωσις αὐτὴ θὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν σωματικὴν καὶ ἀσφαλείαν, καμμιὰ φορὰ καὶ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ μας.

Δὲν νομίζετε ὅτι ἀξιζει τὸν κόπον;

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων τοῦ 1972 στὸ Μόναχο, θὰ πούμε λίγα λόγια γιὰ τὸν ἀθλητισμὸ καὶ τὴν ἐπιδόσιν του στὴν ψυχικὴ, σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ὑγεία τοῦ ἀνθρώπου. Νοῦς ὅλγης σὲ σῶμα ὅλγης, ὅπως εἶπαν οἱ ἀρχαῖοι μᾶς πρόγονοι, καὶ δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἀμφισβόλια ὅτι σ' ἓνα ὅλγης σῶμα, ὁ νοῦς ἀποδίδει περισσότερον καὶ καλύτερον.

Ὅλοι ἀσφαλῶς γνωρίζομε ὅτι ἡ Ὀλυμπιακὴ ἰδέα ἐγεννήθη στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα καὶ ὅτι οἱ Ἑλλήνες μαζί μὲ τὸν ἄλλο πολῖται ποὺ ἀκτινοβολήσῃ εἰς ὅλο τὸν κόσμον, μετέδωκαν καὶ τὸ θεσμὸ τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, τῆς εὐγενούς αὐτῆς ἀμιλῆς τῶν νέων ποὺ ἀσκοῦνται εἰς τὰ διάφορα ἀθλήματα.

Ἀλλὰ τί εἶναι ἀθλητισμὸς; Εἶναι ἡ μεθοδικὴ ἐκτέλεσις μιᾶς σωματικῆς ἀσκήσεως μὲ τὸ σκοπὸ νὰ βελτιώσωμε ὅλη μὲν τὴν σῶμα ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα καὶ νὰ ἐπιτύχωμε τὴν ἀνέπτυξιν αὐτοπεποιθέντος, δραστηριότητος, ἐπιμονῆς καὶ ἀποφασιστικότητος. Δὲν φαντάζεσθε, ἀγαπητὰ μου παιδιὰ, πόση σημασία καὶ ἀξία ἔχουν γιὰ τὴς σπουδὲς σας καὶ τὴν μετέπειτα ζωὴ σας οἱ ἀρετὲς αὐτές, ποὺ θεμελιώνονται στὸν ἀθλητισμὸ μὲ τὸν ἀθλητισμὸ.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ὀριζοὺς τοῦ ἀθλητισμοῦ ἢ τῶν σπορ, ὅπως συνήθως ὀνομάζονται διεθνῶς, εἶναι καὶ νὰ ἐπιτύχωμε γιὰ ν' ἀπομακρυνώμε τὸ μυαλὸ μας ἀπὸ τὴν τακτικὴν ἐργασία, χρησιμοποιώντας τὴν ἐνεργητικότητα τοῦ σώματος. Δηλαδὴ ἡ διασκέδασις, τὸ σκάκι καὶ τὰ παρόμοια δὲν εἶναι ἀθλητισμός, ἐνῶ ἡ ὀρεβασία, τὸ κολύμπι, τὸ μπάσκετ μπάλλ κ.λπ., περιλαμβάνονται στὴν ἐννοια τοῦ ἀθλητισμοῦ.

ΤΟ ΔΑΣΟΣ

ΜΕΣΑ στην κάψα του καλοκαιριού σκαρφαλωμένα στα δέντρα τα τζιτζικια παρακαλούν τον ήλιο να κοκκινήσει τις τομάτες, να μελώσει σūκα και σταφύλια για να χορτάσει ο κοσμάκης και να ευφρανθή ο γεωργός. Στους ξεριάδες δεν απόμεινε πιά ούτε δυο δάχτυλα νερό. Τα πεύκα ιδρώνουν ρετσίνι, ενώ η θερμιά ανάσα της ρήγανης και του θυμαριού θυμίζει της εορταστικής τῆς μοσχολίβανου. Καλοκαίρι ελληνικό. Ευωδιαστό, πυρρμένο. Τέτοιο καίρο οι άνθρωποι της πόλης, βαρυστημένοι να ζουν μέσα στα τσιμεντένια κουτιά της και μὴν ἀντέχοντας να βλέπουν τα παπούτσια τους να κολλούν στη λιωμένη ασφαλτο, ξεχώνονται στις εξοχές αναζητώντας δροσιά και γλυκό βουνίσιο αέρα μωσοχοιμυμένο.

Ο Πάνος, ο εννιάχρονος γιός του κυρ-Γιάννη, τους έβλεπε να διαβαίνουν πα-
ρέες - παρέες τα Σαββατοκύριακα με αὐ-
τοκίνητα ή βέσπες κουβαλώντας μαζί
τους μεγάλα δέματα για κατασκηνώσει.
Τραβούσαν όλοι για τὸ δάσος, λίγο παρέ-
κει ἀπ' τὸ χωριό, και τὸ παιδί βλέποντάς
τους ἀναρωτιόταν τί τάχα ζητοῦσαν
ἐκεῖ.

— Δὲς μάνα πόσοι ξενομερίτες περνοῦν,
εἶπε ὁ Πάνος στὴ μητέρα του στὸ ἔβγα
τῆς ἐκκλησίας τὸ Κυριακάτικο ἐκείνου
πρωῖν. Δὲς νᾶχουν φόβο τὰ γίδια μας;...
Νὰ πᾶμε νὰ τὰ μᾶσωμε;

— Μπᾶ! κανεὶς δὲν θὰ τὰ πειράξῃ,
τὸν καθησύχασε ἐκείνη.

— Εἶδα μερικὸς νᾶχουν μαζί τους και
ψησιέρες για ν' ἀνάψουν φωτιά, παρα-
τήρησε ὁ Θάνος, ὁ πρωτότοκος, ἕνα
γεροδεμένο στοχαστικὸ ἀγέρι ποῦχε τε-
λειώσει τὸ Δημοτικό.

— Θᾶχουν φέρει μαζί τους κρέατα. Δὲν
μποροῦν νὰ τὰ βγάλουν πέρα με τὸν
Ἀράπη και τὴ Κανέλλω μας. Σκυλιά
σὰν τὰ δικὰ μας λίγοι τᾶχουν, εἶπε ἡ
μάννα με πεποίθησι. Κ' εἴπειτα, ἡ δρα-
γαντὶνα τοῦ πατέρα σας δὲν εἶναι μακριά.
Ἄν τύχῃ κι ἀλυχτήσουν ἐκεῖνος θὰ τρέξῃ
εὐθὺς.

Ο Θάνος ἔστρεψε τὰ μάτια του κατὰ
τὸ βουνό, ποὺ πρασίνιζε χαρούμενο ὡς
κάτω. Καθὼς δρασκελοῦσε τὸ κατῳφλι
τους, ἐκεῖ στὴν ὄκη τοῦ χωριοῦ, μιὰ
ἀνάλαφρη πνοὴ τοῦφερε τὸ ἀρώμα τοῦ
πεύκου. Σήκωσε τὸ χέρι του κ' ἔκοψε
ἀπὸ τὴ σκυιά ἕνα μελωμένο σῦκο ποὺ
λὲς και τὸν περίμενε. Ἡ ψυχὴ του ἀνα-
γᾶλλασε.

— Εἴμαστε τυχεροὶ νὰ ζοῦμε σὲ τόπο
εὐλογημένο, μουρμούρισε, μπουκωμένος.

— Ἀμ δὲν βλέπεις ὅλους αὐτοὺς, ποὺ
για νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὸ πνέσιμο τῆς
πόλης ἔρχονται νὰ περάσουν στὸ δάσος
μας μιὰ-δυὸ μέρες σὰν τσιγγάνοι στὰ
τσαντήρια; εἶπε ἡ μάννα του.

Ο Θάνος χαμογέλασε στὸ ἄκουσμα
αὐτὸ και κοίταξε πάλι τὸ δάσος τῶν
πεύκων ποὺ σὰν πράσινο βελούδο ἀπλω-
νόταν στὴν πλαγιά. Ἐβλεπε σὰν κα-
λοὺς φίλους τὰ δέντρα αὐτὰ ποὺ σκία-
σαν τὸν παπὺ τοῦ στὴν κάψα τοῦ καλο-

καιριοῦ, και κάτωθι τους ἐπαίξε ὁ πα-
τέρας του σὰν ἦτανε παιδί. Τὰ θυμόταν
ὅσο θυμόταν τὸν κόσμο. «Δὲν εἶναι κα-
νεὸς και εἶναι ὁλωνών μας» συλλογι-
στηκε. «Όλοι μαζί μοιραζόμαστε τ' ἀγαθὰ
τους κι αὐτὰ κρατοῦνε με τίς ρίζες τους
τὸ χῶμα νὰ μὴν τὸ παρασύρουν τὰ νερά
και ξεγυμνώσουν τὰ βράχια...

— Τί συλλογιέσαι; τοῦπε ἡ μάννα του
βλέποντας πὼς τὸ παιδί κοίταξε στοχα-
στικά και ἐπίμονα κατὰ τὰ ψηλῶματα.
«Όλοι ὅσοι ἔρχονται σὰν κυνηγημένοι τὰ
Σαββατοκύριακα σέρνοντας τόσα τζάν-
τζαλα μαζί τους δὲν ἔρχονται νὰ κλέ-
ψουν τὰ γίδια μας, ὅπως φοβήθηκε ὁ
ἀδερφός σου. Για τὸ δάσος μας ἔρχονται,
για νὰ καθαρίσουν τὰ πλεονία τους ἀπὸ
τὴ καπνιά τῆς πόλης.

Ο Θάνος κούνησε τὸ κεφάλι με κατα-
νόησι και ξανακοίταξε τὸ δάσος με τὴν
ἴδια τρυφερότητα ποὺ ἔβλεπε τὸ ἀμπέλι
τους νὰ φυλλάζῃ ἡ τὸ μωστάνι τους
νὰ καρπίζει.

— Δὲν εἶναι κανεὸς, μὰ εἶναι ὁλο-
νών μας... δικό μας... φίλος μας... σκέ-
φτηκε πάλι. Μᾶς ζεσταίνει τὸ χειμῶνα..
μᾶς δροσίξει τὸ καλοκαίρι.. Μπορεῖ ἄλλα
δάση σ' ἄλλους τόπους νᾶναι πιὸ με-
γάλα — μὰ ἐκεῖνα εἶναι ξένα.. ἐνῶ αὐτὸ..
αὐτὸ ἐδῶ.. Μὲ ξέρεῖ και τὸ ξέρω σὰν
τὸ σίτι με ἀφ' ὅτου στυλώθηκα στὰ
πόδια μου.

— ΘΑΝΟ, βγάλε τὰ σκυλιανά σου κ' ἐτοι-
μάσου νὰ πᾶς μαγευμένο φαί στὸν πα-
τέρα σου, ἀκούστηκε μιὰν ὥρα ἀργό-
τερα ἡ φωνὴ τῆς μητέρας.

Ο Θάνος ἔβγαλε τὰ κυριακάτικα πα-
πούτσια του για νὰ μὴν τὰ χαλάσῃ στίς
κακοτράχαλες ἀνηφοριές και πήρε τὸ
πιάτο με τὸ φαί. Τὸ τραγοῦδι τῶν τζι-
τζικιών τὸν συνόδευσε στὸ δρόμο και
μερικὲς σκυιὲς ἀπλωναν καλόβολες πρὸς
ἐκεῖνον τὰ πλατεῖα φύλλα τους. Για νὰ

ἀποφύγῃ τὸν καυτερό ἥλιο ἔκοψε δρόμο
μέσα ἀπὸ τὸ δάσος. Παρέες - παρέες ξα-
πλωμένοι κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα, ὅσοι εἶχαν
πάει ἐκδρομῇ, ἔτρωγαν ἢ ἔβηναν σὲ μι-
κρὲς ψησταριὲς σουβλάκια, μπριζόλες. Ο
Θάνος τοὺς κοίταξε με τὸ βλέμμα ὁικο-
δεσπότη ποὺ βλέπει με κρυφὸ καμάρι
τοὺς καλεσμένους του ν' ἀπολαμβάνουν
τὴν ὁμορφιά τοῦ σπιτικοῦ του.

— Πόσο δρόμο ἔκαναν για νᾶρθουν ὡς
ἐδῶ! συλλογίστηκε.

Πῆγε ὡς τὸ κτῆμα τους, ἔδωσε στὸν
πατέρα του δεμένο μέσα σὲ καρὸ πε-
σέτα τὸ πιάτο με τὸ φαγητὸ και ξανα-
πήρε γοργοπόδαρος τὸν δρόμο τοῦ γυ-
ρισμοῦ. Πεινούσε και φοβόταν μήπως
τὰ μικρότερα ἀδέρφια του ἀδειάζανε τὴ
χύτρα πρὶν ἐκεῖνος γυρίσῃ.

Τὸ πιάτο του τὸν περίμενε ἑτοιμο κι
ὁ Θάνος ἔκανε τὸ σταυρό του και κά-
θισε στὸ τραπέζι.

— Μάννα, ὁ πατέρας εἶπε ὅταν βρε-
θοῦμε κατὰ κείθε νὰ τοῦ πᾶμε και τὸ
φτυάρι.

— Καλά... Τοῦ τὸ πηγαίνει τὸ ἀπό-
γευμα ὅταν θὰ σύρῃς νὰ φέρῃς τὰ γίδια.

— Ναί.. Ἀλήθεια, πέρασα ἀπὸ τὸ δάσος
για νᾶχω σκυά... και ξέρεῖς;.. Γεμάτο
ἦταν ἀπὸ κόσμο.. λὲς κ' ἦτανε πανηγύρι.

— Ἀμ βέβαια... πανηγύρι εἶναι γι'
αὐτοὺς ὁ τόπος μας...

— Κάπνιζαν, ἔαπλωναν, ἔβαζαν μου-
σική, συνέχισε ὁ Θάνος, ἀνοιγαν κον-
σέρβες.

— Κι ὅποιος περνᾷ ξυπόλυτος θὰ πρέπει
νὰ προσέχῃ νὰ μὴν κόψῃ τὰ πόδια του
στὰ κονσερβοκούτια! εἶπε στυφὰ ἡ μάννα.

— Μερικοί... εἶχαν μαζέψει κουκου-
νάρες και πούσια και ψήνανε στὴ σχάρα
κρέατα, πρόσθεσε τὸ παιδί.

Ἡ μάννα σήκωσε ἀδιάφορη τοὺς ὤμους.

— Ἀμ νὰ πλαγιάσῃς, τώρα, ἀρκε-
στηκε νὰ πῇ.

— Θὰ πάρω νὰ διαβάσω τὸ βιβλίο ποὺ
μᾶς ἔφησε προχτές ἡ Κιντὴ Βιβλιοθήκη,
εἶπε καθὼς σηκώνονταν ἀπὸ τὸ τραπέζι.

Ἦταν ἕνα βιβλίο ποὺ μιλοῦσε για
τοὺς ἥρωες τοῦ '21, γιὰ ἀνθρώπους ποὺ
πολέμησαν, κακόπαθαν και θυσίαστηκαν
για τὸν τόπο αὐτό, και διαβάζοντάς το
ὁ Θάνος ἐνοιωσε πὼς ἡ Πατρίδα... δὲν

εἶναι μονάχα μιὰ λέξι. Εἶναι τὰ βουνὰ
και τὰ λαγκάδια, τὰ χωριά και τὰ δάση,
τ' ἀμπέλια κ' οἱ γέφυρες ἐλιές, πράγματα
ποὺ ὑπάρχανε πρὶν γεννηθοῦμε και ποὺ
χρωστοῦμε ἀπειράχτα νὰ τὰ παραδώ-
σουμε σὲ ὅσους γεννηθοῦν μετὰ ἀπὸ μᾶς.
Τὸ βλέμμα του ἔπεσε ἔξω ἀπὸ τὸ παρά-
θυρο κι ἀγκάλιασε με στοργὴ και περη-
φάνεια τὸν ἡλιόλουστο καταπράσινο τόπο.

— Διάβασέ μου και μένα, τοῦ φώναξε
ὁ ἐννιάχρονος Πάνος βλέποντάς πὼς τὰ
μάτια του πρωτότοκου ἀστραφταν καθὼς
διάβαζε.

— Θέλω νὰ κοιμηθῶ γιατί θὰ πάω
ἀργότερα για τὰ γίδια, ἀπάντησε ὁ με-
γάλος. Πᾶς στὴ Σμαρὰ νὰ σοῦ διαβάσῃ.

— Ἐκεῖνη ἀποκοιμήθηκε κιόλα. Κ' ἐγὼ
θαρθῶ μαζί σου τὸ δειλινό.

— Ἐλα.

Ο ΗΛΙΟΣ εἶχε ἀρχίσει νὰ γέρνῃ.
Θᾶθελε ἴσως μιὰν ὥρα ἀκόμα ὡς ὅτου
βασιλέψῃ. Μὰ προτιμοῦσαν νὰ μὴν τοὺς
βρῇ στὸ δρόμο τὸ σκοτάδι.

— Πᾶμε σιγὰ - σιγὰ, εἶπε ὁ Θάνος
στὸν μικρότερο.

— Μὴν ξεράσῃς τὸ φτυάρι ποὺ ζή-
τησε ὁ πατέρας σας, τοῦ θύμισε ἡ μάννα.

Τὰ δυὸ ἀδέρφια ξεκίνησαν. Ο μικρὸς
χοροπηδοῦσε σὰ ζαρκάδι. Ο μεγάλος
φορτωμένος τὸ φτυάρι χάιδευε με τὸ
χέρι καθὼς διάβαινε τίς λυγαριές για νὰ
μοσχοβολήσῃ ὁ τόπος. Ὅσο τὰ παιδιὰ
προχωροῦσαν, τόσο περισσότερα αὐτο-
κίνητα συναντοῦσαν. Ὅσοι εἶχαν πάει
νὰ περάσουν τὴ μέρα τους στὴν ἐξοχὴ
γύριζαν τώρα στὴν πόλι πρὶν νυχτώσῃ.

— Πᾶνε πάλι νὰ κλειστοῦν στὰ στενό-
χωρα καφεκούτια τους, εἶπε ὁ Θάνος και
ὕψωσε με καμάρι τὸ βλέμμα πρὸς τὸ
δάσος. Τοῦ φάνηκε πὼς ξεχώρισε ἕνα
μικρὸ, τοσοδούλι καπνὸ.

— Ἀκόμα ψήνουν φαγιὰ, συλλογίστη-
κε. Δὲν τοὺς κάνει καρδιά νὰ φύγουν.

— Πᾶμε ἀπ' τὰ πεύκα νὰ κόψουμε
δρόμο, πρότεινε ὁ μικρότερος ποῦχε τὴν
περιέργεια νὰ δῇ ἀπὸ κοντὰ τοὺς παρὰ-
ξένους ἀνθρώπους ποὺ ἔκαναν ὥρες δρόμο
για νᾶρθουν νὰ περάσουν μιὰ μέρα νο-
νάχα κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα.

Ο μεγαλύτερος δὲν ἀνήνθηκε. Θὰ
συντόμευαν ἔτσι τὸ δρόμο και θ' ἀπαλ-
λάσσονταν γληγορότερα ἀπὸ τὸ βάρος
τοῦ φτυαριοῦ ποὺ σήκωνε στὸν ὦμο. Τὰ
πεύκα τοὺς καλοδέχτηκαν στὴ σκυιά τους
και τὰ δυὸ ἀδέρφια προχώρησαν.

— Νοιώθεις πὼς μυρίζει; εἶπε ὁ Πάνος.
Ὅπως ὅταν ἡ μάννα βάζει για προσά-
ναμμα στὸ φούρνο κουκουνάρες.

— Ἐ, ναί, δὲν σᾶς τῶπα; Ὅσοι ἤρθαν
για ἐκδρομὴ ἀνάβανε σὲ μικρὲς ψηστα-
ριὲς κουκουνάρες.

— Κι ὡς τώρα μαγειρεύουν; ἀπόρησε
ὁ μικρός.

— Ξέρω γώ;... μπορεῖ νὰ ψήνουν καφέ
πρὶν φύγουν.

Προχώρησαν λιγάκι ἀμύλητοι. Ἡ μυ-
ρωδιά γινόταν ὅλο ἐντονώτερη. Ἐφάνου
ἀνάμεσα στὰ δέντρα εἶδαν νὰ βγαίνῃ
καπνός. Ο Θάνος κοντοστάθηκε ξα-
φνιασμένος. Ἐπειτα με δυὸ τρία πηδή-
ματα προχώρησε ὡς ἐκεῖ. Δὲν ὑπῆρχε
ψυχὴ! Μὰ ἀνάμεσα στὰ πεταγμένα χαρ-
τιά και τὰ σκουπίδια, ποὺ λέρωναν τὸ
ἔδαφος, ἡ φωτιά σιγόβασκε μέσα στίς

ξερὲς πευκοβελόνες, και μικρὲς φλόγες
σὰ γλώσσες φιδῶν πηδοῦσαν πρὸς τὰ
πράσινα κλωνάρια.

— Φωτιά! φώναξε ὁ Θάνος. Φωτιά.
Ο μικρότερος, ξαφνιασμένος ἔτρεξε
κοντὰ του.

— Τρέχα ὅσο γληγορότερα μπορεῖς στὸν
πατέρα, και πᾶς του πὼς τὸ δάσος καίγε-
ται. Γλήγορα. Τρέχα!

Ο Πάνος χωρὶς νὰ περιμένῃ νὰ τοῦ
τὸ πῶν δυὸ φορὲς ἔαμολυθῃκε στὸ δρόμο
κι ὁ Θάνος ἀρπάξε τὸ φτυάρι νὰ παρα-
μερίσῃ τὰ ξερόχορτα και νὰ ρίξῃ χῶμα
πάνω στὴ φωτιά. Μὰ με τίς πρώτες
κυόλα φτυαριὲς ἐνοιωσε πὼς δύσκολο
θᾶταν νὰ βγάλῃ πέρα μοναχός του τέτοιο
ἔργο. Ἐφερε τὰ δάχτυλα στὸ στόμα και
ἕνα σφύριγμα διαπεραστικὸ, μακρόσυρ-
το ἀκούστηκε στὴ σιγαλιά τοῦ δάσους.
Ἐτσι καλοῦνε τὰ σκυλιά οἱ τσομπανα-
ραῖοι, και ὁ Θάνος τοὺς σκύλους του
καλοῦσε τώρα.

— Αὐτοὶ τρέχουν γληγορότερα ἀπὸ τὸν
Πάνο, συλλογίστηκε.

Χωρὶς νὰ πᾶσῃ νὰ ρίχνῃ φτυαριὲς
στεγνὸ χῶμα τὸ ἀγέρι, περίμενε με
ἀγωνία... Και νὰ, σὲ λίγο φάνηκαν νᾶρ-
χονται με τὴ γλῶσσα κρεμασμένη τὰ
δυὸ μαντρόσκυλα, πιστὰ στὸ κάλεσμα
τοῦ ἀφέντη τους.

— Πίσω! στὰ πρόβατα Ἀράπη! πρό-
σταξε ὁ Θάνος. Πίσω στὰ πρόβατα.

Τὸ ζῶο ἀπόρησε. Τάχα εἶχε λαθέψῃ;
Δὲν τὸ καλέσαν;

— Ἀράπη! στὰ πρόβατα! Κανέλλω,
ἔλα ἐδῶ, κοντὰ μου!

Ἐβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα μολυ-
βάκι και μάζεψε ἀπὸ κάτω ἕνα ἀπὸ τὰ
χαρτιά ποὺ, ἐπιπόλαια, οἱ ἐκδρομεῖς
εἶχαν πετάξῃ ἐδῶ κ' ἐκεῖ. «Μάννα, τὸ
δάσος μας καίγεται! Πᾶς στὸν παπὰ νὰ
χτυπήσῃ τὴν καμπάνα. Πᾶς το και στὸν
ἐνωμοτάρχῃ..» ἔγραψε.

Στὸ μεταξύ, ἡ Κανέλλω με τὰ ἔξυπνα
μάτια της καρφωμένα ἐπάνω του φα-
νόταν σὰν νὰ τὸν ρωτοῦσε για ποῦ
λόγο τὴν εἶχε καλέσει τόσο βιαστικά
μακριὰ ἀπὸ τὸ κοπάδι. Ο Θάνος ἔδεσε
στὸ λαμό της στερεὰ τὸ χαρτί.

— Κανέλλω, στὸ σπῖτι! Γλήγορα στὸ
σπῖτι, στὸ χωριό! τῆς εἶπε προστακτικά.

Τὸ σκυλὶ ἔκανε διστακτικά μερικὰ
βήματα στὴν κατεύθυνσι τοῦ χωριοῦ
κ' ἔστρεψε τὸ κεφάλι πρὸς τὸ Θάνο σὰν
νὰ τὸν ρωτοῦσε ἂν σωστὰ εἶχε κατα-
λάβει.

— Στὸ σπῖτι, Κανέλλω! Στὸ σπῖτι!,
στὸ χωριό! Γλήγορα! ξαναεἶπε τὸ ἀγέρι.

Ἡ σκυλὰ τινάχτηκε ἐμπρὸς σὰν βο-
λῖδα. Ἐνοιωθε πὼς κάτι σπουδαῖο ζη-
τοῦσε ἀπὸ ἐκείνη ὁ γιὸς τοῦ ἀφεντικοῦ
της. Τὸ παιδί τὴν εἶδε νὰ ξεμακραίνῃ
τρέχοντας, κ' εἴπειτα ξανάπιασε τὸ φτυάρι.

ΠΡΙΝ περάσῃ μιὰν ὥρα ὁ τόπος εἶχε
γεμίσει ἀπὸ ἀνθρώπους. Ἡ φωτιά σβή-
στηκε πρὶν ἔξαπλωσῃ πέρα για πέρα. Τὸ
κακὸ ποὺ λίγο εἴειψε νὰ κάνουν ἀσυ-
νεῖδητοι ἀνθρώποι με τὰ τσιγάρα και τὴν
ἀπροσεξία τους περιορίστηκε. Οὔτε δε-
καπέντε δέντρα δὲν πρόλαβαν νὰ καοῦν.
Εἶχε σώσει τὰ ὑπόλοιπα ὁ Θάνος — κι
ἂν εἶχαν τὰ πεύκα φωνὴ θὰ ἔσκυβαν νὰ
τὸν χαιδέψουν και νὰ τοῦ πῶν εὐχαριστῶ.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΑΣ ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 3)

τοὺς κάθε πρόδοον και προκοπήν
εἰς τὸν δύσκολον δρόμον τῆς ζωῆς,
εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν νὰ ἀντιμε-
τωπίσουν κάθε εἶδους παγίδας και
δολώματα. Ἀλλὰ με βάσεις τὰς
ἐλληνοχριστιανικὰς παραδόσεις και
τὸ μεγαλεῖον τῆς φυλῆς μας και τὰ
κατωρθώματα τῶν προγόνων μας,
εἶπεν, εἰμὶ βέβαιος ὅτι θὰ δυνη-
θῇτε νὰ προχωρήσετε πρὸς τὰ ἐμ-
πρός».

Τὴν ὥραιαν βραδυὰν ἔκλεισε διὰ
συγκινητικῶν λόγων ὁ Μητροπολί-
της κ. Ἀθανάσιος, εὐχαριστήσας ἐν
ἀρχῇ τοὺς κ.κ. Μπερτσᾶτον και
Τσίσαν διὰ τὸ ἔργον ποὺ ἐπιτε-
τελοῦν. Ἐν συνεχείᾳ ἐξῆρνε τὴν προ-
σωπικότητα τοῦ κ. Γεωργακοπού-
λου και κατέληξε με πατρικὰς πα-
ραίνεσεις πρὸς τοὺς νεαροὺς ἀπο-
φοίτους τοῦ Ἡλιακοῦ Ἐκπαιδευ-
τηρίου.

*

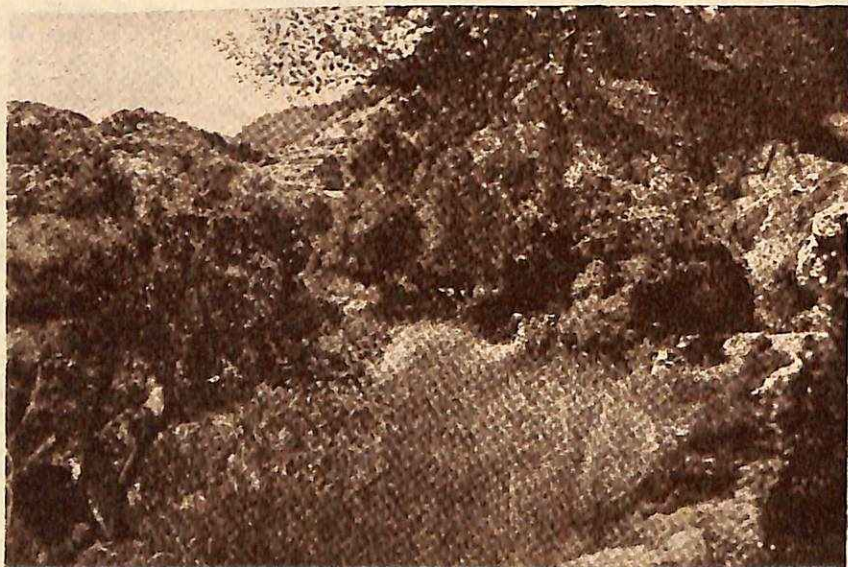
ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ Ο κ. Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ τὴν 11 Ἰουνίου γενομένη Γε-
νικὴ Συνέλευσις τῶν Μελῶν τῆς
Παγκαλαβρυτινῆς Ἐνώσεως ἀνε-
κέρηξεν ὁμοφώνως Ἐπίτιμον αὐτῆς
Πρόεδρον τὸν κ. Κ. Γεωργακόπου-
λον «δι' ὅλον τὸ δημιουργικόν του
ἔργον και εἰδικώτερον διὰ τὸ ὑπὲρ
τῶν Καλαβρυτῶν πολλαπλῶς ἐκδη-
λωθὲν ἐνδιαφέρον αὐτοῦ.

Ἡ Συνέλευσις ἀνέθεσεν εἰς τὸ
Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ μερι-
μνήσῃ ὅπως ἡ ἀπόφασις της γραφῇ
ἐπὶ περὶ αὐτῆς και ἐπιδοθῇ εἰς τὸν
τιμηθέντα, ἡ δὲ προσωπογραφία τοῦ
κ. Γεωργακοπούλου ἀναρτηθῇ εἰς
τὴν αἴθουσαν τῆς Παγκαλαβρυτινῆς
Ἐνώσεως.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλὰ εἶναι τὰ θέματα κορίως με-
ταξὺ τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἀπὸ
ἄγνοια τοῦ σοβαροτάτου κινδύνου
περιεργάζονται ἐγκαταλειμμένα πο-
λεμοφόδια (χειροβομβίδες, νάρκες
κλπ.) Γι' αὐτὸ τονίζομεν και πάλιν
ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιεργάζονται τέ-
τοια ἀντικείμενα, οὔτε ν' ἀφήνουν
ἄλλους νὰ τὰ κλησιάζουν, ἀλλὰ μό-
λις τ' ἀντικρύσουν νὰ εἰδοποιῶν ἁ-
μέσως τὴν πλησιεστέραν ἀστυνομικὴν
ἢ στρατιωτικὴν Ἀρχὴν.

**ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ
κ. ΒΑΣ. ΣΑΛΑΜΗ**

Την 29ην 'Ιουνίου 1972 άφίχθη εις 'Αθήνας ό έν Καναδά 'Αντιπρόσωπος του Ε.Ε.Σ. κ. Βασίλειος Σαλάμης, τόν όποϊον ύπεδέχθη εις τόν 'Αερολιμένα 'Ελληνικού 'Εκπρόσωπος τής Διοικήσεως.

Ο κ. Σαλάμης έπεσκέφθη τόν κ. Πρόεδρον του Ε.Ε.Σ. εις τή Γραφεία τής Κεντρικής Διοικήσεως τήν 30ήν 'Ιουνίου πρό τής άναχωρήσεώς του διά τήν ιδιαιτέραν του πατρίδα, τήν νήσον Σάμον.

'Επιστρέψας εις 'Αθήνας ό κ. Σαλάμης έδωσεν διάλεξιν με πρόβωλην έγχρώμων διαφανειών και θέμα: «Γεγονότα σχετικά με τόν Καναδά. 'Από του 'Ατλαντικού εις τόν Ειρηνικόν».

Ο κ. Σαλάμης ώμίλησεν εις συγκέντρωσιν, πραγματοποιηθείσαν τήν 2αν Αύγουστου και ώραν 8ην μ.μ. εις τήν Σχολήν 'Αδελφών παρυσία 'Επιθεωρητριών Προϊσταμένων και 'Αδελφών Νοσοκόμων του Σώματος 'Ελληνίδων 'Αδελφών του Ε.Ε.Σ. ως και στενών συγγενών του και πολυαριθμών μελών του Προσωπικού του Ε.Ε.Σ. Τόν όμιλητήν προσεφώνησεν ό 'Αντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Σπ. Μαλασπίνας, έξάρας τήν δράσιν αύτου ως εύεργέτου του Ε.Ε.Σ. και τής χώρας μας, ίδια δε κατά τά δύσκολα χρόνια τής Κατοχής και μετά τήν άπελευθέρωσιν.

Ο κ. Σαλάμης, έγκατεστημένος από νεαρής ηλικίας εις Καναδάν, δέν έπαυσεν ποτέ, και μάλιστα κατά τήν έποχήν εκείνην, νά έχη τήν σκέψιν του έστραμμένη πρός τήν δεινοπαθούσαν Πατρίδα, αναπτύξας μεγάλην δραστηριότητα διά τήν άποστολήν βοηθείας πρός άνακούφισιν του 'Ελληνικού πληθυσμού.

Η διάλεξις του κ. Σαλάμη ύπήρξε λίαν ένδιαφέρουσα από άπόψεως περιγραφής, όχι μόνον τών φυσικών καλλονών του Καναδά, αλλά και τών ήθών και τών έθίμων τών κατοίκων αύτου ως και τής έκεί 'Ελληνικής Παροικίας.

Μετά τό τέλος τής όμιλίας έδόθη δεξίωσις πρός τιμήν του εις τήν Σχολήν 'Αδελφών του Ε.Ε.Σ..

**ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΥΓΕΙΑΣ
ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ**

Κατόπιν προσκλήσεως του Προέδρου του Ε.Ε.Σ. κ. Κωνστ. Γεωργακοπούλου, μέλη του Κεντρικού Διοικητικού Συμβουλίου έπεσκέφθησαν τήν 28ην 'Ιουνίου τό εις Νέαν Μάκρην λειτουργούν 'Αγροτικό Κέντρον 'Υγείας Μαραθώνος. Τό Κέντρον άνηγγέρθη κατά τό έτος 1964 εις χώρον 10 στρεμμάτων, ό όποϊός άποτελεί τμήμα πολύ μεγαλυτέρας έκτάσεως δωρηθείσης εις τόν Ε.Ε.Σ. υπό του Μεγάλου Εύεργέτου κ. Εύαγγέλου Φιλίππου. Εις τήν άνέγερσιν αύτου, όπως και του παρακειμένου Οίκου 'Αδελφών, συνέβαλον διά σημαντικών δωρεών ή UNITARIAN SERVICE COMMITTEE OF CANADA και ή 'Εκτελεστική Διευθυντής αύτης και μεγάλη φίλη του Ε.Ε.Σ. Δρ. Λότα Χιτσμανόβα, ή Κα Κάρλα Γκρόνκι, σύζυγος του τ. Προέδρου τής 'Ιταλικής Δημοκρατίας, ό έν Μασσαλία 'Αντιπρόσωπος του Ε.Ε.Σ. κ. 'Αγγελος Δεληγιόργης και άλλοι.

Η ίδρυσις του έν λόγω 'Αγροτικού Κέντρου όφείλεται εις τό ζωήρον ένδιαφέρον του Ε.Ε.Σ. ύπέρ τών άγροτικών πληθυσμών και εις τήν έπιθυμίαν του όπως βοηθή αύτούς, όπου και όσον είναι δυνατόν, διά τής παροχής Ιατρικής περιθαλψεως, τής διδασκαλίας μαθημάτων οίκου νοσηλείας, ύγιεινής και φροντίδος μητρών και βρέφους, κ.λ.π. Εις τόν ίδιον σκοπόν άποδλέπουν και τά 'Αγροτικά 'Ιατρεία Ε.Ε.Σ. τά συσταθέντα εις Καστανιάν Κορινθίας, εις Μάνεσι Καλαβρύτων, εις 'Αράχωβαν Βοιωτίας κ.τ.λ.

Εϊδικώτερον, τό 'Αγροτικό Κέντρον 'Υγείας Μαραθώνος παρέχει εις τάς πολυαριθμούς άγροτικές οικογενείας τής από Νέας Μάκρης μέχρι Γραμματικού περιοχής τάς έξής ύπηρεσίας: 'Ιατρικήν παρακολούθησιν τών έπιτόκων, τών βρεφών, νηπίων και παιδιών προσχολικής και σχολικής ηλικίας, ως και έμβολιασμούς. 'Επίσης ύγειονομικήν διαφώτισιν εις 600 περίπου οικογενείας τής περιοχής.

Εις τήν έπίσκεψιν του Κέντρου μετέσχον και δύο Συνεργάτιδες 'Αδελφών 'Ερυθρών Σταυρών, παρε-

πιδημούσαι εις 'Αθήνας: ή Κα Μέιζυ Μίλλερ, του Καναδικού 'Ερυθρού Σταυρού και ή όμογενής Κα Γεωργία Στάθη, του 'Αμερικανικού 'Ερυθρού Σταυρού, αίτινες άπεκόμισαν ένθουσιώδεις έντυπώσεις από τήν όργάνωσιν και τήν λειτουργίαν του. Σημειώτέον ότι διά τό 'Αγροτικό Κέντρον 'Υγείας Μαραθώνος έξεφράσθη μετά θαυμασμού και ό έπισκεφθείς αύτό πρό τριετίας μετά τής συζύγου του Πρόεδρος τότε του 'Αμερικανικού 'Ερυθρού Σταυρού και τέως 'Αρχιστράτηγος του ΝΑΤΟ 'Αμερικανός στρατηγός κ. Τζέμης Κόλλινς.

**ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ
ΤΗΣ ΑΘ. ΜΕΣΟΛΩΡΑ**

Εις τόν τάφον τής 'Αθηνάς Μεσολωρά εις τό πρώτον Νεκροταφείον έψάλη τήν 9 τρέχοντος τρισάγιον επί τή συμπληρώσει έπτά έτών από του θανάτου της.

Παρέστησαν ό 'Αντιπρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Σ. Μαλασπίνας, ό κ. Στ. Σπηλιωτόπουλος, ή Πρόεδρος του 'Εθνικού Συνδέσμου Διπλωματούχων 'Ελληνίδων Νοσοκόμων δις 'Ελ. Πατρινέλη, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, Διευθύνουσαι και Προϊσταμέναί Νοσηλευτικών 'Υπηρεσιών του Ε.Ε.Σ. κ.ά.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών του Ε.Ε.Σ. έξυπνρήτρε διά τών διαφόρων 'Υπηρεσιών του κατά τούς παρελθόντας μήνας Μάρτιον, 'Απρίλιον, Μάϊον, 'Ιούνιον, 'Ιούλιον και Αύγουστον 63.005 άσθενείς και τραυματίας, έν τών όποϊών 9.256 έξηκριβωμένοι περιπτώσεις ήσφαλισμένων Ι.Κ.Α.

Οί έξυπηρετηθέντες κατά κατηγορίας έχουν ως έξής:

Μάρτιος: Τραύματα, κατάγματα 4.381, παθολογικά νοσήματα 3.917, λοιπά περιπτώσεις (δηλητηριάσεις, έγκαύματα κλπ.) 1.289.

'Απρίλιος: Τραύματα, κατάγματα 4.403, παθολογικά νοσήματα 4.269, λοιπά περιπτώσεις 1.306.

Μάϊος: Τραύματα, κατάγματα 4.868, παθολογικά νοσήματα 4.452, λοιπά περιπτώσεις 1.394.

'Ιούνιος: Τραύματα, κατάγματα

5.188, παθολογικά νοσήματα 3.973, λοιπά περιπτώσεις 1.391.

'Ιούλιος: Τραύματα, κατάγματα 5.286, παθολογικά νοσήματα 4.318, λοιπά περιπτώσεις 1.168.

Αύγουστος: Τραύματα, κατάγματα 4.981, παθολογικά νοσήματα 4.458, λοιπά περιπτώσεις 1.963.

Κατά τούς μήνας αύτούς: έλήφθη αίμα πρός εξέταση από οδηγούς αυτοκινήτων ύπόπτους μέθης, 47. 'Εγένοντο έκ του 'Αεροδρομίου 'Ελληνικού μεταφοραί άσθενών και τραυματιών άφικνουμένων έξ έπαρχιών ή άντιστρόφως έν συνόλω 321.

Παροχή διά του άσυρμάτου Ιατρικών οδηγίων εις ποντοπόρα πλοία δι' άσθενούντα μέλη τών πληρωμάτων των 333.

Τό Κέντρον Αιμοδοσίας Ε.Ε.Σ. παρέσχε δωρεάν δι' άπόρους φιάλας αίματος 1.157.

**ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
ΕΤΟΥΣ 1971**

ΕΦΟΡΕΙΑ

Πρόεδρος: Παναγιώτης Γεωργούντζος
'Αντιπρόεδρος: 'Ιωάννης Κουσκούνας
Γεν. Γραμματεύς: Χριστόδουλος Παπαδόπουλος

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Ευστάθιος Σπηλιωτόπουλος
Δημήτριος Τσιροπινάς
'Ιωάννης Κιτσαράς
Παναγιώτης Τσακρής
Φιλοποίμη Πετρόπουλος
Κωνσταντίνος Παπαπάνος
Σπυρίδων Παναγιωτόπουλος
'Ελένη Ποταμιάνου
Μαρία 'Αναγνωστοπούλου-Φέρλα
'Αλεξάνδρα Κύρου
Σταυρούλα Παπαμικρούλη

Διευθυντής:

Καλλιρρόη Παπαδοπούλου

Λίαν ικανοποιητική ύπήρξε και κατά τό έτος 1971 ή δράσις του Ε.Ε.Σ. Νεότητος και αξιόλογα τά άποτελέσματα τών προσπαθειών τής Διοικήσεως Ε.Ε.Σ. και τής 'Εφορείας Νεότητος, πρός διάδοσιν και έμπέδωσιν τών άνθρωπιστικών ιδεών του 'Ερυθρού Σταυρού μεταξύ τών μαθητών τών Σχολείων ολοκλήρου τής Χώρας, χάρις εις τήν

πρόθυμον και καρποφόρον συνεργασίαν 17.500 'Ελλήνων 'Εκπαιδευτικών Λειτουργών, πολυτίμων Συνεργατών του Ε.Ε.Σ. Νεότητος και τήν συμβολήν τών Περιφερειακών 'Επιτροπών Ε.Ε.Σ. Νεότητος. Τά έπιτευχθέντα κατά τομείς δραστηριότητος άποτελέσματα έχουν έν συντομία ως ακολούθως:

**Α' ΚΙΝΗΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.
ΝΕΟΤΗΤΟΣ**

Τά μέλη του Ε.Ε.Σ. Νεότητος (μαθηταί Στοιχειώδους και Μέσης 'Εκπαιδεύσεως τής Χώρας) άνήλθον κατά τό σχολικόν έτος 1970-1971 εις 461.533, συγκροτήσαντα 27.664 'Ερυθροσταυρικάς 'Ομάδας, άνηκούσας εις 7.642 Σχολεία Στοιχειώδους, 584 Μέσης και 4 'Επαγγελματικής 'Εκπαιδεύσεως.

**Β' ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.
ΝΕΟΤΗΤΟΣ**

α) Εις τόν Τομέα τής 'Υγιεινής: 20.087 'Ομάδες έμερίμνησαν διά τήν άτομικήν και γενικήν καθαριότητα, διά τόν εύπρεπισμόν του σχολικού χώρου και τής κοινότητός των. 'Επίσης έβοήθησαν εις τήν καταπολέμησιν τής 'Ελονοσίας, 2.359 ομάδες έλαβον μέρος εις άναδασώσεις, φυτεύσασαι συνολικώς 505.838 δενδρύλλια. 4.111 ομάδες έκαλλιέργησαν σχολ. κήπους. 4.300 ομάδες κατήρτισαν σχολ. Φαρμακεία. 5.257 ομάδες παρακολούθησαν μαθήματα Πρώτων Βοηθειών υπό 'Ιατρών, 'Εκπαιδευτικών και Διπλωματούχων 'Αδελφών Ε.Ε.Σ. και ήσκήθησαν εις τήν παροχήν τούτων. 7.031 ομάδες έφρόντισαν διά τήν διάδοσιν ύγιεινών συνηθειών, ώργάνωσαν διαλέξεις με θέματα ύγιεινής και ήσκολήθησαν με τήν διάδοσιν τής αιμοδοσίας.

β) Εις τόν Τομέα τής 'Αλληλοβοηθείας:

4.275 ομάδες παρέσχον βοήθειαν εις άπόρους και άσθενείς μαθητάς και ένδεή Σχολεία τής ύπαίθρου. 3.525 ομάδες έπεσκέφθησαν Νοσοκομεία και Φιλανθρωπικά 'Ιδρύματα, όπου διένειμαν μικρά δώρα και έψυχαγωγήσαν τούς άσθενείς και τροφίμους. 220 ομάδες απέστειλαν δέματα με χρήσιμα είδη εις τούς στρατιώτας τών συνόρων. 171 ομάδες

άπέστειλαν χαμαίμηλον και άλλα φαρμακευτικά φυτά εις Νοσοκομεία και Φιλανθρωπικά 'Ιδρύματα. 200 ομάδες έλαβον μέρος εις έράνους κοινωφελών όργανώσεων.

γ) Εις τόν Τομέα τής αναπτύξεως φιλικών δεσμών μετά τών ξένων 'Ερυθροσταυριτών:

1.636 λευκάματα σχολ. άλληλογραφίας, χειροτεχνήματα, πίνακες σχολ. τέχνης, κουκλαι με έθνικά ένδυμασία και φιλικαί έπιστολαί άντηλλάγησαν μεταξύ τών Σχολείων τής 'Ελλάδος και ξένων χωρών.

**Γ' ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
«ΕΛΛΗΝ. ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ»**

'Από 1ης 'Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1971 έγένοντο 8 μηνιαία έκδόσεις του Περιοδικού «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ», καθ' ός έξετυπώθησαν συνολικώς 2.336.640 τεύχη. 'Εκ του συνόλου τών έκτυπωθέντων τευχών διετέθησαν επί πληρωμή 2.308.929, συνολικής αξίας δραχμών 2.849.475,45.

Τά υπόλοιπα 27.711 τεύχη διετέθησαν δωρεάν εις διάφορα Φιλανθρωπικά 'Ιδρύματα τής Χώρας, ως και εις άριτικά Φυλάκια μέσω Γ.Ε.Σ.

**Δ' ΕΚΘΕΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ
ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ**

Τήν 17ην Δεκεμβρίου 1971 έγένοντο εις τήν Αίθυσαν Τελετών του μεγάρου Ε.Ε.Σ., παρουσία του Προέδρου Ε.Ε.Σ. κ. Κωνσταντίνου Γεωργακοπούλου, μελών του Κ.Α. Συμβουλίου Ε.Ε.Σ., τής 'Εφορείας Ε.Ε. Νεότητος, Γενικών 'Επιθεωρητών Μέσης και Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως, 'Επιθεωρητών Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως 'Αθηνών - Πειραιώς, 'Εκπαιδευτικών Λειτουργών, Συνεργατών Ε.Ε.Σ. και εκπροσώπων τής αθηναϊκής κοινωνίας τά έργατρία τής έτησίας 'Εκθέσεως Λευκωμάτων Σχολικής 'Αλληλογραφίας τών 'Ελλήνων 'Ερυθροσταυριτών μαθητών μετά συναδέλφων των του 'Εξωτερικού, σχολ. έτους 1970-1971.

Κατ' αύτήν ώμίλησεν ό Πρόεδρος τής 'Εφορείας Ε.Ε.Σ. Νεότητος κ. Π. Γεωργούντζος, είτα δε ό Πρό-

δρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος έζηρε τὸ ἐπιτελούμενον ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος ἔργον καὶ τὴν σημασίαν τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν λευκωμάτων σχολικῆς ἀλληλογραφίας, διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς δεθνοῦς φιλίας καὶ κατανοήσεως μεταξὺ τῶν νέων τῶν διαφόρων ἐθνῶν καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του πρὸς τοὺς Ἐκπαιδευτικούς Λειτουργοὺς διὰ τὴν πολύτιμον συμβολὴν των εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

Τὰ ἐκτεθέντα λευκώματα ἐπροξένθησαν εἰς πάντας ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν, ἐξετιμήθη δὲ μεγάλως ἡ πλουσία, ὡς πάντοτε, συμμετοχῇ τῶν Σχολείων τῆς ὑπαίθρου.

Ε' ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΕΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ Ε.Ε.Ν. ΕΥΡΩΠΗΣ

Εἰς τὸ συνελθόν ἐν Βόννη Δυτ. Γερμανίας, τὸν Σεπτέμβριον 1971 Συνέδριον Δ)ντῶν τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος 21 Χωρῶν τῆς Εὐρώπης, πρὸς ἐξέτασιν τοῦ τρόπου βελτιώσεως τοῦ ἔργου τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν νέων καὶ ἐπαύξησης τῆς δραστηριότητός των, ὁ Ε.Ε.Σ. Νεότητος μετέσχε διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐφορείας αὐτοῦ κ. Π. Γεωργούντζου, ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

Κατὰ τὸ Συνέδριον τοῦτο ἀνεγνωρίσθη ἡ ὑπεροχὴ τῆς ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος καὶ ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ ἐφαρμοζομένου ὑπ' αὐτοῦ προγράμματος δράσεως, διὰ τῆς καθολικῆς καὶ γονίμου συνεργασίας τῶν Ἑλλήνων Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν.

ΣΤ' ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ὁ Ε.Ε.Σ. Νεότητος συμμετέσχε κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1970 - 1971 εἰς τὴν Διεθνή Ἐρυθροσταυρικὴν Κίνησιν κατὰ τρόπον ἀντάξιον τῆς τιμητικῆς θέσεως, τὴν ὅποιαν ἀπὸ μακροῦ κατέχει εἰς τὸν τομέα τοῦ τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως μεταξὺ τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος ὅλου τοῦ κόσμου, διὰ τῆς ἀποστολῆς εἰς τὰς διοργανωθείσας Διεθνεῖς Ἐκθέσεις ὑπὸ τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος Αὐστρίας, Βουλγαρίας, Βραζιλίας, Ἑλβετίας, Ν. Κορέας καὶ τὴν Μό-

νιμον Ἐκθεσιν Ε.Σ. Νεότητος τοῦ ἐν Γενεύῃ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ἐκθεμάτων, χαρακτηριστικῶν τῆς δραστηριότητος τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν καὶ τῶν φυσικῶν καλλονῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν τῆς Χώρας.

Ζ' ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κατὰ τὸ ἔτος 1971 ἐπεσκέφθησαν τὰ Γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος καὶ ἐνημερώθησαν περὶ τῆς λειτουργίας καὶ δραστηριότητός του:

α) Ἡ Κα Jean Buddu, τοῦ Νεοζηλανδικοῦ Ε.Σ. Νεότητος.

β) Ὁ Κος Vantenborsh, Δ)ντῆς Προγράμματος Νεότητος τοῦ Καναδικοῦ Ε.Σ., μετὰ τῆς συζύγου του καὶ γ) Ἡ δις D. G. Eiwads, στέλεχος τοῦ Βρεττανικοῦ Ε.Σ. Νεότητος, οἵτινες καὶ ἐξεφράσθησαν κολακευτικῶς διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος ἔργον.

Η' ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ»

Τὴν 8ην Μαΐου 1971, «Παγκόσμιον Ἡμέραν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ», καθ' ἣν προεβλήθη τὸ σύνθημα «Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς παρῶν, ἔτοιμος νὰ βοηθήσῃ», ὁργανώθησαν εἰς τὰ σχολεῖα ὁλοκλήρου τῆς Χώρας, κατόπιν ὁδηγῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος καὶ εἰδικῶν ἐγκυκλίων τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Ἐκπαιδεύσεως, πανηγυρικαὶ τελεταί, κατὰ τὰς ὁποίας Ἐκπαιδευτικοὶ Λειτουργοὶ καὶ Ἐρυθροσταυριταὶ μαθηταὶ ἐξήραν τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργον τοῦ Μεγάλου Ἰδρυτοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ΕΡΡΙΚΟΥ ΝΤΥΝΑΝ, τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας τοῦ Παγκοσμίου τούτου Ὁργανισμοῦ πρὸς τὴν Ἀνθρωπότητα καὶ διεδήλωσαν, διὰ πράξεων ἀλληλοβοηθείας, ἐκτελέσεως ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἐπιδείξεων παροχῆς Πρώτων Βοηθειῶν κ.λ.π. τὴν σταθερὰν προσήλωσιν των εἰς τὰ Ἐρυθροσταυρικά ἰδεώδη.

Θ' ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ

1) Ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς ἀπενεμήθησαν:

α) Τὰ Βραβεῖα τοῦ προκηρυχθέντος διὰ τὸ σχολ. ἔτος 1970 - 71 δια-

γωνισμοῦ «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ», δραχμῶν 5.000 — ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποβληθεισῶν ἐκθέσεων τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὰς διακριθείσας Ἐρυθροσταυρικάς Ὁμάδας: α) Γυμνασίου Ἀμοργοῦ Κυκλάδων καὶ β) Δημ. Σχολείου Νέας Ἀγχιάλου Μαγνησίας, ὡς καὶ Διπλώματα Τιμητικῆς Διακρίσεως, Ἰδιαιτέρας Μνείας καὶ Ἐπαίνου εἰς τὰς Ἐρυθροσταυρικάς Ὁμάδας 165 Σχολείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Ἐπαρχιῶν καὶ Ἑλληνικῶν Σχολείων Ἐξωτερικοῦ, διὰ τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν Ἐρυθροσταυρικὴν δραστηριότητα κατὰ τὸ αὐτὸ σχολ. ἔτος.

β) Βραβεῖον ἐξ ἑνὸς ἐπιτοίχου μεταλλικοῦ σχολ. Φαρμακείου, μετὰ σχετικοῦ Διπλώματος, εἰς τὰς Ἐρυθροσταυρικάς Ὁμάδας 62 Σχολείων τῆς ὑπαίθρου, διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1970-1971 ἀξιώπαινον Ἐρυθροσταυρικὴν δραστηριότητα.

2) Ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Βραβεύσεως Λευκωμάτων Σχολ. Ἀλληλογραφίας σχολ. ἔτους 1970-1971 ἀπενεμήθησαν 61 Α', 57 Β' καὶ 6 Γ' Βραβεῖα εἰς 117 Σχολεῖα Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ἐπαρχιῶν, διὰ τὰ ὑπὸ τῶν Ἐρυθροσταυρικῶν Ὁμάδων τούτων φιλοτεχνηθέντα λευκώματα.

Ι' ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἡ Ἐφορεία Ε.Ε.Σ. Νεότητος προεκήρυξε μεταξὺ τῶν Ἐρυθροσταυρικῶν Ὁμάδων τῶν Σχολείων τῆς Χώρας:

α) Διαγωνισμὸν εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ» ἐπὶ τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, διὰ Βραβεῖον Α' δραχμῶν 3.000 καὶ Β' δραχμῶν 2.000, τὰς ὁποίας προσέφερεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ κ. Κύρος Κύρου, πρὸς βράβεισιν Ὁμάδων Ἐρυθροσταυριτῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀναπτύξουν τὴν καλυτέραν Ἐρυθροσταυρικὴν δράσιν κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1971 - 1972 καί:

β) Διαγωνισμὸν Λευκωμάτων Σχολικῆς Ἀλληλογραφίας σχολ. ἔτους 1971 - 1972.

ΙΑ' ΕΝΤΥΠΙΑ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1970-1971 ἐξετυπώθησαν ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος καὶ ἀπεστάλησαν δωρεὰν εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Χώρας 140.000 ἐντυπα, διὰ τὴν καλυτέραν ὁργάνωσιν Ὁμάδων Ε.Σ. Νεότητος καὶ καθοδήγησιν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν καὶ Ἐρυθροσταυριτῶν μαθητῶν, πρὸς ἀποτελεσματικώτεραν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως.

ΙΒ' ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΑΝΟΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Οἱ Ἐρυθροσταυριταὶ μαθηταὶ τῶν Σχολείων ὁλοκλήρου τῆς Χώρας, (γαλουχημένοι μὲ τὰ ὑψηλὰ Ἐρυθροσταυρικά ἰδεώδη) συνέβαλον μετὰ συγκινητικῆς προθυμίας εἰς τὴν ἐπιτυχῇ διεξαγωγὴν τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1971 διενεργηθέντος Πανελληνίου Ἐράνου τοῦ Ε.Ε.Σ., διὰ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰς Ἑρανικάς Ἐπιτροπὰς.

ΙΓ' ΔΩΡΕΑΙ - ΔΙΑΝΟΜΑΙ

Κατὰ τὸ ἔτος 1971 μᾶς ἀπεστάλησαν παρὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος Δυτ. Γερμανίας καὶ τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν μαθητῶν δέματα μὲ σχολ. ὑλικόν, παιδικὸν ἱματισμόν, εἶδη ὑγιεινῆς καὶ Πρώτων Βοηθειῶν, τρόφιμα, παιγνίδια κ.λ.π. συνολικοῦ βάρους 8.701 χιλιogramμῶν, διανεμηθέντα εἰς ἀπόρους μαθητὰς σχολείων ἐνδεῶν περιοχῶν τῆς Χώρας.

ΙΔ' ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος ἐκφράζει τὴν ἀπόλυτον αὐτῆς εὐαρέσκειαν πρὸς τὸ προσωπικὸν τῶν Γραφείων Ε.Ε.Σ. Νεότητος, διὰ τὸν ἐπιδειχθέντα ζῆλον καὶ ἐργατικότητα ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων του καὶ ὅλως ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν Διεύθυνσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Μαρτίου 1972

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. Π. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΡΑΣΕΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Αἱ ὁμάδες Ε.Ε.Σ.Ν. τῶν ἀκολουθῶν Σχολείων ἀνέπτυξαν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ληφθεισῶν ἐκθέσεων τῶν ὑπευθύνων διὰ τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῶν Διευθυντῶν τῶν Σχολείων, ἐπαινετὴν δραστηριότητα καὶ εἰς τοὺς τρεῖς τομείς τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ἡτοι τὴν ἀλληλοβοήθειαν, τὴν προστασίαν τῆς υγείας καὶ τῆς ζωῆς ὡς καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος τῆς Διεθνούς φιλίας.

ΑΤΤΙΚΗ: Γυμνάσια Ἀρρένων: 6ον Ἀθηνῶν καὶ Αἰγάλεω. Θηλέων: 1ον, 110ον Ἀθηνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας, Ράλλειος Πειραιῶς καὶ 2ον Πειραιῶς.

Δημοτικά: 24ον, 26ον 38ον, 66ον καὶ 70ον Ἀθηνῶν, 6ον Αἰγάλεω, 4ον Ἀγ. Δημητρίου, 5ον Καισαριανῆς, Φιλοθέης, 3ον Ν. Ψυχικοῦ, Κρουνηρίου - Τατοῦ, 8ον, 9ον Ἐλευσίνος καὶ 1ον Μεγάρων Ἀττικῆς, 12ον Κορυδαλλοῦ καὶ 43ον Πειραιῶς, Ἰδιωτ. Σχολ. Χατζιδάκη Ἀθηνῶν καὶ Λύκειον «Ἑλληνισμός» Κ. Σταυριανοῦ Πειραιῶς.

ΗΠΕΙΡΟΣ: Γυμν.: 1ον Ἀρρένων καὶ Θηλέων Ἀρτῆς. Δημοτικά: Περιφ. Ἰωννίνων: Δροσινῆς, Κέδρου, Μάζιας Β', Μετσόβου, Τσόπελα καὶ Χούλιαδων. Βελεντζικῶν Ἀρτῆς. Ἀρμάτων Κονίτσης. Φραγκάδων Ζαγορίου. Ἡλιοβουνίων καὶ Καπνῶν Καρυδέας Πρεβέζης.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ: Γυμν. Δεσκάτης καὶ 1ον Ἀρρ. Τρικάλων. Δημοτικά: Περιφ. Ἐλασσόνας: Ἀμπελίων, Καλυβίων Ἀναλῆψας, 1ον Λιβαδίου, Καρυῶς, καὶ Κρυόβρυσης. Περιφ. Καλαμπάκας: Ἀγ. Παρασκευῆς, Ἀγγοφύλλου, Ἀγναντιᾶς, Ἀηδόνος, Ἀμαράντου, Ἀμπελίων, Ἀχλαδέας, Βασιλικῆς, Κρ. Βρύσης, Γάβρου, Γλυκομηλέας Διάβας, Θεοπέτρας, Θεοτόκου, Κακοπλευρίου, Καλλιρρόης, Καλογριανῆς, Καστανέας, Καστρακίου, Κερασούλας, Κλεινῶ, Κορυδαλλοῦ, Λογγᾶ, Μαλακασίου, Μηλέας, Ματονερίου, Μουρκανίου, Ὁξυνειᾶς, Ὁρθοβουνίου, Παλαιοχωρίου, Πλατανίστους, Παναγιᾶς, Πεύκης, Σαρακίνης, Σιερπανίου, Σταγιάδων, Φωτεινοῦ, Χρυσομηλέας, Ψηλώματος 1ον καὶ 2ον Καλαμπάκας. Περιφ. Καρδίτσης: Ἀηδοχωρίου, Ψαθοχωράς, 1ον καὶ 7ον Καρδίτσης. Περιφ. Λαρίσης: Μακρυχωρίου,

Ὁμολίου, 1ον, 3ον Ἀμπελῶνος, 10ου καὶ 11ου Λαρίσης. Περιφ. Μαγνησίας: Ἀργίλλοχωρίου, Λαύκου, Κάτω Λεγωνίων, Τρικερίου, 3ον, 8ον καὶ 15ον Βόλου, Σκοπέλου καὶ Κλήματος. Περιφ. Μουζακίου: Ἀνθηροῦ, Καρυῶς καὶ Λαγκαδίου. Περιφ. Τρικάλων: Αὔρας, Ἀχλαδοχωρίου, Γερακαρίου, Γριζανοῦ, Γοργογυρίου, Ἑλληνοκάστροφου, Κεραμίδιου, Κονισκου, Κρήνης, Μοσχοφύτου, 1ον Νεοχωρίου Πηνειαῶδος, Πιαλείας καὶ Ράξης.

ΘΡΑΚΗ: Γυμν. Θηλ. Κομοτινῆς: Δημοτικά: Καρυδιάς Κομοτινῆς καὶ Ἀμμοβουνίου Ὁρεστιάδος.

ΚΡΗΤΗ: Γυμν. Θηλ. καὶ 2ου Ἀρρ. Ρεθύμνης. Θηλ. Ἱεραπέτρας, Μοιρῶν καὶ Ἀρχανῶν Ἡρακλείου. Δημοτικά: Περιφ. Ἡρακλείου: Γωνιῶν, Πετροκεφαλίου, 2ου Τυμπακίου καὶ Ἰδιωτ. Δημ. Σχολ. Μπουρλώτου. Περιφ. Ἱεραπέτρας: 1ον Ἀγ. Νικολάου, Ἀνατολῆς, Καλαμπάκας, Ξηροκάμπου, Ὁρεινοῦ 1ον, 2ον καὶ 3ον Ἱεραπέτρας. Γωνιάς Ρεθύμνης. Περιφ. Μεραμβέλλου: Κρητσᾶς καὶ 1ον Νεαπόλεως. Μεσ. Μουλιανῶν Σητείας. Περιφ. Χανίων: Βατολάκου Κυδωνίας, Βουτῶν, Μεσλῶν καὶ Σούδας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ: Γυμν.: Ἀμυνταίου, Γουμένισσης, Δικαίων, Πολυγύρου καὶ Θηλ. Φλωρίνης. Δημοτ. 2ον Γιαννιτσῶν, 1ον Δεσκάτης, Ν. Πέλλης. Λεβιανοῦ Δράμας. 2ον Διδυμοτείχου. Δικαίων Ἐβρου. 3ον Ἐδέσσης Περιφ. Ἡμαθίας: Νησελίου, Ν. Νικομηδείας, 1ον Μακρυχωρίου καὶ Πολυπλατάνου, 6ον Σταυρουπόλεως καὶ 43ον Θεσσαλονίκης. Πρίνου καὶ 1ον Ἐλευθεροπόλεως Καβάλας. Ἀμπελοκήπων Καστορίας. Βαπτιστοῦ καὶ Θεοδοσίων Κιλκίς. Περιφ. Κοζάνης: Νεαπόλεως, Πλατανοφύματος Ποντοκάμης καὶ 1ον Κοζάνης. Καλοχωρίου Νεστωρίου. 9ον Ξάνθης. Περιφ. Ὁρεστιάδος: 1ον Ἀργους, Ν. Χειμωνίου καὶ 1ον Ὁρεστιάδος. 4ον Πτολεμαΐδος. Ἀνα Μητροπόλεως Σερρών. Γοματίου καὶ Παλαιοχωρίου Σταγείρων. Ἀγ. Γερμανοῦ Φλωρίνης. Πεθελινοῦ καὶ Θεολοῦ Φυλλίδος.

ΝΗΣΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ: Γυμνάσια: Ἱκαρίας, Οἰκον. Καλύμνου, 2ον Ἀρρ. Μυτιλήνης καὶ Πυθαγορείου Ἀρρ. Σάμου. Δημοτικά: Σκιάθου, Λιβαδοχωρίου Λήμνου. Ἀντίσσης καὶ 1ον Πολυχνίτου Λέσβου. 6ον

Καλύμνου, Μυκόνου, Κουρουνόχω-
ρίου Νάξου. Περιφ. Σάμου : Βα-
θέος, Πανδρόσου, Ύδρουσα και 1ον
Σάμου. Περιφ. Χίου : 2ον Βροντά-
δου, 1ον Κάμπου, Νεοχωρίου, 2ον
βον και 8ον Χίου.

ΕΥΒΟΙΑ : Δημ. Σχολ. 'Αγ.
Γεωργίου Αϊδηψού 'Ιστιαιάς, Συ-
και Αύλωναρίου και 1ον 'Αλιβερίου.
ΝΗΣΟΙ ΙΟΝΙΟΥ : Δημοτικά :
Περιφ. Κερκύρας : 'Ερτικούσας,
'Αγ. 'Ιωάννου και 7ον Κερκύρας.
Μαυράτων και Μαυρομάτων Κε-
φαλληνίας και Βαθέος Λευκάδος.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ : Γυμν. :
Οίκον. Πατρών και Λαγκαδίων.
Δημοτικά : Περιφ. Αιγιάλειας :
'Αγ. Βαρβάρας, Αιγείρας, Αιγών,
'Ακράτας, 'Αμπελοκήπων και Χρυ-
σανθίου, 'Αχλαδιάς, Βαλιμητίων,
Βελλας, Βουτσιμού, Γρηγορίου, Δα-
φνών, Δημητροπούλου, Διακοπτού,
'Ανω Διακοπτού, Διγελιωτίων,
'Ελαιώνος, 'Ελίκης, 'Εξοχής, Ζα-
ρούχλης, Ζαχλωριτίων, Καθολικού,
Κερυνείας, Κηπούρας, Κουμαρίου,
Κουνιάς, Κραθίου, Λόγγου, Λόφου,
Μανουσιών, Μαυριτίου, Μελισσιών,
Μεσορουγίου, Μοναστηρίου, Νεραν-
τζιών, Νικολέϊων, Παρασκευής,
Παραλ. Πλατάνου, Περιθωρίου,
Πλατάνου, Πτέρης Α', Κάτω Πτέ-
ρης, Κάτω Ποταμιών, Ροδιάς, Ρο-
δοδάφνης, 'Αγ. Κωνσταντίνου,
Σελιανιτίων, Σελινούντος, Συλβαί-
νιων, Τεμένης, Τραπεζής, 1ον,
3ον, 4ον, 5ον, 6ον, 7ον, 8ον και
9ον Αιγίου. Περιφ. 'Αργολίδος :
Κρύας Βρύσης, Μαλαντρενίου, 'Ασί-
νης, 'Ερμιονίδος, Τρανού Λεχαι-
νών 'Ηλείας, Δάφνης Καλαβρύτων.
Περιφ. Κορινθίας : 'Ισθμίας, Λου-
τρακίου και 1ον Ευλοκάστρου, 2ον
Καλαμάτας, 1ον Λεωνιδίου Κυ-
νους, Γερακίου Λακωνας, Δροσπη-
γής Λακωνίας, 'Αγ. Κωνσταντίνου
Μαντινείας. Περιφ. Μεσσηνίας : Με-
ρόπης, Χορεύτρας και 2ον Μεσσή-
νης, Νεαπόλεως Μολάων, 'Ασί-
νης Ναυπλίας, 'Επιταλίου και Λι-
βαδακίου 'Ολυμπίας. Περιφ. Πα-
τρών : 'Αργυράς, 'Ελεκίστρας, Μπά-
λας, Σουλίου, 9ον, 12ον, 23ον και
24ον Πατρών. Χελιδονίου Πύργου,
Μουλλίου και Στενού Σικωώνος.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ : Γυμν. 'Αρρ.
Θηβών. Δημοτικά : Περιφ. 'Αγρι-
νίου : Δρυμῶνος, Πλατάνου Κα-
λυβίων και 'Ανω Χρυσοβίτης, Στά-
νου 'Αμφιλοχίας, 2ον 'Αμφίσσης,
Λιθοχωρίου και 'Αγ. Χαρολάμπους
Εύρυτανίας, 'Αγ. 'Ιωάννου και Δρο-
σιάς Θηβών. Περιφ. Λεβαδείας :

'Αλιάρτου, Παύλου και 4ον Λεβα-
δείας, Καμμένα Βούρλα και Μώλου
Λοκρίδος. Περιφ. Μεσολογγίου :
Γαβαλοῦς, Κανδήλας και 1ον Αί-
τωλικού. Περιφ. Ναυπακτίας : 'Αν-
τιρρίου, 'Αχλαδοκάστρου και Πε-
ριφ. Δρυμῶνος Τριγωνίδος. Περιφ.
Φθιώτιδος : 'Αχλαδέας, Καστρίου
και Λευκάδος. Μακρινής Φωκίδος.
ΣΧΟΛ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : 'Αμ-
πέτειος Σχολή Καΐρου, 'Ελληνικόν
Δημ. Σχολ. Δυτικής Γερμανίας,
Ludwigshafen και Delmenhorst.

*

ΔΩΡΕΑΙ

Τὴν 5ην Μαΐου ἡ κ. Εὐδοξία
Κορνηλάκη, διδασκάλισσα 18ου Δη-
μοτικῆ Σχολείου, μὰς ἀπέστειλε
δραχμὰς ἑνεακοῦσις (900) ὑπὲρ
τῶν σκοπῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐπ' εὐ-
καιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς ἰδρύσεως

τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ ὑπὸ τοῦ 'Ερ-
ρίκου Ντυνάν.

*

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΝ

Κατόπιν προσκλήσεως τῆς 'Ερυ-
θρᾶς 'Ημισελήνου δ Ε.Ε.Σ.Ν. συμ-
μετέσχε εἰς τὴν ὑπ' αὐτῆς ὀργα-
νωθεῖσαν εἰς Πεντικὴν Κωνσταντινου-
πόλεως διεθνή κατασκήνωσιν ἀπὸ
6 - 20 Αὐγούστου διὰ τετραμελοῦς
ὁμάδος 'Ερυθροσταυριτῶν μαθητῶν
ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Καθηγητοῦ
κ. 'Εμμανουὴλ Χίου.

'Η ὁμάς αὕτη ἐξεπροσώπησε κα-
τὰ τὸν τρόπον ἵαν ἱκανοποιητικὸν τὸν
Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς τὴν διεθνή ταύτην
συγκέντρωσιν καὶ ἀφῆκε λαμπράς
ἐντυπώσεις.

"Ενας δίσκος ΔΩΡΕΑΝ σὰς ἀποκαλύπτει πῶς δὰ μάθετε εὐκόλα, ἄνετα, ΣΕ 3 ΜΗΝΕΣ ΜΙΑ ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ

'Η ἐκλεκτὴ σπουδαστριά μας Μ.Β.
μὰς γράφει : "Χάρη σὴ μέθοδῳ
σὰς, ἐκμεταλλεύθηκα τὶς ἐλεύθερες
στιγμὲς τῆς ἡμέρας μου καὶ σὲ 2½
μῆνες πέρασα ἄνετα τοὺς μισοὺς
δίσκους τῆς 'Αγγλικῆς μου Σειρᾶς.
Προάδεια ἐκπληκτικὰ καὶ τὸ πέ-
τυχε μὲν νὰ πῶ, διασκεδάζοντάς."

• Τὸ LINGUAPHONE βοηθεῖ τοὺς σπουδαστὰς του, διορθώνοντάς τους δω-
ρεάν, τὶς προαιρετικὰς γραπτὰς ἀσκήσεις τους.

• Τὸ LINGUAPHONE εἶναι ὁ μόνος παγκόσμιος ὀργανισμὸς διδασκαλίας
ξένων γλωσσῶν ποὺ σὰς παρέχει σειρὰς δίσκων καὶ βιβλίων γιὰ 37 γλώσσας !

ΠΛΗΡΕΙΣ ΣΕΙΡΕΣ ΔΙΣΚΩΝ 45 ΣΤΡΟΦΩΝ
ΕἶΤΕ ΜΑΓΝΗΤΟΤΑΙΝΙΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΣΣΕΤΤΑΣ

Πρὸς τὸ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
Πανεπιστημίου 10 - 'Αθήνας (134)
Τελεφῶν 68 - 030/1111

Παρακαλῶ στείλτε μου δωρεάν καὶ χωρὶς καμὴν ὑποχρέωσιν μου 1) Τὸν δίσκου σὰς με ἀπο-
σπάσματα μαθημάτων Linguaphone σὲ 4 γλώσσας, γιὰ νὰ σχηματίσω σαφὴ ἀντίληψιν τῆς
ἀποτελεσματικότητος τοῦ Linguaphone. 2) Τὸ ἐντυπο συμπλήρωμά του, μετὰ κείμενα τῶν
ἀποσπασμάτων. 3) Τὸ ἀναλυτικὸν σὰς τεύχος. 'Εσπεύρετε καὶ δρχ. 7,50 γιὰ ἐξοδα ἀποστο-
λῆς.

ΟΝΟΜΑ (ΕΤΩΝ)

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ἢ ἀσχολία (ΤΗΛ.)

ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ (ΤΗΛ.)

'Η ξένη γλῶσσα ποὺ με ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ
Μ' ἐνδιαφέρει γιὰ : ἐπαγγελματικὰς ἀνάγκες, μόρφωσιν, σπουδὰς, ἐπιστημονικὰς μελέτας,
ὑποτροφία, ταξίδια (ὑπογραμμιστέα, εἰς τὴν ἀποστολῇ).

ΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

('Απ' εὐθείας ἀποστολαὶ εἰδῶν
βοηθείας)

1) Τὸ Δημ. Σχολ. Σπαρτιάς Λα-
κωνικῆς εἰς 9ον Δημ. Σχολ. 'Ελευ-
σίνος 'Αττικῆς 2 χαρτ)νια μετὰ ξη-
ρὸς καρπούς. 2) Τὸ Δημ. Σχολ.
Μαυράτων Κεφαλληνίας, εἰς 'Ορφα-
νοτροφεῖον 'Αργοστολίου δέματα μετὰ
εἶδη γραφικῆς ὕλης καὶ τρόφιμα. 3) Τὸ Δημ. Σχολ. Φιλοθέης 'Αθη-
νῶν εἰς Δημ. Σχολ. 'Αγίας Δευ-
τέρας 'Αγρινίου 4 σάκκους μετὰ ἱμα-
τισμὸν, ἐπίσης εἰς Δημ. Σχολ. Πο-
ταμιᾶς καὶ Προδρόμου Εὐρυτανίας,
καθὼς καὶ εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν
'Οφίλων τῶν μαθητῶν τοῦ Χωριοῦ. 4) Τὸ Γυμν. 'Αργοστολίου γραφικὴν
ὕλην εἰς Δημ. Σχολ. Ζέρβης 'Εδέσ-
σης. 5) Τὸ Δημ. Σχολ. Κάτω Μο-
νοκαρυᾶς 'Ιστιαιᾶς εἰς Δημ. Σχολ.
Κορυφῆς Τρικάλων γραφικὴν ὕλην. 6) Τὸ Δημ. Σχολ. Κάτω 'Ασσοῦ
Κορινθίας, εἰς Δημ. Σχολ. Κάτω
Κωτσανοπούλου Πρεβέζης 4 δέ-
ματα μετὰ ἱματισμὸν. 7) Τὸ Δημ.
Σχολ. Πύλου Πυλίας, εἰς Γηροκομ.
Καλαμάτας 124 κιλά τροφίμων καὶ
5 κυττὰ σιγαρέττων. 8) Τὸ Δημ.
Σχολ. Σκουρβούλων 'Ηρακλείου
Κρήτης, εἰς 'Ιδρυμα «Παναγία ἡ
Καλυβιανή» 135 αὐγά, 19 κιλά μα-
καρόνια, πατάτες, λεμόνια κ.λ.π. 9)
Τὸ Β' Γυμν. 'Αρρ. Μυτιλήνης, εἰς
Δημ. Σχολ. Μυχοῦς Λέσβου γρα-
φικὴν ὕλην. 10) Τὸ Δημ. Σχολ.
Κινίου Σύρου, εἰς 'Ορφ)φεῖον Σύρου
γλυκά, παιγνίδια, γραφικὴν ὕλην.
11) Τὸ Δημ. Σχολ. 'Ανατολῆς 'Ιερα-
πέτρας, εἰς Γεν. Ν)μεῖον 'Ιερα-
πέτρας 60 αὐγά. 12) Τὸ Δημ. Σχολ.
Καλοῦ Νεροῦ Φαρσάλων, εἰς Δημ.
Σχολ. Διασέλλου Τρικάλων διά-
φορα εἶδη βοηθείας. 13) Τὸ Δημ.
Σχολ. Κεντρίου 'Ιεραπέτρας, εἰς
Ν)μεῖον 'Ιεραπέτρας αὐγά καὶ ἄλλα
πασχαλινὰ δῶρα. 14) Τὸ 7ον Δημ.
Σχολ. Καλαμάτας, εἰς Βρεφοκο-
μεῖον Καλαμάτας διάφορα χρήσιμα
εἶδη. 15) Τὸ Δημ. Σχολ. Θεοδο-
σίων Κιλκίς, εἰς Νοσοκομεῖον Κιλ-
κίς 66 αὐγά. 16) Τὸ Δημ. Σχολ.
'Αμαράντου Κονίτης, εἰς τοὺς 'Ακ-
ρίτας καρύδια, τσίπουρο, αὐγά, κο-
νιά, σιγαρέττα κ.λ.π. 17) Τὸ Δημ.
Σχολ. 'Ασπρων Σπιτιῶν Λεβαδείας,
ἱματισμὸν εἰς 3 ἀπόρους μαθητὰς
τοῦ Δημ. Σχολ. Προυσοῦ Εὐρυ-
τανίας. 18) Τὸ Γυμνάσιον 'Αμορ-
γοῦ, εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως
εἰς ἀπόρους μαθητὰς τοῦ Σχολείου
του καὶ εἰς Δημ. Σχολ. Δονούσης
γραφικὴν ὕλην. 19) Τὸ Οἶκον. Γυμν.

'Ηρακλείου Κρήτης, ἀνὰ ἓν δέμα
μετὰ γραφικὴν ὕλην εἰς Δημ. Σχολ.
Κρυσταλλοπηγῆς, Φλωρίνης, Καλῆς
Βρύσης Καστοριάς, Ψαράδων Φλω-
ρίνης καὶ 'Ιεροπηγῆς Καστοριάς. 20)
Τὸ Δημ. Σχολ. Σταυροποτάμου
Καστοριάς, 1 δέμα μετὰ γραφικὴν
ὕλην εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Καρυῶν
'Ιωαννίνων. 21) Τὸ Δημ. Σχολ.
Διγελιωτίων Αἰγιάλειας, εἰς Δημ.
Σχολ. 'Αγ. Βασιλείου Καλαβρύτων,
1 δέμα μετὰ διάφορα εἶδη βοηθείας.
22) Τὸ 36ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνῶν,
10 χαρτοκιβώτια εἰς Δημ. Σχολ.
Φιλιατῶν καὶ 'Ορεστιάδος 6 χαρτο-
κιβώτια μετὰ ἱματισμὸν, εἰς 'Ορφα-
νοτροφεῖον Γλυφάδος 'Αττικῆς. Εἰς
ἀπόρους μαθητὰς τοῦ Σχολείου του
γραφικὴν ὕλην καὶ ὑπόδησιν. 23)
Τὸ Δημ. Σχολ. 'Ορεινοῦ 'Ιεραπέ-
τρας Κρήτης, εἰς 2ον Δημ. Σχολ.
'Ιεραπέτρας ξηρὸς καρπούς καὶ εἰς
Νοσοκομεῖον 'Ιεραπέτρας 60 αὐγά.
24) Τὸ 1ον Δημ. Σχολ. Σάμου

(Συνεχίζεται)

Παρακαλοῦμε, σχεδιάστε μας ἐδῶ κάτι...

...καὶ στείλτε τὸ μας

Σὰς ἀρέσει νὰ σχεδιάζετε :

'Αν ναι, θὰ θέλαμε νὰ σὰς γνωρίσωμε.
Πόρτε ἓνα μολύβι εἴτε ἓνα στυλό, κοι-
νὸ ἢ διαρκείας, καὶ σχεδιάστε στὸν
λευκὸ χῶρο ὅ,τι θέλετε : 'Ενα δέντρο,
τὸ σπῆτι σὰς, ἓνα φίλο σὰς, κάτι φαν-
ταστικὸ, ὁδὸφορο τί...
'Εστὼ καὶ ἂν τὸ σχέδιό σὰς ἔχη ἄδυνα-
μίες, θὰ λάβετε ἓνα γράμμα μας μετὰ
κρίσεις καὶ μετὰ ὑποδείξεις γιὰ νὰ ἀνα-
πτύξετε καὶ νὰ σταθεροποιήσετε γρή-
γορα τὴν ἱκανότητάς σας.

Μαζὶ θὰ λάβετε καὶ ἓνα πολυτελὲς ἐνη-
μερωτικὸ τεύχος γιὰ τὰ μαθημάτων μας
σχεδίου-ζωγραφικῆς δι' ἀλληλογραφί-
ας, ποῦ, ὅν τὸ θελήσετε, θὰ σὰς κά-
νουν νὰ περάσετε πολὺ σύντομα ἀπὸ
τὸ συνηθισμένον ἐρασιτεχνικὸν σκεπ-
σμός σὲ γερὸ καὶ θετικὸν σχεδίασμα
τοῦ ἐξελιγμένου καλλιτέχνη.
Θὰ γνωρίσετε τὰ τόσα ἐνδιαφέροντα
τεχνικὰ μέσα καὶ τὰ μυστικὰ σχεδίου

καὶ τῆς ζωγραφικῆς καὶ γρήγορα τὸ
σχέδιό θὰ γίνη γιὰ σὰς τὸ μέσο ἐκφρά-
σεως τῆς προσημειώσεως σας.
'Εμπρός, λοιπόν. Σχεδιάστε ἀμέσως τῶ-
ρα κάτι σ' αὐτὸν τὸν χῶρον καὶ στείλτε
τὸ μας. Θὰ εἶναι ἴσως τὸ ἐκκίνημά
σας γιὰ ἓνα νέον κόσμον, μαγικόν...

ABC
ΣΧΟΛΗ ΣΧΕΔΙΟΥ — ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
'Αθήναι : Πανεπιστημίου 10
(Τηλ. 617.811)

Θεσσαλονίκη : Τσιμισκή 68 (Τηλ. 32.370)

ΟΝΟΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Τ.Τ.

ΑΣΧΟΛΙΑ

Τηλ.

Γιὰ κάτω τῶν 18 ἐτῶν, ἡλικία...
(ἐσωκλείστε δρχ. 4 σὲ γραμματόσημα γιὰ ἐξοδα ἀποστολῆς)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ

Βοήθεια εις σεισμοπλήκτους και ένδεεις
Help to the needy

Ε.Σ.Ν. 4ου Δημ. Σχολ. Χαλανδρίου 'Αθηνών
Juniors of 4th Elem. School Chalandre Athens

Ε.Σ.Ν. 14ου Δημ. Σχολ. Νέας 'Ιωνίας 'Αθηνών
Juniors of 14th Elem. School N. Eonia Athens

Ε.Σ.Ν. 43ου Δημ. Σχολ. Πειραιώς
Juniors of 43rd Elem. School Piraeus

Ε.Σ.Ν. 19ου Δημ. Σχολ. Θεσσαλονίκης
Juniors of 19th Elem. School Salonica

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μητρούσιου Σερρών
Juniors of Elem. School Ano Metrouse Serres

Ε.Σ.Ν. 4ου Δημ. Σχολ. Ναούσης
Juniors of 4th Elem. School Naoussa

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου 'Αλιάρτου
Juniors of High School Aliartos

Ε.Σ.Ν. Οικον. Γυμν. Πατρών
Juniors of Finan. High School Patras

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βανάτου Ζακύνθου
Juniors of Elem. School Vanaton Zakynthos

Ε.Σ.Ν. 43ου Δημ. Σχολ. Θεσσαλονίκης
Juniors of 43rd Elem. School Salonica

ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Βοήθεια εις Κοινότητα και σχολεία
Health in the Home

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καρυάς 'Ελασσόνος
Juniors of Elem. School Karya Elasson

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Θηλ. Αιγίου
Juniors of High School Aegion

Ε.Σ.Ν. Γυμν. 'Αρρ. Μυτιλήνης
Juniors of High School for boys Mytilene

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μηλέας 'Αρτης
Juniors of Elem. School Melea Arta

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ράχης Κατερίνης
Juniors of Elem. School Rache Katerene

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ανιάδας Εύρυτανίας
Juniors of Elem. School Aneada Evrytania

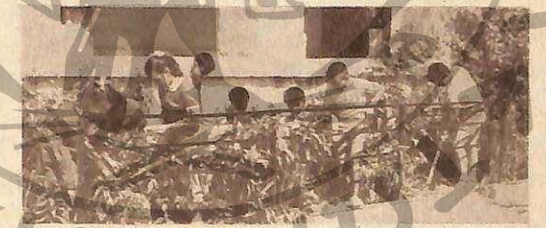
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Νεοχωρίου Θηβών
Juniors of Elem. School Neochorion Thevae

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Δεγελιωτικής Αιγιαλείας
Juniors of Elem. School Degeliotica Aegealea

Ε.Σ.Ν. 6ου Δημ. Σχολ. 'Ερμούπολεως Σύρου
Juniors of 6th Elem. School Hermoupolis Syros

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. 'Αμφιλοχίας
Juniors of 1st Elem. School Amfilochia

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΙΑΣ ΣΤΑΓΟΝΑΣ

Σχεδόν κάθε απόγευμα μιὰ μικρή σταγόνα έκανε τόν περίπατό της σέ γνωστά μέρη ψηλά στόν ούρανό και μάθαινε καινούργια πράγματα. Της άρεσε ν' άνοίγει τὰ μάτια της και νά βλέπει, νά τεντώνει τ' αυτιά της και ν' άκούει, ν' άπλώνει τὰ χέρια της και νά ψηλαφίζει. Έτσι όλο και μάθαινε.

Μιά μέρα, καθώς γύριζε από την καθημερινή έκδρομή της, ξαφνιάστηκε. Μιά άστραπή αϊλάκωσε τόν ούρανό. ΈΗ σταγόνα διπλώνει τὰ μάτια της. Για πρώτη φορά έβλεπε τόσο μακριά. Κι είδε για μιὰ στιγμή μονάχα ένα κομμάτι γής. Τι ώραίο πού φαινόταν! «Άχ, νά μπορούσα νά κατεβώ στη γή! ψιθύρισε. Πόσα πράγματα θά μάθαινα!»

«Η σταγόνα τ' άποφάσισε. Είχε θέλησι και έπιμονή. Μόλις βρήκε την ευκαιρία είπε στη μητέρα της, τόν σύννεφο.

—Μητέρα, θέλω νά ταξιδέψω! θά πάω κι εγώ κάτω στη γή νά δω από κοντά τούς ανθρώπους, τὰ φυτά και τὰ ζώα.

Μά τόν σύννεφο, σάν στοργική μητέρα, φοβότανε στην άρχή.

—Παιδί μου, είσαι μικρό ακόμη και υπάρχει κίνδυνος νά χαθής, έλεγε.

«Η σταγόνα περίμενε, ώσπου μεγάλωσε άρκετά. Ήταν τώρα μιὰ μεγάλη σταγόνα, στρογγυλή σά χάντρα και άσπρη σάν τ' άσήμι. Ξαναρώτησε λοιπόν τη μητέρα της :

—Μητέρα, άφησέ με, σέ παρακαλώ. Θά ταξιδέψω με τις φίλες μου. Θά μάθω τόσα πράγματα πού δέν τὰ έχομε έμείς εδώ επάνω.

«Έτσι τόν σύννεφο δέχθηκε. «Η σταγόνα έτρεξε χαρούμενη κοντά στις φιλενάδες της. Χιλιάδες σταγόνες μαζεύτηκαν για τόν μεγάλο ταξίδι. Γκριζώσε με μιὰς ό ούρανό. Σέ λίγο φύσηξεν ό άέρας κ' οι σταγόνες, για νά μιν κρυώνουν, πήγαν κοντά - κοντά. Τότε όμως βάσαναν και δέν μπορούσαν πιά νά κρατηθούν. Έγιναν βροχή κι άρχισαν νά κατεβαίνουν βιαστικά στη γή. Άλλου έπεφταν μαλακά και άλλου χοροπηδώντας και φωνάζοντας. Μά σάν έφθασαν στη γή χάθηκαν άναμεταξύ τους. Άλλες τρύπωσαν βαθιά στόν κήπο, πού από καιρό χρειάζόταν νερό. Άλλες τις ήπιε άχόρταγα τόν χωράφι και τόν χόμα του μαλάκωσε. Μερικές έρμηναν σέ ένα ξεροπόταμο, σχημάτισαν ένα χειμάρρο, πού τις βοήθησε νά κατεβούν γρήγορα την άπότομη πλαγιά τού βουνού. Καί πολλές μπήκαν σ' ένα αϊλάκι κ' έτρεξαν νά γυρίσουν κάποιο νερόμυλο.

«Η μικρή σταγόνα έπεσε σ' ένα ψηλό βουνό. Μόλις πού πρόλαβε νά δει τὰ κιτρινωμένα φύλλα τών δένδρων και τὰ ξεραμένα χόρτα! «Η διψασμένη γή τη ρούφηξε λαίμαργα.

—Πώ, πώ, μονολόγησεν ή σταγονίτσα, χάθηκε ή καημενούλα! Τι σκοτεινά πού είναι εδώ κάτω! Πώς νά σωθώ τώρα; Δυό δάκρυα κύλισαν από τόν λαμπερό προσωπάκι της. Άλλά σέ λίγο συνήλθε.

«Η μητέρα της, τόν σύννεφο, την είχε συνηθίσει νά μιν τὰ χάνει στις δυσκολίες. Νά έχη ύπομονή. Αυτό θυμήθηκε τώρα. Μά σιγά σιγά γλιστρούσε ακόμη πιό βαθιά μέσα στό βουνό. «Όσπου τὰ ματάκια της άστράψαν. Συνάντησε ξαφνικά μερικές φιλενάδες της. Πόσο χάρηκε όταν τις είδε! «Όλες μαζί έκαμαν τότε μιὰ υπόγεια λιμνούλα. Με τόν καιρό έρχονταν κι άλλες σταγόνες κ' ή λιμνούλα μεγάλωνε και βάθαινε. Στό τέλος έγιναν τόσο πολλές πού ή λιμνούλα δέν τις χωρούσε πιά. Γι' αυτό πήραν μιάν άπόφασι : Νά βγούν έξω. Κοίταξαν λοιπόν άπ' εδώ, έψαξαν άπ' εκεί και νά. Κάπου βρήκαν ένα άδύνατο μέρος. Σιγά - σιγά τόν τρύπησαν και μ' όρμη έξεπετάχτηκαν, όπως βγαίνει τόν πουλάκι από τόν κλουβί. Μιά πηγή ανέβλυζε χρυσάλλινο νερό. Ένα βοσκόπουλο πλησίασε. Έσκυψε κ' έσβησε τη δίψα του. Μόλις παραμέρισε τόν βοσκόπουλο ξετρύπωσε και ή μικρή σταγόνα μας.

—Α τι ώραία, πού είναι! Πόσο άπαλό τόν φώς, τι γλυκειά ή μέρα! ψιθύριζε σαστισμένη. Δέν πρόλαβε όμως καλά - καλά νά δει τὰ πανύψηλα έλατα και τις γέρινες βαλανιδιές κ' οι φίλες της τη φώναζαν.

—Γρήγορα, νά φύγουμε από τόν βουνό.

Πραγματικά κατηφόρισαν. Έκαμαν ένα ρυάκι. Τό γάργαρο νερό του έλαμπε στόν ήλιο σάν τεράστιο άσπρο κορόδι. «Η σταγόνα κατεβαίνοντας την πλαγιά πρόφθασε ν' άναγναντέψει κάτω τόν κάμπο. Άλλά σέ λίγο έφθασαν κ' εκεί. Έπεσαν τότε σ' ένα μεγάλο ποτάμι. Είχε καταπράσινες όχθες και πολλά νερά. «Η σταγόνα τὰ κοίταζε όλα. Τι χόρτα και δένδρα στην πεδιάδα! Τά πουλάκια κελαιδοϋσαν γλυκά. Οι γεωργοί δούλευαν. Τά ζώα βοσκούνταν. Τόσο πολύ της άρεσε νά βλέπει, πού για μιὰ στιγμή άφαιρέθηκε έντελώς και παρά λίγο νά πέσει στη ρίζα ενός διψασμένου πλάτανου.

Πιό κάτω πάλι, νάσου και παρουσιάζεται ένας σκύλος. Έσκυψε τόν κεφάλι του και χλάπ - χλούπ άρχισε νά πίνει άχόρταγα νερό από τόν ποτάμι. Πώ, πώ! λαχτάρησε ή σταγονίτσα. Εύτυχώς ξεφυγε από τόν κίνδυνο. Όμως καινούργια ζαλάδα τη χτύπησε κατακέφαλα. Τι είχε συμβή; Τόν ποτάμι χύθηκε στη θάλασσα. Τά κύματα σάν άνήμερα θεριά έρμησαν ν' άρπάξουν τη σταγόνα.

—Τώρα δέ γλυτώνω πιά, παραμίλησε. Θά χαθώ μέσα στα γαλανά κύματα και δέ θά ξαναδω την αγαπημένη μου μητέρα, τόν σύννεφο.

Πήγε νά κιάψη, όποτε άκούστηκε μιὰ φωνή από ψηλά :

—Κουράγιο, σταγόνα. Μη φοβάσαι. Λίγο ακόμη και θά γίνη αυτό πού επιθυμείς.

Πήρε θάρρος από τὰ λόγια αυτά. Σήκωσε τόν κεφαλάκι της και είδε νά της χαμογελά ό καλός ήλιος. Έκείνος πού βοηθ' όλα τὰ πλάσματα άκουσε τόν καημό της κ' έστειλε άμέσως τις όλόχρυσες ακτίνες νά ζεστάνουν τη θά-

λασσα. «Η σταγονίτσα ζεστάθηκε τόσο πολύ, ώσπου άλλαξε μορφή. Έγινε άτμός κι άνάλαφρα άνέβαινε. «Α, πόσο χαιρόταν! Με δάκρυα από τη συγκίνησι τού γυρισμού έπεσε στην άγκαλιά της μητέρας της. Όρες της διηγόταν τὰ όσα είδε κι άκουσε κάτω στη γή. Τόν σύννεφο χάρηκε άφάνταστα πού ξαναείδε την αγαπημένη κορούλα. Μάλιστα τόση ήταν ή χαρά και ή συγκίνησι, πού παρά λίγο ν' άρχιση βροχή τὰ δάκρυα, δηλαδή νά ξαναβρέξη. Σύντομα όμως συνήλθε και συμβούλεψε τη σταγονίτσα :

—Νά ξέρης, μικρή μου, πώς χωρίς κόπο τίποτε δέν γίνεται. Τά ταξίδι α μάς μορφώνουν και οι περιπέτειες κ' οι δυσκολίες της ζωής μάς κάνουν πιό ύπομονετικούς και θαρραλέους. Άκόμη νά γνωρίζης ότι ή δική μας εργασία είναι αυτή : Νά κατεβαίνουμε και νά ποτίζουμε τη γή, τούς ανθρώπους και τὰ ζώα. Κ' ύστερα ν' άνεβαίνουμε στόν ούρανό. Έτσι μάς έκανε ό καλός Θεός. «Η γή δέν μπορεί νά κάνη τίποτε χωρίς έμάς. Και οι άνθρωποι με τὰ ζώα δέν μπορούν νά ζήσουν χωρίς νερό. Είναι αυτό τόν πιό άκριβό τους αγαθό. Έλα τώρα, ξεκουράσου, γιατί μετά από λίγο θά πās και πάλι κάτω.

Κ' έτσι ή σταγόνα μας πήγε νά ξεκουραστή και νά έτοιμαστή για τόν καινούργιο της ταξίδι. Τώρα όμως δέ θά φοβόταν πιά. Καί τόν σπουδαιότερο : «Ηξερε πόσο καλό προσφέρει!

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΕΙΤΕ ΟΤΙ :

1) Πρέπει νά συμπληρωθούν και νά μάς σταλούν τὸ τ α χ ύ τ ε ρ ο ν : τὸ Γενικὸν Δελτίον έγγραφῆς τοῦ σχολείου εἰς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ αἱ καταστάσεις έγγραφῆς Ἐρυθροσταυριτῶν.

2) Ἐπιστροφαὶ φυλλαδίων Περιοδικοῦ γίνονται δεκταὶ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός· δηλ. τεύχη Ὀκτωβρίου θά γίνονται δεκτὰ μέχρι τέλους Νοεμβρίου.

3) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ Περιοδικὸν νά μὴ στέλλονται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπροσώπως : « Ἐ λ λ η ν ι κ ὸ ν Ἐ ρ υ θ ρ ὸ ν Σ τ α υ ρ ὸ ν Ν ε ὸ τ η ο ς », ὁδὸς Λυκαβητοῦ 1.

4) Πρέπει νά στέλλετε εἰς τὰ γραφεῖα μας σύντομον περίληψιν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν, διὰ νά δημοσιεύωμεν εἰς τὸ Περιοδικὸν καὶ νά ἐνημερώνωμεν σχετικῶς τὴν Γενεθν.

5) Αἱ ἀποστελλόμεναι πρὸς δημοσίευσιν φωτογραφίαι νά ἀπεικονίζου Ἐρυθροσταυρικὴν δράσιν καὶ νά εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν παραστατικώτεραι, ὥστε ἡ ἐπεξήγησις νά εἶναι σχεδὸν περιττὴ καὶ τὰ πρόσωπα νά φαίνονται τελείως ἀπερροφημένα ἀπὸ τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἐκτελοῦν.

ΤΟ ΑΙΓΑΙΟΝ ΑΝΑΣΤΑΤΟ

Μέρος Α'

1

18 Ὀκτωβρίου τοῦ 1827. Τὸ δειλινὸ ἓνα λεβαντίνικο καράβι ταξίδευε με πρῶμον ἄερα. Πήγαινε στὴν Οἴτυλο, ἓνα λιμάνι πού εἶναι στὴν εἴσοδο τοῦ κόλπου τῆς Κορώνης. Αὐτὸ τὸ λιμάνι εἶναι ἡ ἀρχαία Οἴτυλος, πού τὴν ἀναφέρει ὁ Ὅμηρος, καὶ βρίσκεται σὲ μιὰ ἀπὸ τις τρεῖς ἐσοχὲς πού σχηματίζουν τὸ «πλατανόφυλλο», ὅπως παρομοιάζουν — πολὺ σωστά — τὴ μεσημβρινὴ Ἑλλάδα. Σ' αὐτὸ ἐπάνω εἶναι ἀπλωμένη ἡ Πελοπόννησος. Ἀπὸ τις ἐσοχὲς αὐτὲς ἡ πρώτη εἶναι ὁ Μεσσηνιακὸς κόλπος, ἡ δευτέρη ὁ Λακωνικὸς κ' ἡ τρίτη ὁ Ἀργολικὸς, πού τὰ νερά

— Καράβι φάνηκε, εἶπε ὁ καλόγερος.

του χωρίζουν τὴ Λακωνία ἀπὸ τὴν Ἀργολίδα. Τὸ λιμάνι τῆς Οἴτυλου εἶναι στὸν Μεσσηνιακὸ κόλπο, κάτω ἀπὸ τ' ἀντιστηρίγματα τοῦ Ταύγετου, πού οι ὀροσειρές του σχηματίζουν τὸ σκελετὸ τῆς Μάνης. Ὁ μυθὸς του εἶναι ἀσφαλισμένος καὶ τὰ ὑψώματά του τὸ κάνουν ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα καταφύγια τῆς ἀκτῆς ἐκείνης, πού δέρεται ἀπὸ τοὺς ἀνέμους τῆς Μεσογείου.

Εἶχε τέτοια κατεύθυνσι τὸ καράβι, πού δέν μπορούσε νά τὸ ἰδῇ κανεὶς ἀπὸ τὴν παραλία, ὅσο κι ἂν ἦταν καθαρὴ ἡ ἀτμόσφαιρα. Μά ἐκεῖνο πού δέ φαινόταν ἀπὸ τὰ χαμηλὰ σημεῖα, εὐκόλα τὸ βλεπαν ὅσοι

ἦταν ψηλά. Ἡ Οἴτυλος εἶναι ἀμφιθεατρικὰ χτισμένη πάνω σὲ βράχους ἀπότομους καὶ προστατεύεται ἀπὸ τὸ παλιὸ φρούριο τοῦ Κελεφά. Πύργοι μεγάλοι ὑψώνονται ἀπὸ πάνω τῆς κ' ἐκεῖ γύρω ὑπάρχουν τρία - τέσσερα ἐκκλησιάσκα με κελλιὰ, ὅπου μένανε τότε μερικοὶ καλόγεροι. Ήταν ἄνθρωποι ἀπλοῦκοί, ἀμόρφωτοι καὶ πολὺ φτωχοί, γι' αὐτὸ καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔφτασαν νά γίνουν ὄργανα ἐκείνων πού βρισκόντουσαν στὴν παραλία : παρακολουθοῦσαν τὴν κίνησι τῶν ξένων καραβιῶν καὶ ἂν βλέπανε κατὶ ὑπόπτο ἢ ἐνδιαιφρόν σπεύδανε νά τοὺς τὸ μαρτυρήσουν. Ἐτσι καὶ τώρα οἱ θαλασσινοὶ πού ραγατεύανε στὸ λιμάνι πετάχτηκαν, γιατί εἶδαν ἓναν καλόγερο νά κατεβαίνει ἀπὸ τὸ βουνὸ τρέχοντας καὶ χειρονομώντας συνθηματικά. Ήταν μεσώκοπος καὶ πολὺ χοντρός. «Τι τρέχει, γέροντα;» ἔκραξε ἓνας ναυτικὸς ὅταν τὸν σίμωσε. Δέν τοῦ ἀποκρίθηκε ἀμέσως διατὶ εἶχε κοπῇ ἡ ἀναπνοή του. Προσπαθοῦσε νά μιλήσῃ, μὰ δέ μπορούσε. «Μίλα λοιπόν, παπούλη!» φώναξε ἓνας ἄγριος θαλασσόλυκος, ὁ γέρο - Γκῶτσος, πού ἔδειχνε πὼς εἶναι ἀρχηγὸς αὐτῶν τῶν ἐκεῖ συγκεντρωμένων παλληκαράδων. Ἐβαλε τὰ δυνατά του ὁ καλόγερος, εἶπε : «Καράβι φάνηκε!» καὶ σῶπασε. Τρέξαν ὅλοι με μιὰς καὶ σκαρφάλωσαν στὸ βράχο.

Θά νόμιζε κανεὶς ὅτι ὅλοι τους εἶχαν κινηθῇ ἀπὸ περιέργεια, μὰ δέν θάχε δίκην. Κάποιο συμφέρον τοὺς ἤλεκτριζε.

Πρέπει νά ποῦμε πὼς τώρα πού γράφεται — κι ὅχι τὸν καιρὸ πού συνέβη — τούτῃ ἡ ἱστορία, ἡ Μάνη εἶναι ἀκόμη χώρα ἀποχωρισμένη ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς Ἑλλάδος, πού ξανάγινε ἀνεξάρτητο βασίλειο ὕστερα ἀπὸ σιλαβιά τεσσάρων αἰώνων. Οἱ ὀρεσίβιοι Μανιάτες ἦταν πάντα ἀνυπότακτοι, σχεδὸν ἀνεξάρτητοι κι ἀδούλωτοι. Κλεισμένοι στὰ παραλάδια τοῦ Ταύγετου, ὅπου ὑπάρχουν ἀπειρες μικρὲς ἀκροπόλεις φυσικὲς ὅπως καὶ πύργοι ἀπρόσιτοι, ἀντιστέκονταν στὸν ἐχθρό, καὶ δέν δυσκολεύονταν νά γίνουν κουρσάροι. Συχνὰ φρόντιζαν νά παρασύρουν με ψεύτικα σημάδια ξένα πλοῖα — τούρκικα ἰδίως — πρὸς τ' ἀκρογιάλια τους, γιὰ νά τὰ λεηλατήσουν. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ θαλασσινοὶ πού ἦταν ἐκείνη τὴν ἡμέρα στὴν Οἴτυλο, ξεσηκώθηκαν ἅμα μάθανε τὰ νέα ἀπὸ τὸν καλόγερο.

Μὲ ἀνοιγμένα ὅλα τὰ πανιά, τὸ καράβι ἔπλεε γοργὰ γέροντας πρὸς τ' ἀριστερὰ πλευρὸ. Ὁ ὀγκὸς του ἄρχισε νά διαγράφεται καθαρά μέσα στὸ σούρουπο, κανεὶς όμως δέ μπορούσε νά καταλάβῃ τί λογιῆς πλεούμενο ἦταν. «Γολέττα εἶναι», ἔλεγε ὁ ἓνας, «ὅχι, ὅχι, τρικάρταρτο», ὁ ἄλλος. —Γολέττα ἢ τρικάρταρτο, τὸ ἴδιο κάνει, τοὺς εἶπε ὁ γέρο - Γκῶτσος. «Ἄς μᾶς βοηθήσῃ ὁ Θεὸς νά φτάσῃ ὡς ἐδῶ καὶ νάειναι φορτωμένο με Κρητικὸ κρασί ἢ με Σμυρναῖκα πανιά.

Πλησίαζε τὸ πλοῖο, μὰ κανεὶς δέ μπορούσε νά καταλάβῃ τί εἶδους ἦταν. Σὲ μιὰ στιγμή στέναξε ὁ γέρο - Γκῶτσος : «Νά πάρῃ ἡ ὀργή! Σὰ φελούκα μοῦ φαίνεται». Ἀκούστηκαν φωνὲς ἀπογοητευμένων,

βλαστήμιες. «Τόσο δα καραβάκι είναι, μιὰ μικρούτσικη φελούκα», είπε κάποιος. «Ποῦ ξέρεις;» τ' ἀποκρίθηκε ἕνας ἄλλος. «Υπάρχουν καραβάκια καὶ μικρὰ ἀλλὰ πολὺ ἀκριβώτερο φορτίο ἀπὸ κεῖνο ποὺ βαρβαίνει τ' ἀμπάρια μεγάλων καραβιῶν». Σωστὴ κουβέντα, ποὺ γέννησε ἐλπίδες.

Ἄν κ' εἶχε σκοτεινιάσει καὶ φυσοῦσε πολὺ, τὸ καράβι συνέχιζε τὴν πορεία του. Ἦταν φανερό πὼς πήγαινε ν' ἀράξει ἐκεῖ, ἔχοντας τολμηρὸ καπετάνιο. Σὲ λίγο ξέσπασε φουσκοθαλασσιά. Μὰ οἱ ἀπληστοὶ ναυτικοὶ τῆς ματιάτικης παραλίας ἔβλεπαν ὅτι τὸ πλοῖο τραβοῦσε ἀτάραχο πρὸς τὸν τόπο τους. Ἐτρίβαν τὰ χέρια τους ἀπὸ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ τὸ αἰχμαλωτίζανε. Ἐαφνικὰ ὁ γέρο-Γκῶτσος ξεφώνισε: «ἐρχεται». Δὲν εἶχε γελαστῇ. Μὲ τὸ τιμόνι γυρισμένο πρὸς τὸν ἄνεμο, τὸ καράβι προχωροῦσε, κι ἂς εἶχε πέσει ἡ νύχτα, κι ἂς ἦταν ὑφαλοὶ ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ποὺ μόνον ἐπιδέξιος ναυτικὸς μπορούσε ν' ἀποφύγει. Ἦξερε λοιπὸν καλὰ τὸ μέρος ὁ κυβερνήτης, ἀφοῦ ἔκανε τὴ δουλειά του χωρὶς νὰ ζητᾷ βοήθεια, κι ἀφοῦ ἐκεῖνο τὸν καιρὸ δὲν ὑπῆρχε κανένας φάρος στὶς ἐπικίνδυνες αὐτὲς ἀκτές.

Τώρα τὸ καράβι βρισκότανε ἕνα μίλι ἔξω ἀπὸ τὴν Οἰτύλο. Πλησίασε τὴ στεριά ἀδίστακτα. Αὐτὸ δὲν πολυᾶρσε στοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, ποὺ εἶχαν συμφέρον νὰ τσακιστῇ σὲ κανένα βράχο. Κατέβηκαν γοργὰ ἀπὸ τὸ βράχο, τρέξανε στὴν παραλία κι ἄρχισαν νὰ βάζουν σ' ἐνέργεια ὅλες τους τίς πανουργίες. Ἐπρεπε νὰ κάνουν τὸ ξένο καράβι νὰ ἐξοικίλη. Ἄ'Εμπρός, τὸ φῶς», εἶπε ὁ Γκῶτσος. Συνηθισμένοι νὰ ὑπακούουν οἱ σύντροφοί του, σβήσανε τὸ φανάρι τοῦ λιμανιοῦ κι ἀναψαν ἕνα ἄλλο περασμένο στὴν ἀκρὴ μικροῦ κονταριοῦ. Ἐπειτα δέσανε τὸ κινητὸ φανάρι στὰ κέρατα μιᾶς κατσίκας κι ἄρχισαν νὰ τὴν ὀδηγοῦν σιγά-σιγά στὶς ἀπότομες πλαγιὲς τοῦ βράχου. Τὸ φανάρι ἄλλαξε θέσι μαζί με τὸ ζῶο, γιὰ νὰ παραπλανήσῃ τὸν καπετάνιο τοῦ πλοίου καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ κάνῃ ἐλιγμούς ἐπικίνδυνους. Ὡστόσο αὐτὸ εἶχε μπῆ κιόλα μέσα. Οἱ θαλασσινοὶ τῷβλεπαν κατάπληκτοι νὰ προχωρῇ μετὰ τὴν ἀσφάλεια μὲς στὸ ἐλικωτὸ στενό, δίχως νὰ δυσκολεύεται ἀπὸ τὸ κινητὸ φῶς ποὺ κρεμότανε στὰ κέρατα τῆς κατσίκας. Αὐτὸ μόνον καπετάνιος δυνατός, ποὺ εἶχε πολλὲς φορές πλησιάσει στὴν Οἰτύλο κ' ἤξερε καλὰ τὸ λιμάνι, ἦταν σὲ θέσι νὰ τὸ κατορθώσῃ.

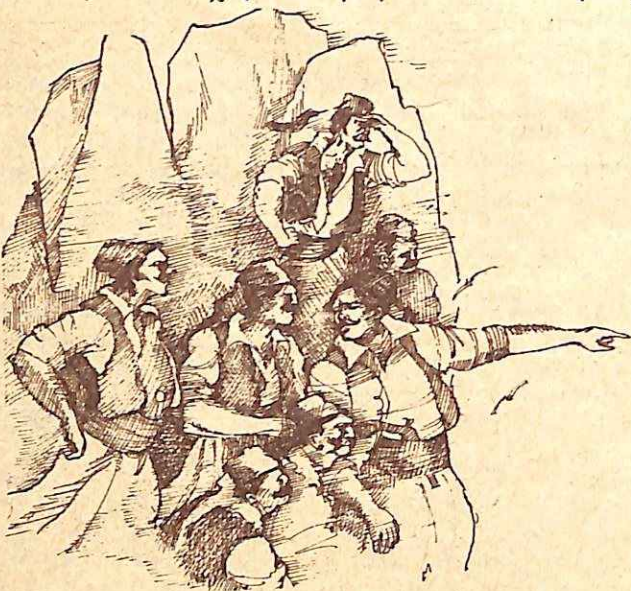
Ἐνα γερὸ μάτι μπορούσε τώρα νὰ διακρίνῃ κάπως τὸ θαρραλέο καπετάνιο, ποὺ στεκόταν ὀρθὸς στὴν πλώρη. Εἶχε τυλιχθῇ στὴν πλατεῖά του κάπα, ποὺ ἡ κουκούλα τῆς τοῦ μισόκρυβε τὸ κεφάλι, κ' ἔδινε ἥρεμα διαταγὲς στὸν τιμονιέρη, ὁ ὁποῖος βρισκότανε στὸ πίσω μέρος τοῦ πλοίου.

Τὸ φανάρι ποὺ μετακινουῦσαν στὶς πλαγιὲς τοῦ ἀποκρημνοῦ βράχου ἔσβησε ἁφνικὰ, μὰ τὸ καράβι συνέχισε τὴν πορεία του. Εἶχαν ὅλοι τους πιστέψει πὼς μὲς στὸ βαθὺ σκοτάδι μι' ἀπότομη παρέκκλισι θάρριχε τὸ πλοῖο στὰ βράχια, μὰ ὁ κυβερνήτης του μὲ μιὰ στροφή τοῦ τιμονιοῦ τοῦ ἄλλαξε τὴ διεύθυνσι καὶ πέτυχε ν' ἀποφύγῃ τὸ σκόπελο. Σὲ λίγο θ' ἀγκυροβολοῦσε. Δὲν τοὺς ἔμεναν πιά ἐλπίδες ν' ἀποφύγουν τὴν ἐνοπλὴ σύγκρουσι.

—Στὶς βάρκες! πρόσταξε ὁ γέρο-Γκῶτσος, κι ἀμέσως τριάντα γεροδεμένοι ἄντρες, ἀρματωμένοι με χαντζάρια οἱ περισσότεροι κ' οἱ ἄλλοι με τσεκούρια,

μπήκανε στὶς βάρκες. Ἦταν βέβαια πολὺ περισσότεροι ἀπὸ τὸ πλήρωμα τοῦ μικροῦ καραβιοῦ.

Ὁ ἄγνωστος κυβερνήτης ἀκούστηκε νὰ δίνη ἕνα λακωνικὸ παράγγελμα τῇ στιγμῇ ποὺ ξεκινούσαν οἱ βάρκες, καὶ τὸ πλοῖο του βρέθηκε ἀμέσως στὴ μέση τοῦ λιμανιοῦ. Ρίχτηκε ἡ ἀγκυρά καὶ τὸ πλεούμενο,

«Γολέττα εἶναι», ἔλεγε ὁ ἕνας, «ἔχει τρικάρτο», ὁ ἄλλος.

ὕστερα ἀπὸ ἕνα μικρὸ τράνταγμα, ἔμεινε ἀσάλευτο, μετὰ τὸ πλήρωμα στὸ πόδι, ἔτοιμο ν' ἀντισταθῇ ἀντὶ τοῦ καλοῦσε ἡ ἀνάγκη.

Πλεῦρισε ἡ πρώτη βάρκα κι ἀμέσως ἔπειτα σπεύσανε νὰ ἐπιτεθοῦν ὅλες οἱ ἄλλες. Ὅπως ἦτανε χαμηλὰ τὰ πλευρὰ τοῦ ξένου καραβιοῦ, οἱ κουρσάροι πήδησαν ξεφωνίζοντας ἄγρια πάνω στὸ κατάστρωμα. Κάποιος ἀπ' αὐτοὺς ἄρπαξε ἕνα ἀναμμένο φανάρι καὶ τὸ ἔφερε στὸ πρόσωπο τοῦ καπετάνιου. Αὐτὸς ἔρριξε βιαστικὰ τὴν κουκούλα στοὺς ὤμους του καὶ τότε τὸ πρόσωπό του φωτίστηκε καλὰ.

—Ἔτσι λοιπόν; εἶπε. Οἱ Οἰτυλιῶτες δὲν γνωρίζανε τὸ συντοπίτη τους Νικόλα Στάρκο;

Καὶ λέγοντας αὐτά, σταύρωσε ἡσυχα-ἡσυχα τὰ χέρια του.

Λίγες στιγμὲς ἀργότερα ἔφυγαν ὁλοταχῶς πρὸς τὸ λιμάνι ὅλες οἱ βάρκες.

(Διασκευὴ) Σ.Π.

Σχεδ. Μ. ΠΡΩΤΟΓΕΡΙΑΔ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

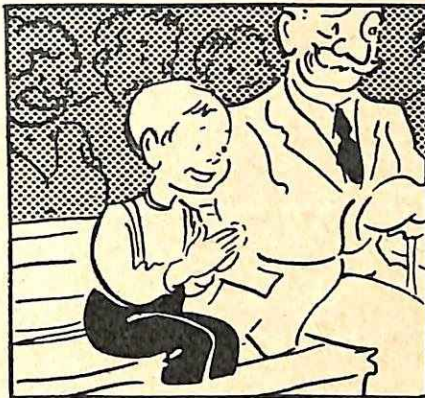
Ὅσοι μᾶς στέλνουν χειρόγραφα, πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους ὅτι:

● Αὐτὰ ποὺ κυρίως μᾶς ἐνδιαφέρουν εἶναι τὰ κείμενα ποὺ συμβάλλουν στὴν διάδοσι τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἰδεῶν τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῇ διάπλασι νέων με Ἑλληνοχριστιανικὲς ἀρχές (π.χ. περιγραφή ἐρυθροσταυρικῶν δραστηριοτήτων, ἐξαρσις γενναίων πράξεων, προβολὴ μορφῶν ποὺ συνετέλεσαν στὴν ἀναικούφισι πασχόντων συνανθρώπων κ.λ.π.).

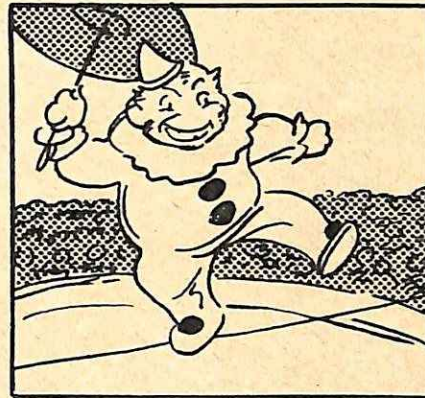
● Τὰ παιδικὰ σχέδια πρέπει νὰ εἶναι πρωτότυπα καὶ ὄχι ἀντίγραφα ξένων σχεδίων.

ΣΤΟ ΤΣΙΡΚΟ

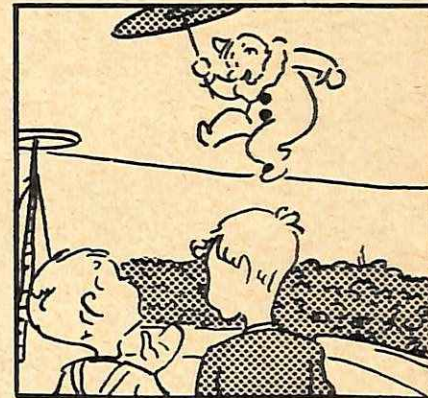
Τοῦ ἐκλιπόντος συνεργάτου μας
ΑΝ. ΒΩΤΤΗ

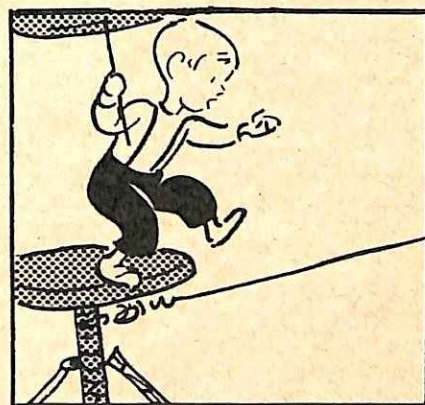
Στὸ τσίρκο πῆγε ὁ Λελές
κι ὥρες πολλὲς γελοῦσε
κι ὅλα τὰ νούμερα γραμμῇ
τὰ χεῖροκροτοῦσε.

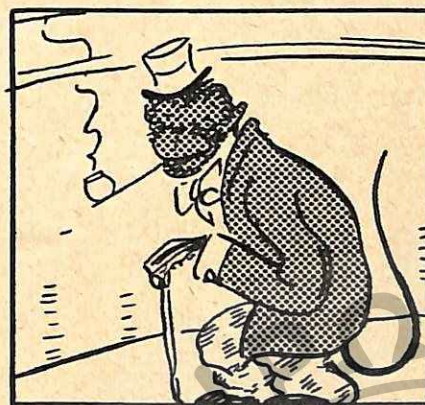
Ὅλα τὸν ἐνθουσίασαν,
μ' ἀκόμα πιὸ πολὺ
ἕνας παληάτσος, ποὺ πηδᾷ
στὸ σύρμα σὰν πουλί!

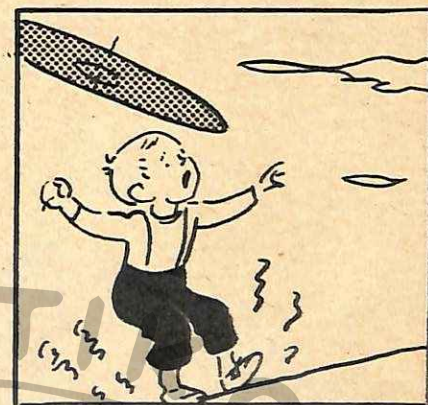
— Μὰ πὼς δὲν πέφτει, δὲ μοῦ λές;
ὁ κύρ Λελές ρωτᾷει.
— Εἶν' ἡ ὀμπρέλα μαγικὴ
κι αὐτὴ τὸν συγκρατᾷει

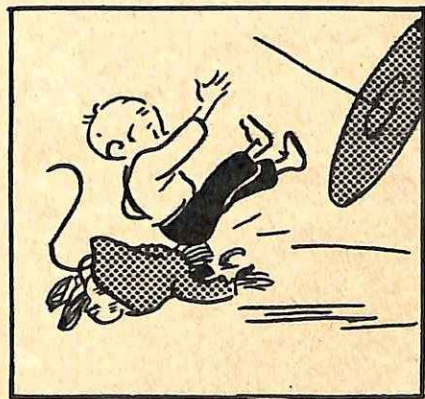
— Μὰ τότε θ' ἀνεβῶ κ' ἐγώ,
περήφανος δηλώνει.
Κι ἀμέσως στὸ διάλειμμα
στὸ στυλο σκαρφαλώνει,

καὶ τὴν ὀμπρέλα ποὺ εἶν' ἐκεῖ,
στὸ χέρι του τὴν παίρνει.
Κεῖνη τὴν ὥρα μιὰ μαίμου,
τὸ στίβο γύρα φέρνει.

«Μπρός», λέει τώρα ὁ Λελές
κι ἀμέσως ἀμολιέται.
Μὰ μ' ὅλη τὴν ὀμπρέλα του,
τρέμει, τὸ σύρμα σείεται,

κι ὥς νὰ φωνάξῃ «πιάστε με»,
ξανатρεκλάει πάλι
κι ὁ δόλιος πέφτει... στῆς μαίμους
ἀπάνω τὸ κεφάλι!

Ἀγριεῦει τότε ἡ μαίμου,
κ' ἐνῶ ὁ Λελές τὰ χάνει,
πηδᾷ στὸν ὦμο του μεμιάς,
τούφες μαλλιά τοῦ βγάνει,

κι ὅλοι οἱ παληάτσοι τὴν τραβοῦν
γιὰ νὰ τὸν σώσουν τώρα,
μὰ ὥσπου νὰ βγῇ ἀπ' τὰ χέρια τῆς
ἐπέρασε μιὰ ὥρα!

φωτιά στο δάσος βοηθήσε

Ἡ συντροφιά σου κ' ἐσύ μὴ μένετε ἄπλοϊ θεαταὶ
στὴν φωτιά τοῦ δάσους. Οἱ Πυροσβέστες, οἱ Δα-
σικοί, οἱ Χωροφύλακες, οἱ Στρατιῶτες, οἱ κάτοι-
κοι τῶν γύρω χωριῶν ἀγωνίζονται. Χρειάζονται
χέρια. Βοηθήστε κ' ἐσεῖς. Κάντε ὅτι σᾶς ποῦν.
Ἀξίζει νὰ χάσουμε τὴν ἐκδρομὴ γιὰ νὰ κερδίσου-
με τὸ δάσος. Συμφωνεῖς; Τὰ δένδρα πεθαίνουν
ἀπὸ σένα. Φύλαξε τὸ δάσος. Μπορεῖς.